

Βρυξέλλες, 2 Φεβρουαρίου 2018
(OR. en)

5846/18

**Διοργανικός φάκελος:
2017/0332 (COD)**

**ENV 59
SAN 50
CONSOM 24
CODEC 134**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	1 Φεβρουαρίου 2018
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2017) 753 final
Θέμα:	Πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (αναδιατύπωση)

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο COM(2017) 753 final.

σνημμ.: COM(2017) 753 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 1.2.2018
COM(2017) 753 final

2017/0332 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (αναδιατύπωση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2017) 448 final} - {SWD(2017) 449 final} - {SWD(2017) 451 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Οι περισσότεροι κάτοικοι της ΕΕ απολαμβάνουν πολύ καλή πρόσβαση σε πόσιμο νερό υψηλής ποιότητας, ιδίως σε σύγκριση με άλλες περιοχές του κόσμου. Αυτό είναι αποτέλεσμα της μακράς παράδοσης στη διαχείριση του πόσιμου νερού σε πολλά κράτη μέλη, αλλά οφείλεται σε μεγάλο βαθμό και στην ευρωπαϊκή νομοθεσία για το περιβάλλον, καθώς και στη χρηματοδότηση από την ΕΕ¹. Από τη δεκαετία του 1980, η ΕΕ εφαρμόζει κανόνες που απαιτούν αυστηρούς ελέγχους ασφάλειας για το νερό. Αυτό σημαίνει ότι τα αστικά λύματα συλλέγονται και υποβάλλονται σε επεξεργασία, οι βιομηχανικές εκπομπές υπόκεινται σε ασφαλή διαχείριση, η χρήση χημικών προϊόντων εγκρίνεται υπό αυστηρούς όρους και μια ολιστική προσέγγιση ακολουθείται στη διαχείριση των διασυνοριακών υδατικών συστημάτων. Αν και το ύψος των αρχικών επενδύσεων ή η ύπαρξη άλλων ανταγωνιστικών προτεραιοτήτων εμπόδιζε, σε μερικές περιπτώσεις, την εφαρμογή αυτών των κανόνων εντός των συμφωνημένων προθεσμιών, η διαχείριση των υδάτων συνέχισε να βελτιώνεται και η Επιτροπή, μαζί με τα κράτη μέλη, καταβάλλουν τώρα κοινές και συντονισμένες προσπάθειες για την πλήρη εφαρμογή των κανόνων το συντομότερο δυνατόν².

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί σε μία νομοθετική πράξη, την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης³, επειδή προορίζεται ειδικά για την εξασφάλιση της υγιεινής και της καθαρότητας του νερού προκειμένου να προστατεύονται οι πολίτες από τις δυσμενείς επιπτώσεις της κατανάλωσης μολυσμένου νερού. Η οδηγία αυτή εφαρμόστηκε κατά κανόνα σχετικά ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, αλλά η προσέγγιση που ακολουθεί για την παρακολούθηση της ποιότητας στο σημείο της κατανάλωσης χρησιμοποιεί παραμέτρους που καθορίστηκαν πριν από περισσότερα από 20 χρόνια. Ως εκ τούτου, επιβάλλεται να εξεταστεί κατά πόσον η οδηγία αντιμετωπίζει αποτελεσματικά τις υφιστάμενες και τις νέες πιέσεις και κατά πόσον διασφαλίζει ότι οι κάτοικοι και οι επισκέπτες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα συνεχίσουν να απολαμβάνουν πόσιμο νερό υψηλής ποιότητας τις επόμενες δεκαετίες.

Το ζήτημα του πόσιμου νερού προφανώς απασχολεί πολλούς Ευρωπαίους. Το πόσιμο νερό αποτέλεσε το θέμα της πρώτης ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών στην ιστορία, της πρωτοβουλίας Right2Water («Δικαίωμα στο νερό»)⁴, η οποία συγκέντρωσε πάνω από 1,8 εκατομμύρια υπογραφές και στην οποία η Επιτροπή ανταποκρίθηκε θετικά. Η πρωτοβουλία υποβλήθηκε στην Επιτροπή τον Δεκέμβριο του 2013 και ζητούσε, συγκεκριμένα, «τα θεσμικά

¹ Αρκετά κράτη έχουν καλύψει τις βασικές τους ανάγκες ως προς τις υπηρεσίες ύδρευσης με τη βοήθεια των ταμείων για την πολιτική συνοχής. Κατά την περίοδο 2014-2020, τα ταμεία πολιτικής συνοχής της ΕΕ θα επενδύσουν 14,8 δισ. EUR στον τομέα των υδάτων. Αυτό θα οδηγήσει, μεταξύ άλλων, σε βελτίωση της ύδρευσης για περισσότερους από 12 εκατομμύρια ανθρώπους.

² Όπως έδειξε ο πιο πρόσφατος κύκλος της επισκόπησης της εφαρμογής της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, που διατίθεται στη διεύθυνση: http://ec.europa.eu/environment/eir/index_en.htm.

³ Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32).

⁴ ECI Right2Water: <http://www.right2water.eu/>.

όργανα και τα κράτη-μέλη της ΕΕ να είναι υποχρεωμένα να εξασφαλίζουν ύδρευση και αποχέτευση για όλους τους πολίτες» και «η ΕΕ να εντείνει τις προσπάθειές της για να έχουν όλοι πρόσβαση σε ύδρευση και αποχέτευση». Στην απάντησή της⁵, η Επιτροπή κάλεσε τα κράτη μέλη να κάνουν ό,τι μπορούν για να εξασφαλίσουν την πρόσβαση όλων σε ένα ελάχιστο επίπεδο ύδρευσης. Αυτό συνάδει πλήρως με το θεματολόγιο του 2030 και ιδίως τον στόχο βιώσιμης ανάπτυξης 6 και τη σχετική επιδίωξη «να επιτευχθεί καθολική και ισότιμη πρόσβαση σε ασφαλές και οικονομικώς προσιτό πόσιμο νερό για όλους», που θεσπίστηκαν το 2015⁶. Η Επιτροπή δεσμεύτηκε επίσης να επανεξετάσει την εν λόγω οδηγία, η οποία ως εκ τούτου συμπεριελήφθη στο πρόγραμμα βελτίωσης της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT) της Επιτροπής⁷. Συνεπώς, η παρούσα πρόταση αποτελεί άμεση συνέχεια της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών Right2Water.

Η αναθεώρηση αποτελεί επίσης μέρος του σχεδίου για τη μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία⁸. Η αναθεωρημένη πρόταση θα βοηθήσει τα κράτη μέλη να διαχειρίζονται το πόσιμο νερό με έναν τρόπο βιώσιμο και αποδοτικό ως προς τη χρήση των πόρων, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στη μείωση της χρήσης ενέργειας και των περιττών απωλειών νερού. Θα βοηθήσει επίσης στη μείωση του αριθμού των πλαστικών φιαλών που χρησιμοποιούμε, αυξάνοντας την εμπιστοσύνη των πολιτών στο νερό της βρύσης.

Η Επιτροπή ξεκίνησε τη διαδικασία αυτή αρχικά με μια αξιολόγηση της οδηγίας, σύμφωνα με τις αρχές για τη βελτίωση της νομοθεσίας⁹. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης δημοσιεύτηκαν την 1η Δεκεμβρίου 2016¹⁰ και βοήθησαν στον εντοπισμό των πλεονεκτημάτων και των αδυναμιών της οδηγίας. Επιβεβαίωσαν τη σημασία της οδηγίας ως εργαλείου για την εξασφάλιση της υψηλής ποιότητας του νερού που καταναλώνεται στην ΕΕ, καθώς ο βασικός σκοπός της είναι η επιβολή της παρακολούθησης του πόσιμου νερού και η διασφάλιση της αποκατάστασης των απαιτούμενων επιπέδων ποιότητας των υδάτων από τα κράτη μέλη σε περιπτώσεις προβλημάτων.

Ωστόσο, η αξιολόγηση ανέδειξε τέσσερις τομείς όπου υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης:

- ο κατάλογος των παραμέτρων,
- η εφαρμογή προσέγγισης με βάση τον κίνδυνο,
- η βελτίωση της διαφάνειας σε θέματα σχετικά με το νερό και η παροχή πρόσβασης σε επικαιροποιημένες πληροφορίες στους καταναλωτές, και
- τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό.

Η συνοδευτική εκτίμηση επιπτώσεων εξέτασε επίσης ένα σημείο που αναφέρεται στην ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών και στις διαβουλεύσεις, και συγκεκριμένα ότι ορισμένα

⁵ COM(2014)177 final.

⁶ Ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, της 25ης Σεπτεμβρίου 2015: «Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development» (Να αλλάξουμε τον κόσμο μας: το θεματολόγιο του 2030 για τη βιώσιμη ανάπτυξη).

⁷ Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2015 (COM(2014) 910 final).

⁸ COM(2015) 614 final.

⁹ https://ec.europa.eu/info/better-regulation-guidelines-and-toolbox_en

¹⁰ Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής για την αξιολόγηση REFIT της οδηγίας 98/83/EK σχετικά με το πόσιμο νερό, SWD(2016) 428 final.

τιμήματα του πληθυσμού, για παράδειγμα ευάλωτες και περιθωριοποιημένες ομάδες όπως οι Ρομά, δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό. Με βάση τα αποτελέσματα της εκτίμησης επιπτώσεων, η παρούσα νομοθετική πρόταση αποτελεί αναλογική απάντηση σε αυτά τα ζητήματα.

- **Συνοχή με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρόταση αποτελεί αναδιατύπωση της οδηγίας 98/83/EK, η οποία τροποποιήθηκε το 2003, το 2009 και το 2015. Για λόγους σαφήνειας, η αναδιατύπωση θεωρείται η πλέον ενδεδειγμένη λύση. Συνάδει με τη δέσμευση που ανελήφθη στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου¹¹, όπου προβλέπεται η συχνότερη χρήση της νομοθετικής αυτής τεχνικής κατά την τροποποίηση υφιστάμενης νομοθεσίας.

Συνολικά, η πρόταση συνάδει με τη θεσπισμένη νομοθεσία της ΕΕ στον τομέα των υδάτων, και ιδίως με την οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα¹², την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική¹³, την οδηγία για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων¹⁴ και την οδηγία για τη νιτρορρύπανση¹⁵. Η πρόταση συμπληρώνει κυρίως τα άρθρα 6, 7 και 8 της οδηγίας-πλαίσιο για τα ύδατα, που αφορούν τις απαιτήσεις προσδιορισμού και παρακολούθησης των υδατικών συστημάτων που χρησιμοποιούνται για την άντληση πόσιμου ύδατος, και καθορισμού προστατευόμενων περιοχών που καλύπτουν αυτά τα υδατικά συστήματα. Συμπληρώνει επίσης το άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας, καθώς επιβάλλει στα κράτη μέλη να θεσπίσουν προγράμματα μέτρων, συμπεριλαμβανομένων μέτρων που αποσκοπούν στην προστασία των θέσεων απόληψης πόσιμου ύδατος.

Το νερό μετά το σημείο τήρησης θεωρείται «τρόφιμο» σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα¹⁶. Ως εκ τούτου, προτείνεται να αφαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 98/83/EK οι διατάξεις που αφορούν «νερό που τοποθετείται σε φιάλες και δοχεία και προορίζεται για πώληση», καθώς όλα τα εμφιαλωμένα πόσιμα νερά εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 μετά το σημείο τήρησης.

¹¹ Διοργανική συμφωνία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου (ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1).

¹² Οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

¹³ Οδηγία 2008/56/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (ΕΕ L 164 της 25.6.2008, σ. 56).

¹⁴ Οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40).

¹⁵ Οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης (ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σ. 1).

¹⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).

Όσον αφορά συγκεκριμένες κατηγορίες εμφιαλωμένου νερού, τα φυσικά μεταλλικά νερά εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με την οδηγία 2009/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷. Ωστόσο, όπως ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο της οδηγίας 2009/54/EK, τα νερά πηγής θα πρέπει να πληρούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Ως εκ τούτου, τα νερά πηγής θα πρέπει να παραμείνουν εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

- **Συνοχή με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η αναθεώρηση της οδηγίας 98/83/EK συμπεριελήφθη στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2017 ως νέα πρωτοβουλία¹⁸ που θα συμβάλει στην εφαρμογή του σχεδίου δράσης για την κυκλική οικονομία. Η πρόταση περιλαμβάνει ορισμένα στοιχεία που υποστηρίζουν τη βιώσιμη διαχείριση του πόσιμου νερού με αποδοτικό τρόπο και που συμβάλλουν στον περιορισμό της κατανάλωσης εμφιαλωμένου νερού. Αυτό συνάδει με τις προσπάθειες της ΕΕ για μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και των θαλάσσιων απορριμμάτων¹⁹ και με την ευρωπαϊκή στρατηγική για τα πλαστικά υλικά²⁰.

Η πρόταση συμβάλλει επίσης στην προσπάθεια για να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος και να σχεδιαστούν πολιτικές που είναι όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικές και αποδοτικές, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη βελτίωση της νομοθεσίας²¹. Η επικαιροποίηση των προτύπων και η χρήση μιας πιο ολιστικής προσέγγισης στη διαχείριση κινδύνου αναμένεται να βοηθήσουν επίσης στη διαφύλαξη της ανταγωνιστικότητας του ενωσιακού τομέα υδάτων και στην ενίσχυση της καινοτομίας. Η πρόταση αποβλέπει επίσης στην απλούστευση των διαδικασιών παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, με έμφαση στην αυτοματοποίηση, στη μικρότερη συχνότητα υποβολής και στη χρήση καταλληλότερων στοιχείων. Αυτό συνάδει με την προσέγγιση της ΕΕ για τη βελτίωση της νομοθεσίας και με τον έλεγχο καταλληλότητας για την υποβολή εκθέσεων και την παρακολούθηση²². Οι διατάξεις περί βελτίωσης της πρόσβασης των πολιτών σε πληροφορίες σχετικά με το πόσιμο νερό τους συμβαδίζουν επίσης με τη στρατηγική της Επιτροπής για την ψηφιακή αγορά²³.

Η πρόταση θα βοηθήσει επίσης στην επίτευξη του στόχου προτεραιότητας 3 του 7ου προγράμματος δράσης για το περιβάλλον έως το 2020: «προστασία των πολιτών της Ένωσης

¹⁷ Οδηγία 2009/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την εκμετάλλευση και τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 164 της 26.6.2009, σ. 45).

¹⁸ Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2017 (COM(2016) 710 final).

¹⁹ Our Oceans, Seas and Coasts (Οι ωκεανοί, οι θάλασσες και οι ακτές μας): http://ec.europa.eu/environment/marine/good-environmental-status/descriptor-10/index_en.htm.

²⁰ Ανακοίνωση της Επιτροπής, της 16.1.2018: «Μια ευρωπαϊκή στρατηγική για τα πλαστικά υλικά σε μια κυκλική οικονομία», COM(2018)28 final.

²¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής: «Βελτίωση της νομοθεσίας: επίτευξη καλύτερων αποτελεσμάτων για μια ισχυρότερη Ένωση», COM(2016)615 final.

²² Έλεγχος καταλληλότητας σχετικά με την υποβολή εκθέσεων και την παρακολούθηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/fc_overview_en.htm και COM(2017) 312 final: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/pdf/action_plan_env_issues.pdf.

²³ Στρατηγική για την ψηφιακή αγορά: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/shaping-digital-single-market>.

από περιβαλλοντικές πιέσεις και κινδύνους για την υγεία και την ευημερία»²⁴. Συμβαδίζει επίσης με τον στόχο προτεραιότητας 4, ο οποίος επιβάλλει την πρόσβαση του κοινού σε σαφείς πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον σε εθνικό επίπεδο. Προς τούτο, η πρόταση περιλαμβάνει παραπομπές και εξασφαλίζει τη συνέπεια με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2003/4/EK²⁵ και της οδηγίας INSPIRE²⁶.

Η απαλοιφή των κανόνων σχετικά με τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό (άρθρο 10 της οδηγίας 98/83/EK) θα εξασφαλίσει μεγαλύτερη συνέπεια με τη νομοθεσία σχετικά με την εσωτερική αγορά, και ιδιαίτερα με τον κανονισμό για τα δομικά προϊόντα²⁷. Η εκτίμηση επιπτώσεων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το ισχύον άρθρο, από το οποίο συνάγεται αμοιβαία αναγνώριση μεταξύ κρατών μελών και δημιουργείται ανασφάλεια δικαίου, συνιστά πιθανό εμπόδιο στην εσωτερική αγορά. Προτείνεται να διατυπωθεί νέο άρθρο που να αφορά την εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής, το οποίο θα καλύπτει μέρος των υποχρεώσεων που περιλάμβανε μέχρι τώρα το άρθρο 10 της οδηγίας 98/83/EK και, παράλληλα, να εκδοθεί εντολή τυποποίησης στο πλαίσιο του κανονισμού για τα δομικά προϊόντα, προκειμένου να θεσπιστούν απαιτήσεις για τα δομικά υλικά και προϊόντα που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό. Η άρση των τεχνικών φραγμών στα δομικά προϊόντα μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τη θέσπιση εναρμονισμένων τεχνικών προδιαγραφών για τους σκοπούς της αξιολόγησης των επιδόσεων των δομικών προϊόντων, εξ ου και η ανάγκη θέσπισης και δημοσίευσης των απαραίτητων εναρμονισμένων προτύπων στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011.

Τα θέματα ασφάλειας καλύπτονται από άλλες πολιτικές της Ένωσης, και ιδίως την οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 σχετικά με μέτρα για υψηλό κοινό επίπεδο ασφάλειας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση²⁸ («οδηγία NIS»). Τον Οκτώβριο του 2017 η Επιτροπή εξέδωσε επίσης ένα σχέδιο δράσης για την ενίσχυση του επιπέδου ετοιμότητας, της ανθεκτικότητας και του συντονισμού της ΕΕ απέναντι σε επιθέσεις με χημικές, βιολογικές, ραδιολογικές και πυρηνικές ουσίες.

Τέλος, η πρόταση αποτελεί απάντηση και στην ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών, αφού ζητά από τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν την πρόσβαση των ευάλωτων και περιθωριοποιημένων ομάδων σε νερό. Αυτό θα βοηθήσει επίσης στην εφαρμογή της πολιτικής της ΕΕ για την

²⁴ Απόφαση αριθ. 1386/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, σχετικά με γενικό ενωσιακό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2020 «Ευημερία εντός των ορίων του πλανήτη μας» (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 171).

²⁵ Οδηγία 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26).

²⁶ Οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE) (ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1).

²⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας δομικών προϊόντων και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 4.4.2011, σ. 5).

²⁸ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, σχετικά με μέτρα για υψηλό κοινό επίπεδο ασφάλειας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση (ΕΕ L 194 της 19.7.2016, σ. 1).

ένταξη των Ρομά, εντός του πλαισίου της ΕΕ για τις εθνικές στρατηγικές ένταξης των Ρομά²⁹ και της σύστασης του Συμβουλίου για αποτελεσματικά μέτρα ένταξης των Ρομά στα κράτη μέλη³⁰.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 192 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 130ιθ της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας). Πρόκειται για την ίδια νομική βάση με την οδηγία υπό αναδιατύπωση.

• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Η ΕΕ έχει συντρέχουσα αρμοδιότητα με τα κράτη μέλη ως προς τη ρύθμιση θεμάτων του περιβάλλοντος και της υγείας στον τομέα των υδάτων. Αυτό σημαίνει ότι η ΕΕ μπορεί να νομοθετεί μόνο μέχρι του σημείου που το επιτρέπουν οι συνθήκες και οφείλει να τηρεί τις αρχές της αναγκαιότητας, της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

Οι στόχοι της οδηγίας, ήτοι η προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις τυχόν μόλυνσης του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, θα επιτευχθούν με τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων ποιότητας σε επίπεδο ΕΕ, καθώς και με τη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων, την πρόσβαση σε νερό, τη διαφάνεια και τις επανορθωτικές ενέργειες στις περιπτώσεις που δεν πληρούνται τα πρότυπα αυτά. Τα κράτη μέλη δύνανται να καθορίζουν ποιες συγκεκριμένες ενέργειες (π.χ. είδος επανορθωτικών μέτρων, συγκεκριμένα προγράμματα παρακολούθησης) επιθυμούν να λαμβάνουν.

Η αναθεώρηση της οδηγίας προέκυψε αρχικά ως αποτέλεσμα της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών Right2Water, την οποία υποστήριξαν περισσότεροι από 1,8 εκατομμύρια υπογράφωντες. Δράση σε επίπεδο ΕΕ για τη διασφάλιση της πρόσβασης σε πόσιμο νερό ζήτησε και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην απάντησή του στην πρωτοβουλία³¹ και στην αντίδρασή του στη δέσμευση της ΕΕ για την επίτευξη των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης του ΟΗΕ³². Ως εκ τούτου, η παρούσα πρόταση καθορίζει γενικούς κανόνες σε επίπεδο ΕΕ, εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της ΕΕ και σε πλήρη συμμόρφωση με την αρχή της επικουρικότητας, αλλά παρέχει στα κράτη μέλη ένα περιθώριο διακριτικής ευχέρειας στην επιλογή του τρόπου εκτέλεσης της υποχρέωσης για τη βελτίωση της πρόσβασης σε ασφαλές πόσιμο νερό.

Τέλος, η αξιολόγηση REFIT επιβεβαίωσε επίσης την προστιθέμενη αξία της νομοθεσίας για το πόσιμο νερό σε επίπεδο ΕΕ, δεδομένου ότι, με την πάροδο του χρόνου, αυτή μπορεί να

²⁹ COM(2011) 173 τελικό.

³⁰ Σύσταση του Συμβουλίου (2013/C 378/01), της 9ης Δεκεμβρίου 2013, για αποτελεσματικά μέτρα ένταξης των Ρομά στα κράτη μέλη (ΕΕ C 378 της 24.12.2013, σ. 1).

³¹ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 8ης Σεπτεμβρίου 2015, σχετικά με τη συνέχεια της Ευρωπαϊκής Πρωτοβουλίας Πολιτών «Δικαίωμα στο νερό» (Right2Water).

³² Οι στόχοι βιώσιμης ανάπτυξης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2017): https://ec.europa.eu/europeaid/policies/sustainable-development-goals_en.

βοηθήσει σημαντικά στην εναρμόνιση της ποιότητας των υδάτων σε όλη την Ευρώπη. Αυτό αποδείχθηκε, για παράδειγμα, από το γεγονός ότι κάποια κράτη μέλη, ιδίως τα μικρότερα, τα οποία δεν διαθέτουν οπωσδήποτε τους αναγκαίους πόρους και ειδική τεχνογνωσία, περιμένουν από την ΕΕ να συνεχίσει να καθορίζει τις απαραίτητες χημικές και μικροβιολογικές παραμέτρους και τις αντίστοιχες τιμές για το πόσιμο νερό. Πολλά ενδιαφερόμενα μέρη τόνισαν επίσης ότι η λήψη μέτρων σε επίπεδο ΕΕ είναι ο καλύτερος τρόπος για την αντιμετώπιση των αναδυόμενων κινδύνων για την υγεία από το νερό.

Η κλίμακα και τα αποτελέσματα των δράσεων που καθορίζονται στην οδηγία σημαίνουν οι στόχοι τους μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό απ' ό,τι σε εθνικό επίπεδο.

- **Αναλογικότητα**

Η συνοδευτική εκτίμηση επιπτώσεων παρέχει περισσότερες λεπτομέρειες όσον αφορά την αναλογικότητα και τη σχέση κόστους-οφέλους των επιλογών στην παρούσα νομοθετική πρόταση. Συνολικά, αποδεικνύει ότι τα καταλληλότερα και πιο αποδοτικά σε σχέση με το κόστος μέτρα που θα μπορούσαν να ληφθούν σε επίπεδο ΕΕ κατά την αναθεώρηση της οδηγίας είναι τα εξής:

- α) επανεξέταση και επικαιροποίηση του καταλόγου των παραμέτρων της οδηγίας σύμφωνα με πιο πρόσφατα επιστημονικά ευρήματα, με παράλληλη εισαγωγή της προσέγγισης βάσει κινδύνου για τους μεγάλους και τους μικρούς φορείς ύδρευσης·
- β) βελτίωση των κανόνων για τη διαφάνεια και την πρόσβαση σε επικαιροποιημένες πληροφορίες για τους καταναλωτές·
- γ) βελτίωση και απλούστευση των υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων·
- δ) άρση των εμποδίων που αποτρέπουν το ελεύθερο εμπόριο υλικών που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό·
- ε) βελτίωση της πρόσβασης σε ασφαλές πόσιμο νερό.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Η παρούσα πρόταση τροποποιεί την οδηγία 98/83/ΕΚ και προσθέτει αρκετές νέες διατάξεις. Για λόγους σαφήνειας, προτείνεται η χρήση της μεθόδου της αναδιατύπωσης. Δεδομένου ότι η νομική πράξη που αναδιατυπώνεται είναι οδηγία, για λόγους συνέπειας της νομικής διατύπωσης και για να διευκολύνεται η μεταφορά της πράξης στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών, η παρούσα πρόταση αφορά και αυτή οδηγία.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας ισχύουσας νομοθεσίας**

Η Επιτροπή αξιολόγησε τις επιδόσεις της οδηγίας 98/83/ΕΚ με βάση πέντε κριτήρια:

- αποτελεσματικότητα,
- αποδοτικότητα,

- συνοχή,
- σημασία και
- προστιθέμενη αξία για την ΕΕ.

Η αξιολόγηση πραγματοποιήθηκε διαδοχικά με τη μελέτη εκτίμησης επιπτώσεων, και οι προβληματικοί τομείς που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση λαμβάνονται υπόψη στους ορισμούς των προβλημάτων και στις επιλογές πολιτικής στην εκτίμηση επιπτώσεων.

Η αξιολόγηση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η οδηγία είναι *αποτελεσματική* ως προς την επίτευξη των στόχων της και την προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις της μόλυνσης, καθώς εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο συμμόρφωσης με τις παραμετρικές τιμές. Ωστόσο, η αξία των μετρηθέντων ποσοστών συμμόρφωσης με εν μέρει παρωχημένες παραμέτρους είναι μάλλον περιορισμένη. Η αξιολόγηση διαπίστωσε επίσης ότι το άρθρο 10 της οδηγίας, που αφορά «κυλικά που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό» αφήνει υπερβολικά μεγάλη ευελιξία στα κράτη μέλη ως προς τον προσδιορισμό των «αναγκαίων μέτρων». Αυτό συνεπάγεται πρόσθετες δοκιμές και ελέγχους κατά τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά άλλου κράτους μέλους, γεγονός που καθιστούσε τη διάταξη αναποτελεσματική.

Η ανάλυση *αποδοτικότητας* υπολόγισε ότι το συνολικό κόστος για την παροχή πόσιμου νερού στην ΕΕ το 2014 ήταν περίπου 46,5 δισεκατομμύρια EUR. Από το ποσό αυτό, τα 8,3 δισ. EUR μπορούν να αποδοθούν στην εφαρμογή της οδηγίας. Τα οφέλη για την υγεία που απορρέουν από την οδηγία δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστούν ποσοτικά³³, ωστόσο η αξιολόγηση διαπίστωσε ότι τα συνολικά καταλογίσιμα οφέλη ξεπερνούν σε σημαντικό βαθμό τις συνολικές καταλογίσιμες δαπάνες. Δεν εντόπισε διατάξεις που επιβάλλουν υπερβολικές διοικητικές δαπάνες σχετιζόμενες με την παρακολούθηση, την παροχή πληροφοριών και την υποβολή εκθέσεων. Μόνον η ευελιξία που παρέχει το άρθρο 10 της οδηγίας 98/83/ΕΚ (όπως εξηγείται ανωτέρω) διαπιστώθηκε ότι συνιστά σημαντική και περιττή επιβάρυνση για τον κλάδο.

Η *συνοχή* της οδηγίας 98/83/ΕΚ με την οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα είναι ιδιαίτερα σημαντική, δεδομένου ότι η προστασία των πόρων πόσιμου νερού είναι αναπόσπαστο μέρος των σχεδίων και μέτρων στο πλαίσιο της οδηγίας-πλαισίου για τα ύδατα. Η οδηγία 98/83/ΕΚ δεν αναφέρεται στην προστασία των υδάτινων πόρων που χρησιμοποιούνται για την άντληση πόσιμου νερού, κατά κύριο λόγο διότι προηγήθηκε της οδηγίας-πλαισίου για τα ύδατα. Αυτή η σύνδεση πρέπει να πραγματοποιηθεί ώστε να διασφαλιστεί ότι θα εφαρμόζεται τόσο η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» όσο και η αρχή της προφύλαξης. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η πρόταση θα βοηθήσει στη βελτίωση της συνοχής μεταξύ των δύο οδηγιών, καθώς εισάγει την προσέγγιση με βάση τον κίνδυνο, από τη θέση άντλησης μέχρι τη βρύση, και βελτιώνει τις ανταλλαγές και την επικοινωνία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών και των φορέων ύδρευσης ώστε να εξασφαλιστεί πλήρης κύκλος διακυβέρνησης για το νερό.

Όσον αφορά τη *σημασία*, η αξιολόγηση διαπίστωσε ότι οι παραμετρικές τιμές που ορίζονται στην οδηγία 98/83/ΕΚ δεν είναι πλέον κατάλληλες, διότι δεν αντικατοπτρίζουν την

³³ Στην εκτίμηση επιπτώσεων διαπιστώθηκε ότι είναι δυνατή η ποσοτικοποίηση μέσω υποκαταστάτων.

επιστημονική πρόοδο, τις βέλτιστες εκτιμήσεις κινδύνου, τις αλλαγές στη συμπεριφορά των καταναλωτών και τις νέες περιβαλλοντικές πιέσεις.

Η *προστιθέμενη αξία* της οδηγίας 98/83/EK για την ΕΕ συνίσταται στο ότι διασφαλίζει τον ίδιο βαθμό προστασίας της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις οποιασδήποτε μόλυνσης σε ολόκληρη την ΕΕ. Με βάση ανεκδοτολογικά στοιχεία, στην ΕΕ εκδηλώθηκαν λιγότερα μείζονα συμβάντα που αφορούσαν το πόσιμο νερό παρά σε οποιαδήποτε άλλη περιοχή του κόσμου, αν και αυτό δεν μπορεί να συνδεθεί αποδεδειγμένα με την ύπαρξη της οδηγίας 98/83/EK.

Ως εκ τούτου, οι κυριότεροι τομείς προς βελτίωση που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση ήταν οι εξής

- ο κατάλογος των παραμέτρων,
 - η έλλειψη προσέγγισης με βάση τον κίνδυνο,
 - η έλλειψη διαφάνειας και η έλλειψη πρόσβασης σε επικαιροποιημένες πληροφορίες για τους καταναλωτές, και
 - τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό.
- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας³⁴, πραγματοποιήθηκε μια σειρά δραστηριοτήτων διαβούλευσης.

- Ανοικτή δημόσια διαβούλευση με βάση ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο

Μετά την ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών σχετικά με το δικαίωμα στο νερό (Right2Water)³⁵, από τον Ιούνιο έως τον Σεπτέμβριο του 2014 η Επιτροπή διεξήγαγε ανοικτή δημόσια διαβούλευση σε όλες τις γλώσσες, με θέμα την ποιότητα του πόσιμου νερού. Κατά τη διαβούλευση ελήφθησαν 5 908 απαντήσεις και 138 γνώμες και έγγραφα θέσης από βασικά ενδιαφερόμενα μέρη. Επιπλέον, τον Σεπτέμβριο του 2014 και τον Οκτώβριο του 2015 η Επιτροπή οργάνωσε συναντήσεις με ενδιαφερόμενα μέρη προκειμένου να συζητηθούν θέματα διαφάνειας και συγκριτικής αξιολόγησης.

- Στοχευμένες δημόσιες διαβουλεύσεις

Η Επιτροπή οργάνωσε τρεις δημόσιες συναντήσεις στοχευμένης διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη: τον Μάιο του 2015 για την αξιολόγηση REFIT, τον Δεκέμβριο του 2015 για την εκτίμηση επιπτώσεων και τον Σεπτέμβριο 2016 για την επανεξέταση των προτύπων για το πόσιμο νερό. Οι διαβουλεύσεις προσέγγισαν ένα ευρύ φάσμα ενδιαφερόμενων φορέων, μεταξύ αυτών εθνικές και περιφερειακές αρχές, εκπροσώπους του κλάδου, επιχειρηματικές ενώσεις και εταιρείες, και ειδικούς του κλάδου. Κατά τις συναντήσεις συγκεντρώθηκε μια ποικιλία απόψεων και δόθηκε στην Επιτροπή η δυνατότητα

³⁴ Κυριότερες εξ αυτών ήταν οι εργαλειοθήκες 10 και 50 σχετικά με τη διαδικτυακή δημόσια διαβούλευση διάρκειας 12 εβδομάδων και σχετικά με τις συμπληρωματικές προσεγγίσεις και εργαλεία με στόχο τη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων μερών και την κάλυψη τυχόν κενών πληροφόρησης, πράγμα που έγινε με επακόλουθες στοχευμένες διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

³⁵ ECI Right2Water: <http://www.right2water.eu/>.

να συζητήσει απευθείας με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Εκδόθηκαν ειδικά έγγραφα εργασίας ή ερωτηματολόγια για όλες τις συναντήσεις, και όλες οι παρουσιάσεις και τα πρακτικά, συμπεριλαμβανομένων και καταλόγων συμμετεχόντων, αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο³⁶.

- Μηχανισμός ανατροφοδότησης REFIT

Μετά τη δημοσίευση της αρχικής εκτίμησης επιπτώσεων στον ιστότοπο για τη βελτίωση της νομοθεσίας, στις 28 Φεβρουαρίου 2017, δόθηκε στα ενδιαφερόμενα μέρη προθεσμία μέχρι τις 28 Μαρτίου 2017 για να σχολιάσουν το έγγραφο αυτό.

- Πρόσθετες διαβουλεύσεις

Σε διάφορες άλλες περιπτώσεις η Επιτροπή ενημέρωσε τα ενδιαφερόμενα μέρη πως διεξάγεται αναθεώρηση και τα κάλεσε να σχολιάσουν, παραδείγματος χάρη τον Ιανουάριο του 2016 σε ένα επιτυχημένο σεμινάριο Paramount σχετικά με την προστασία του πόσιμου νερού, ή σε συζητήσεις σε διάφορες συνεδριάσεις ομάδων εμπειρογνομόνων. Προκειμένου να διασφαλιστεί η μέγιστη δυνατή διαφάνεια για τη διαδικασία, δημοσιοποιήθηκαν όλα τα σχετικά έγγραφα που χρησιμοποιήθηκαν στην αναθεώρηση, όπως η συνοδευτική μελέτη εκτίμησης επιπτώσεων³⁷.

Τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων υποστηρίζουν σαφώς την επικαιροποίηση και την αναθεώρηση του καταλόγου παραμέτρων. Η δημόσια διαβούλευση τάχθηκε συντριπτικά υπέρ της προσθήκης ενδοκρινικών διαταρακτών, ουσιών που χρησιμοποιούνται σε καταναλωτικά προϊόντα και φαρμακευτικών ουσιών στον κατάλογο, αν και πολλοί τεχνικοί εμπειρογνώμονες διαφώνησαν. Τα περισσότερα ενδιαφερόμενα μέρη υποστήριξαν την εφαρμογή μιας προσέγγισης με βάση τον κίνδυνο, σε επίπεδο ΕΕ. Ωστόσο, ήθελαν να διασφαλιστεί επίσης επαρκής ευελιξία για τα κράτη μέλη ως προς το σημείο αυτό. Η ανάγκη εναρμόνισης όσον αφορά τα υλικά και τα προϊόντα που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό επισημαινόταν συνεχώς από μια σειρά ενδιαφερόμενων μερών.

Ένα ισχυρό μήνυμα από τη δημόσια διαβούλευση, και ιδίως από τους πολίτες, ήταν η επιθυμία για πιο ενημερωμένες πληροφορίες στο διαδίκτυο σχετικά με την ποιότητα του πόσιμου νερού. Οι καταναλωτές αισθάνονται ανασφάλεια ως προς το νερό της βρύσης όταν βρίσκονται σε άλλη χώρα της ΕΕ και, παρόλο που τα ποσοστά συμμόρφωσης είναι υψηλά, κατά κανόνα διστάζουν να το εμπιστευτούν. Παρατηρήθηκε διάσταση απόψεων ως προς το κατά πόσον η οδηγία θα πρέπει να περιλαμβάνει κανόνες σχετικά με την πρόσβαση στο νερό. Όσοι διαφώνησαν με την ύπαρξη τέτοιων κανόνων υποστήριξαν ότι η πρόσβαση στο νερό δεν θα πρέπει να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και θα πρέπει συνεπώς να καλύπτεται από άλλες νομικές πράξεις της ΕΕ, ή αλλού.

³⁶ Συνάντηση της 23ης Σεπτεμβρίου 2006: <https://circabc.europa.eu/w/browse/c8a02539-ab12-48b6-9367-38e40cafd6cb>, συνάντηση της 26ης Μαΐου 2015: <https://circabc.europa.eu/w/browse/ca2f82a5-20ab-4106-9c44-7b67a911ac2f>, και συνάντηση της 8ης Δεκεμβρίου 2015: <https://circabc.europa.eu/w/browse/3fccab4b-812d-46be-8efe-1f866cf556c5>.

³⁷ <https://circabc.europa.eu/w/browse/4fea449b-0b66-4f0f-b934-0177cae4d7e2>

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η νομοθετική πρόταση και η εκτίμηση επιπτώσεων βασίζονται σε τεράστια ποσότητα υλικού και μελετών, όπως αναφέρεται στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής σχετικά με την εκτίμηση επιπτώσεων.

Τον Δεκέμβριο του 2015 ξεκίνησε ένα έργο συνεργασίας με το περιφερειακό γραφείο της ΠΟΥ για την Ευρώπη, με σκοπό την υποστήριξη της αναθεώρησης του παραρτήματος I της οδηγίας 98/83/EK (κατάλογος παραμέτρων προς συμπερίληψη στην οδηγία). Το έργο ολοκληρώθηκε το καλοκαίρι του 2017³⁸. Περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τις συστάσεις που προέκυψαν από το έργο αυτό, και τον τρόπο που αυτές χρησιμοποιήθηκαν στην παρούσα πρόταση της Επιτροπής, περιλαμβάνονται στην ενότητα 5 «Λοιπά στοιχεία».

Αρκετές μελέτες διεξήχθησαν από εξωτερικούς φορείς, στους οποίους είχε ανατεθεί η αξιολόγηση της αναθεώρησης της οδηγίας. Οι μελέτες αυτές περιλάμβαναν:

- έγγραφο καθοδήγησης ως προς τα υλικά, για χρήστες και υδραυλικούς³⁹,
- έκθεση μελέτης για προϊόντα και υλικά που έρχονται σε επαφή με πόσιμο νερό⁴⁰, και
- μελέτη εκτίμησης επιπτώσεων⁴¹.

Στη μελέτη εκτίμησης επιπτώσεων που διεξήχθη από ανεξάρτητους εξωτερικούς φορείς χρησιμοποιήθηκε επίσης ένα εργαλείο μοντελοποίησης για την αξιολόγηση των επιλογών πολιτικής και των προτιμώμενων δεσμών μέτρων πολιτικής.

- **Εκτίμηση των επιπτώσεων**

Η πρόταση βασίζεται σε εκτίμηση επιπτώσεων, η οποία έλαβε θετική γνώμη με επιφυλάξεις⁴² από την επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου της Επιτροπής στις 23 Ιουνίου 2017. Τα θέματα που τέθηκαν από την επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου ελήφθησαν υπόψη στην αναθεωρημένη έκδοση του εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής για την εκτίμηση επιπτώσεων, στο οποίο ένα ειδικό κεφάλαιο περιγράφει αναλυτικά τις αλλαγές που έγιναν με βάση τη γνώμη της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου. Με βάση την αξιολόγηση, τις διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη και την ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών Right2Water, αναπτύχθηκε μια σειρά επιλογών πολιτικής προκειμένου να καλυφθούν όλοι οι προβληματικοί τομείς που εντοπίστηκαν. Η εκτίμηση επιπτώσεων εξέτασε τις επιλογές προκειμένου να διαπιστωθεί ο βαθμός στον οποίον θα βοηθούσαν στην επίτευξη του γενικού στόχου της οδηγίας, που είναι η προστασία της υγείας των καταναλωτών, και να προσδιοριστούν οι οικονομικές συνέπειες και οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους μέχρι το 2050. Τα ευρήματα αυτά παρατίθενται στη μελέτη εκτίμησης επιπτώσεων και στο έγγραφο εργασίας για την εκτίμηση επιπτώσεων.

Οι πέντε επιλογές πολιτικές περιλαμβάνουν τα εξής:

³⁸ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

³⁹ <http://publications.europa.eu/s/c6vG>.

⁴⁰ [https://circabc.europa.eu/d/a/workspace/SpacesStore/0b93e708-5e20-4c35-8fbd-8554a87e7cb5/09 %20-%201.1 %20Study%20Report%20-%20Products-Materials%20in%20contact%20with%20Drinking%20Water.pdf](https://circabc.europa.eu/d/a/workspace/SpacesStore/0b93e708-5e20-4c35-8fbd-8554a87e7cb5/09%20-%201.1%20Study%20Report%20-%20Products-Materials%20in%20contact%20with%20Drinking%20Water.pdf).

⁴¹ <http://publications.europa.eu/s/c6vH>.

⁴² http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

- επιλογές για την προσαρμογή του καταλόγου παραμέτρων της οδηγίας στα νεότερα πρότυπα, μέσω διεύρυνσης ή περικοπής του καταλόγου,
- υιοθέτηση της προσέγγισης βάσει κινδύνου για μεγάλους (και μικρούς) φορείς ύδρευσης,
- εναρμόνιση των προτύπων για τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό,
- βελτίωση της πρόσβασης των καταναλωτών σε ενημερωμένες πληροφορίες και καλύτερη παρακολούθηση της εφαρμογής, και
- επιλογές για την παροχή πρόσβασης σε νερό.

Οι αναλύσεις και η επακόλουθη ιεράρχηση των επιλογών οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι ο καλύτερος τρόπος να καλυφθούν μακροπρόθεσμα όλοι οι προβληματικοί τομείς που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση θα ήταν ένας συνδυασμός διαφορετικών επιλογών. Ένας συνδυασμός επιλογών θα διασφάλιζε:

- πόσιμο νερό υψηλής ποιότητας για όλους τους κατοίκους της ΕΕ. Η επικαιροποίηση και η βελτίωση του καταλόγου παραμέτρων με βάση τις συστάσεις της ΠΟΥ θα βοηθήσει επίσης την προστασία των ανθρώπων από τους νέους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία,
- πιο σύγχρονη προσέγγιση στην παρακολούθηση, μέσω μιας προσέγγισης βάσει κινδύνου για τους μεγάλους και για τους μικρούς φορείς ύδρευσης,
- εκσυγχρονισμός και άρα απλούστευση των διατάξεων για την υποβολή εκθέσεων,
- παροχή ενημερωμένων και σχετικών πληροφοριών στους καταναλωτές,
- βελτιωμένη πρόσβαση σε νερό, και παροχή πρόσβασης σε νερό στις ευπαθείς και περιθωριοποιημένες ομάδες.

Οι επιλογές ιεραρχήθηκαν και αναπτύχθηκαν τρεις δέσμες μέτρων πολιτικής. Οι δύο από αυτές (δέσμες 2 και 3) ήταν προτιμότερες από την άποψη της προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος. Η μικρή αύξηση του κόστους και με τις δύο δέσμες είναι δικαιολογημένη και αντισταθμίζεται από τα οφέλη για την υγεία. Και οι δύο δέσμες μέτρων πολιτικής προσφέρουν απαντήσεις και στους τέσσερις τομείς βελτίωσης που εντοπίστηκαν κατά την αξιολόγηση. Επιπλέον, η δέσμη μέτρων πολιτικής 3 βελτιώνει σημαντικά την κατάσταση για τους μη συνδεδεμένους πολίτες της ΕΕ, καθώς καλύπτει, σε χωριστή επιλογή, το ζήτημα της πρόσβασης στο νερό που ανέδειξε η ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών Right2Water και ο στόχος βιώσιμης ανάπτυξης 6. Αυτή η χωριστή επιλογή περιλαμβάνει μια σειρά μέτρων για τη βελτίωση της πρόσβασης στο νερό, αλλά το σχετικό πρόσθετο κόστος υλοποίησης είναι πιθανότατα υπερεκτιμημένο καθώς, ελλείψει ακριβέστερων στοιχείων, βασίζεται στην παραδοχή πως στους μισούς από τους μη συνδεδεμένους πολίτες θα δίνονταν ατομικά συστήματα επεξεργασίας.

Ως εκ τούτου, αποφασίστηκε πως η παρούσα νομοθετική πρόταση θα πρέπει να διατηρεί τα οφέλη της δέσμης μέτρων πολιτικής 3, θεσπίζοντας μια γενική υποχρέωση για τη βελτίωση της πρόσβασης στο πόσιμο νερό για όλους και τη διασφάλιση της πρόσβασης για τις ευπαθείς και περιθωριοποιημένες ομάδες, ενώ παράλληλα αφήνει στα κράτη μέλη τη διακριτική ευχέρεια να επιλέξουν τον καλύτερο τρόπο βελτίωσης της πρόσβασης στο νερό, λαμβάνοντας υπόψη τις εκάστοτε τοπικές περιστάσεις. Θεωρείται ότι η υλοποίηση των συγκεκριμένων

αυτών μέτρων θα είχε σημαντικά χαμηλότερο κόστος από την προσφορά εναλλακτικών συστημάτων στους μισούς μη συνδεδεμένους πολίτες (όπως θεωρεί η δέσμη μέτρων 3).

Αυτό συνάδει με τις αρχές της αναλογικότητας και της επικουρικότητας καθώς η γενική αρχή καθορίζεται σε επίπεδο ΕΕ αλλά τα κράτη μέλη διατηρούν ευρεία διακριτική ευχέρεια για τον καθορισμό των βέλτιστων τρόπων εξασφάλισης της πρόσβασης στο νερό.

Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι το κόστος και οι επιπτώσεις της πρότασης θα κυμαίνονται μεταξύ 5,9 δισ. EUR (δέσμη μέτρων 2) και 7,3 δισ. EUR (δέσμη μέτρων 3). Το κόστος αυτό θα το επωμιστούν κυρίως οι φορείς ύδρευσης. Οι καταναλωτές θα δουν μια πολύ οριακή αύξηση των δαπανών του νοικοκυριού τους. Αυτό όμως δεν συνεπάγεται κίνδυνο να καταστεί οικονομικώς δυσπρόσιτο το πόσιμο νερό και μπορεί να αντισταθμιστεί από την κατανάλωση νερού βρύσης αντί για εμφιαλωμένο νερό.

Εκτιμήθηκε ότι οι διοικητικές δαπάνες για τις εθνικές αρχές θα είναι αμελητέες ή μειούμενες: για παράδειγμα, η απλοποίηση των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων θα οδηγήσει σε μείωση των ετήσιων λειτουργικών δαπανών κατά 0,35 εκατ. EUR.

Και οι δύο δέσμες μέτρων πολιτικής έχουν θετικό αντίκτυπο στο περιβάλλον επειδή θεωρείται ότι καθώς θα αυξάνεται η εμπιστοσύνη των καταναλωτών στο νερό της βρύσης θα μειώνεται η κατανάλωση εμφιαλωμένου νερού. Η τάση αυτή θα ενισχυθεί ακόμα περισσότερο μέσω της βελτιωμένης παροχής ενημερωμένων πληροφοριών σε όλους τους καταναλωτές. Εξάλλου, η υποχρέωση μικρών και μεγάλων φορέων ύδρευσης να εφαρμόσουν την προσέγγιση βάσει κινδύνου θα περιορίσει τις ανάγκες επεξεργασίας και άρα θα οδηγήσει σε εξοικονόμηση ενέργειας και μικρότερη έκλυση χημικών προϊόντων στο περιβάλλον. Η προσέγγιση βάσει κινδύνου αναμένεται να βελτιώσει την αντιμετώπιση των περιπτώσεων ρύπανσης στην πηγή και την εφαρμογή της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει».

Η υποχρέωση των κρατών μελών να βελτιώσουν και να προσφέρουν ένα ορισμένο επίπεδο πρόσβασης στο νερό θα αποτελέσει θετικό βήμα προς την εκπλήρωση των επιδιώξεων του στόχου βιώσιμης ανάπτυξης 6. Θα οδηγήσει επίσης στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, ως θετική παρενέργεια.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Όλες οι επιλογές που εξετάστηκαν στην εκτίμηση επιπτώσεων έχουν αμελητέα επίπτωση στον διοικητικό φόρτο ή ακόμα και τον μειώνουν, κυρίως επειδή το μεγαλύτερο μέρος των δαπανών επιβαρύνει τους φορείς ύδρευσης και όχι τις εθνικές αρχές. Προκειμένου να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος και να απλουστευτούν οι διαδικασίες, η παρούσα πρόταση ακολουθεί την εκτίμηση επιπτώσεων καθώς μειώνει σημαντικά τις εθνικές υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων στην Επιτροπή. Αντί να υποβάλλουν εκθέσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δημιουργούν σύνολα δεδομένων με τα αποτελέσματα των παρακολουθήσεών τους μόνον όπου αυτές υπερβαίνουν τις παραμέτρους της οδηγίας. Θα πρέπει επίσης να δίνουν πρόσθετες πληροφορίες, όπως εκτιμήσεις κινδύνου. Αυτό αναμένεται να οδηγήσει σε εξοικονόμηση μέχρι και 0,35 εκατ. EUR κατ' έτος.

Για να τηρηθεί η αρχή της αναλογικότητας, θα δοθούν στους μικρούς φορείς ύδρευσης μεγαλύτερες προθεσμίες για την υλοποίηση της προσέγγισης βάσει κινδύνου σε σύγκριση με τους μεγάλους και τους πολύ μεγάλους φορείς ύδρευσης. Προκειμένου να αποφευχθεί η επιβάρυνση των μικρών φορέων ύδρευσης, οι φορείς αυτοί θα υποχρεούνται να επικαιροποιούν τις διαδικτυακές πληροφορίες τους λιγότερο συχνά απ' ό,τι οι μεγάλοι και πολύ μεγάλοι φορείς.

Τέλος, οι προτεινόμενες διατάξεις σχετικά με την πληροφόρηση των καταναλωτών και τη διαφάνεια καθιστούν την πρόταση αυτή «έτοιμη για το διαδίκτυο», καθώς επιβάλλει στους φορείς ύδρευσης την υποχρέωση να χρησιμοποιούν εκτενώς τα ψηφιακά μέσα για να πληροφορούν τους καταναλωτές τους σχετικά με την ποιότητα και τους κινδύνους που αφορούν το πόσιμο νερό.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Όπως αναφέρεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών *«Η ύδρευση και η αποχέτευση είναι ανθρώπινο δικαίωμα! Το νερό είναι δημόσιο αγαθό, όχι εμπόρευμα!»*⁴³, η πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό και σε αποχέτευση συνδέεται αναπόσπαστα με το δικαίωμα στη ζωή και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, όπως αυτό αναγνωρίζεται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁴⁴, καθώς και στην ανάγκη για αποδεκτό επίπεδο διαβίωσης. Η Επιτροπή υπογράμμισε επίσης τη σημασία της διάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό και δεσμεύτηκε να διασφαλίσει ότι αυτό θα παραμείνει στο επίκεντρο των πολιτικών της.

Κατά την τελευταία δεκαετία έχει αναγνωριστεί στο διεθνές δίκαιο το δικαίωμα σε ασφαλές πόσιμο νερό και αποχέτευση, και μάλιστα στο επίπεδο των Ηνωμένων Εθνών⁴⁵. Το ψήφισμα 64/292 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ αναγνωρίζει *«το δικαίωμα πρόσβασης σε ασφαλές και καθαρό πόσιμο νερό και στην αποχέτευση ως ανθρώπινο δικαίωμα, βασικό για την πλήρη απόλαυση της ζωής και όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων»*. Επιπλέον, στο τελικό έγγραφο της Διάσκεψης του ΟΗΕ του 2012 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη («Ρίο+20»), αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων και εκπρόσωποι υψηλού επιπέδου επιβεβαίωσαν *«τις δεσμεύσεις τους όσον αφορά το ανθρώπινο δικαίωμα σε ασφαλές πόσιμο νερό και αποχέτευση, το οποίο θα υλοποιηθεί προοδευτικά για τους πολίτες [τους] με πλήρη σεβασμό στην εθνική κυριαρχία»*⁴⁶. Οι δεσμεύσεις αυτές επιβεβαιώθηκαν εκ νέου το 2015, όταν οι αρχηγοί κρατών δεσμεύτηκαν να υλοποιήσουν τον στόχο βιώσιμης ανάπτυξης αριθ. 6 και τη σχετική επιδίωξη να εξασφαλιστεί, έως το 2030, *«καθολική και ισότιμη πρόσβαση σε ασφαλές και οικονομικά προσιτό πόσιμο νερό για όλους»*.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης διακήρυξε ότι *«η πρόσβαση στο νερό πρέπει να αναγνωριστεί ως θεμελιώδες ανθρώπινο*

⁴³ COM(2014)177.

⁴⁴ ΕΕ C 326 της 26.10.2012, σ. 391.

⁴⁵ Ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών αριθ. 64/292 της 3.8.2010 και ψηφίσματα του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών 7/22 της 28.3.2008 και 15/9 της 6.10.10.

⁴⁶ <http://www.un.org/en/sustainablefuture/>.

δικαίωμα, δεδομένου ότι το νερό είναι απαραίτητο για τη ζωή στη γη και αποτελεί αγαθό που ανήκει σε ολόκληρη την ανθρωπότητα»⁴⁷. Η ΕΕ έχει επιβεβαιώσει επίσης ότι «όλα τα κράτη έχουν την υποχρέωση να σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα όσον αφορά την πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό, το οποίο πρέπει να είναι διαθέσιμο, προσιτό –από πρακτική και οικονομική άποψη– και αποδεκτής ποιότητας»⁴⁸.

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη όλα αυτά κατά τη σύνταξη της απάντησής της στην ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών Right2Water και της παρούσας νομοθετικής πρότασης.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις για την Επιτροπή. Θεωρείται ότι μπορεί να εφαρμοστεί με τα υφιστάμενα κονδύλια για την Επιτροπή και για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και ότι δεν απαιτούνται πρόσθετοι πόροι.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Θα ζητηθεί από τους μεγάλους φορείς ύδρευσης να εφαρμόσουν την προσέγγιση βάσει κινδύνου εντός 3 ετών, ενώ στους μικρούς φορείς ύδρευσης θα δοθεί προθεσμία 6 ετών.

Τα παραρτήματα θα αναθεωρούνται τακτικά με βάση την επιστημονική και την τεχνική πρόοδο. Προκειμένου να δοθεί χρόνος για να ληφθούν δύο πλήρεις εξαετείς κύκλοι δεδομένων, ολόκληρη η οδηγία θα αξιολογηθεί 12 έτη μετά τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο.

Για να διασφαλιστεί ότι η οδηγία επιτυγχάνει τον στόχο της προστασίας της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις του μολυσμένου πόσιμου νερού, και για να βελτιωθούν άλλοι τομείς όπου έχουν εντοπιστεί αδυναμίες της οδηγίας, προτάθηκαν αρκετοί διαφορετικοί δείκτες επιτυχίας. Αυτοί θα χρησιμοποιηθούν σε μελλοντικές αξιολογήσεις και θα αναπτυχθούν σε συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, λαμβανομένων υπόψη των ευρημάτων του ελέγχου καταλληλότητας⁴⁹ για την περιβαλλοντική παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων. Αυτοί οι δείκτες επιτυχίας είναι:

- ο αριθμός «περιστατικών» (δηλαδή περιπτώσεων δυνητικού κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία) και περιπτώσεων υπέρβασης των οριακών τιμών εντός της ΕΕ. Σύμφωνα με το νέο σύστημα υποβολής εκθέσεων, θα ζητείται από τα κράτη μέλη να υποβάλλουν με πιο αποτελεσματικό τρόπο στοιχεία σχετικά με τα περιστατικά αυτά και με τις λύσεις που εφαρμόστηκαν,

⁴⁷ Ψήφισμα αριθ. 1693 (2009) της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης.

⁴⁸ Δήλωση της Υπατης Εκπροσώπου, Catherine Ashton, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης επ' ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Νερού (έγγραφο 7810/10), 22 Μαρτίου 2010.

⁴⁹ Έλεγχος καταλληλότητας σχετικά με την υποβολή εκθέσεων και την παρακολούθηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/fc_overview_en.htm και COM(2017) 312 final: http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/pdf/action_plan_env_issues.pdf.

- ο αριθμός των ατόμων στην ΕΕ που έχουν πρόσβαση σε νερό για ανθρώπινη κατανάλωση,
 - μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στην υγεία λόγω της ποιότητας του πόσιμου νερού – για τα στοιχεία αυτά, θα χρειαστούν πρόσθετες επιδημιολογικές μελέτες σε συνεργασία με κάποια εξειδικευμένη οργάνωση, όπως η ΠΟΥ,
 - οι νέες απαιτήσεις διαφάνειας και ελάχιστων πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στο διαδίκτυο, π.χ. ποσοστά διαρροών από τα δίκτυα. Αυτό θα επιτρέψει τη συστηματική ανάλυση των επιπέδων υλοποίησης και των επιτευγμάτων.
- **Επεξηγηματικά έγγραφα (για οδηγίες)**

Λαμβανομένου υπόψη του πεδίου εφαρμογής της πρότασης και του γεγονότος ότι πρόκειται για αναδιατύπωση υφιστάμενης οδηγίας (οδηγία 98/83/EK), την οποία έχουν μεταφέρει πλήρως όλα τα κράτη μέλη στο εθνικό τους δίκαιο, δεν είναι ούτε δικαιολογημένο ούτε αναλογικό το να απαιτηθούν επεξηγηματικά έγγραφα σχετικά με τη μεταφορά.

- **Λεπτομερής επεξήγηση της αξιοποίησης των συστάσεων της ΠΟΥ σχετικά με τις παραμέτρους και τις παραμετρικές τιμές για την πρόταση**

Οι υφιστάμενες παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα I της οδηγίας 98/83/EK βασίζονται γενικά στις κατευθυντήριες γραμμές της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για το πόσιμο νερό. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές επικαιροποιούνται τακτικά, και τροποποιήθηκαν για τελευταία φορά στις αρχές του 2017 με το πρώτο προσάρτημα στην τέταρτη έκδοση⁵⁰.

Υπήρχαν ήδη κάποιες διαφορές ανάμεσα στις κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ και στην οδηγία 98/83/EK στον καθορισμό των παραμέτρων και των αντίστοιχων επιπέδων, όταν εκδόθηκε η οδηγία το 1998. Για παράδειγμα:

- οι κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ δεν περιλαμβάνουν πρότυπα για την ομάδα των φυτοφαρμάκων, ενώ η οδηγία περιλαμβάνει όλα τα φυτοφάρμακα και τα προϊόντα αποδόμησής τους,
- οι τιμές των κατευθυντήριων γραμμών της ΠΟΥ συνδέονται με ισόβιο κίνδυνο εμφάνισης καρκίνου ίσο με 10^{-5} , ενώ η ΕΕ έκανε την πολιτική επιλογή να ακολουθήσει μια πιο προληπτική προσέγγιση, ορίζοντας ως αποδεκτή μια τιμή κινδύνου ίση με 10^{-6} .

Τον Δεκέμβριο του 2015 η Επιτροπή και το Περιφερειακό Γραφείο της ΠΟΥ για την Ευρώπη ξεκίνησαν ένα έργο συνεργασίας για τις παραμέτρους του πόσιμου νερού (Drinking Water Parameter Cooperation Project), η τελική έκθεση του οποίου δημοσιεύτηκε το 2018⁵¹ (εφεξής «η έκθεση της ΠΟΥ»). Στόχος του έργου ήταν η παροχή συμβουλών επιστημονικής βάσης, χρήσιμων για τη χάραξη πολιτικής, για να υποστηριχθεί η αναθεώρηση του παραρτήματος I της οδηγίας.

⁵⁰ Η τέταρτη έκδοση των κατευθυντήριων γραμμών δημοσιεύτηκε το 2011 και το πρώτο προσάρτημα στην τέταρτη αυτή έκδοση δημοσιεύτηκε στις αρχές του 2017.

⁵¹ http://ec.europa.eu/environment/water/water-drink/review_en.html

Υπάρχει υψηλός βαθμός συμφωνίας μεταξύ των συστάσεων που περιλαμβάνονται στην έκθεση της ΠΟΥ και στην πρόταση. Ειδικότερα, οι συστάσεις επιβεβαιώνουν την ανάγκη να ελέγχεται ένας κατάλογος επιλεγμένων παραμέτρων από τις εκατοντάδες παραμέτρους για τις οποίες υπάρχουν τιμές στις κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ. Η Επιτροπή έχει υιοθετήσει τη μεγάλη πλειονότητα των συνιστώμενων παραμέτρων και παραμετρικών τιμών από τον κατάλογο αυτόν, αλλά πρότεινε διαφορετική προσέγγιση για λίγες από αυτές. Στην ενότητα αυτή εξηγείται το σκεπτικό με βάση το οποίο η πρόταση της Επιτροπής δεν ακολουθεί τις συστάσεις της ΠΟΥ σε ορισμένες περιπτώσεις.

1. Παράμετροι των οποίων την αφαίρεση από το παράρτημα I συνιστά η ΠΟΥ

Λόγω της χαμηλής συχνότητας εμφάνισής τους στο πόσιμο νερό, κυρίως κατόπιν περιστατικών ρύπανσης, η έκθεση της ΠΟΥ συνέστησε να αφαιρεθούν πέντε παράμετροι από την οδηγία:

- **βενζόλιο,**
- **κυανιούχα άλατα,**
- **1,2-διχλωροαιθάνιο,**
- **υδράργυρος και**
- **πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (PAH).**

Η ΠΟΥ αιτιολόγησε την αφαίρεση των παραμέτρων αυτών, εξηγώντας ότι θα εξακολουθεί να υπάρχει δυνατότητα παρακολούθησής τους όποτε απαιτείται από τα κράτη μέλη με βάση την τιμή καθοδήγησης της ΠΟΥ. Τα ενδιαφερόμενα μέρη, και ιδιαίτερα οι αρχές των κρατών μελών, υποστήριξαν ισχυρά τη διατήρησή τους, τόσο για λόγους υγείας όσο και λόγω της ανάγκης να υπάρχει δεσμευτική τιμή σε επίπεδο ΕΕ. **Ως εκ τούτου, αποφασίστηκε η διατήρησή τους στο παράρτημα I.** Ωστόσο, η προσέγγιση βάσει κινδύνου που υπαγορεύει η οδηγία επιτρέπει στους φορείς ύδρευσης να αφαιρέσουν μια παράμετρο από τον κατάλογο των ουσιών προς παρακολούθηση, υπό ορισμένες προϋποθέσεις: οι φορείς ύδρευσης θα έχουν συνεπώς το δικαίωμα να μην παρακολουθούν τις παραμέτρους αυτές εάν αυτές δεν έχουν εφαρμογή σε κάποια ζώνη ύδρευσης. Τέλος, οι μονάδες επεξεργασίας που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με αυτές τις οριακές τιμές έχουν ήδη κατασκευαστεί.

2. Παραμετρικές τιμές των οποίων την αύξηση συνιστά η ΠΟΥ

Η έκθεση της ΠΟΥ συνιστά την επικαιροποίηση της τιμής για **το αντιμόνιο (από τα 5 στα 20 µg/l), το βόριο (από το 1 στα 2,4 mg/l) και το σελήνιο (από τα 10 στα 40 µg/l)** με βάση τις πιο πρόσφατες διαθέσιμες τιμές στις κατευθυντήριες γραμμές υγειονομικής βάσης όπως δημοσιεύτηκαν στο πρώτο προσάρτημα της τέταρτης έκδοσης των κατευθυντήριων γραμμών της ΠΟΥ. Επειδή όμως οι υφιστάμενες τιμές ισχύουν εδώ και δεκαετίες, θεωρείται ότι δεν θα υπάρξει αύξηση του κόστους, αφού ήδη εφαρμόζονται τεχνικές επεξεργασίας για την τήρηση αυτών των οριακών τιμών. Σε κάθε περίπτωση, η προσέγγιση βάσει κινδύνου επιτρέπει στους φορείς ύδρευσης να αφαιρέσουν μια παράμετρο από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, υπό ορισμένες προϋποθέσεις. **Ως εκ τούτου, στο παράρτημα I της οδηγίας διατηρούνται οι αρχικές, αυστηρότερες τιμές.**

Συγκεκριμένα για το **βόριο**, χορηγήθηκαν ορισμένες παρεκκλίσεις σε εθνικό επίπεδο για περιοχές με πετρώματα πλούσια σε βόριο, όπου το στοιχείο απαντά φυσιολογικά στα υπόγεια ύδατα. Αιτήματα αναθεώρησης της τιμής για το βόριο υποβλήθηκαν και από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (E-9146/2016, P-0848/2016, E-10 109/2014). Παρότι δεν έχει εκδοθεί πρόσφατη επίσημη γνώμη, η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων έχει προτείνει στο παρελθόν⁵², προκειμένου να προστατευτούν όλες οι ηλικιακές ομάδες, να μην περιέχονται πάνω από 1,5 mg/l βορίου στο φυσικό μεταλλικό νερό.

3. Νέες παράμετροι των οποίων την προσθήκη συνιστά η ΠΟΥ

3.1 Χλωρικά και χλωριώδη ιόντα

Στην έκθεση της ΠΟΥ συνιστάται η προσθήκη των **χλωρικών (ClO₃) και των χλωριωδών (ClO₂) ιόντων** ως νέων παραμέτρων και ο καθορισμός της τιμής των 0,7 mg/l και για τα δύο. Και τα δύο αυτά ιόντα αποτελούν κατά κύριο λόγο υποπροϊόντα της απολύμανσης με υποχλωριώδεις ενώσεις. Η ΠΟΥ αναγνωρίζει ότι η τιμή αυτή μπορεί να είναι υπερβολικά υψηλή και παρατήρησε ότι, εάν είναι εφικτή η τήρηση χαμηλότερων τιμών, τότε αυτές οι χαμηλότερες τιμές θα ήταν ενδεδειγμένες. Έχει εντοπιστεί μία αιτία του προβλήματος, και συγκεκριμένα το γεγονός ότι τα χλωρικά ιόντα παράγονται σε διαλύματα υποχλωριωδών ενώσεων που έχουν παραμείνει αποθηκευμένα για μεγάλα χρονικά διαστήματα, ιδίως σε υψηλές θερμοκρασίες.

Μια ειδική γνώμη της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων, από το 2015⁵³, αναφέρει ότι μια συγκέντρωση 0,7 mg/kg για τα χλωρικά ιόντα στο πόσιμο νερό (η τιμή που προτείνει η ΠΟΥ) μπορεί να οδηγήσει σε υπερέκθεση βρεφών και νηπίων στα ιόντα αυτά. Επιπλέον, η Αρχή διαπίστωσε ότι τα χλωρικά ιόντα μπορούν να εμποδίσουν την πρόσληψη του ιωδίου, αν και χρειάζονται περισσότερα στοιχεία σχετικά με την επίδραση της αναστολής της πρόσληψης ιωδίου από το χλωρικό πάνω στην ανθρώπινη υγεία. Η EFSA παραπέμπει επίσης σε μια μεικτή επιτροπή εμπειρογνομόνων FAO/ΠΟΥ για τα πρόσθετα τροφίμων (JECFA), η οποία αξιολόγησε τα χλωρικά ιόντα με υγειονομικά κριτήρια και κατέληξε σε μια τιμή 0,01 mg/kg σωματικού βάρους ως τοξικολογική τιμή αναφοράς για την εκτίμηση χρόνιου κινδύνου, τιμή που ισοδυναμεί με 0,24 mg/l στο πόσιμο νερό.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι δικαιολογείται **ο καθορισμός της τιμής για τα χλωρικά και τα χλωριώδη ιόντα στα 0,25 mg/l, περίπου 3 φορές χαμηλότερα από την τιμή που προτείνει η ΠΟΥ.**

3.2 Υπερφθοριωμένες ενώσεις

⁵² Γνώμη της 22ας Ιουνίου 2005 της επιστημονικής ομάδας για τις μολυσματικές προσμειξίες στην τροφική αλυσίδα κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής σχετικά με τα όρια συγκέντρωσης για το βόριο και το φθόριο στα φυσικά μεταλλικά νερά
http://www.efsa.europa.eu/sites/default/files/scientific_output/files/main_documents/237.pdf

⁵³ <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4135>

Η έκθεση της ΠΟΥ συνιστά την υιοθέτηση παραμετρικών τιμών για δύο μεμονωμένες υπερφθοριωμένες ουσίες: το υπερφθοροοκτανοσουλφονικό οξύ (PFOS) **θα πρέπει να έχει τιμή 0,4 μg/l** και το υπερφθοροοκτανοϊκό οξύ (PFOA) **τιμή 4 μg/l**.

Το PFOS και το PFOA ήταν αρχικά οι πιο κοινές υπερφθοριωμένες ενώσεις. Ανευρίσκονται στα υπόγεια ύδατα κυρίως έπειτα από μόλυνση του εδάφους με αφρούς πυρόσβεσης, οι οποίοι διασπώνται προς αυτές και ορισμένες άλλες υπερφθοριωμένες ουσίες. Μπορούν όμως να οφείλονται σε βιομηχανική σημειακή ρύπανση και προέρχονται από προϊόντα που περιέχουν υδατοαπωθητικά ή λιποαπωθητικά υλικά, όπως σκεύη με επικάλυψη Teflon, λαδόχαρτα, φούρνους για πίτσα, ή αδιάβροχο και ανθεκτικό στους ρύπους εξοπλισμό υπαίθριας άθλησης.

Το PFOS και το PFOA είναι ανθεκτικές, βιοσυσσωρεύσιμες και τοξικές ουσίες. Το PFOS περιλαμβανόταν αρχικά στον κατάλογο των απαγορευμένων ουσιών στο παράρτημα XVII του κανονισμού REACH⁵⁴, αλλά σήμερα ρυθμίζεται ως έμμοнос οργανικός ρύπος βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 850/2004⁵⁵. Το PFOA, τα άλατά του και οι συναφείς με το PFOA ουσίες προστέθηκαν στον κατάλογο απαγορευμένων ουσιών στο παράρτημα XVII του κανονισμού REACH στις 14 Ιουνίου 2017⁵⁶ καθώς η Επιτροπή θεώρησε ότι η παραγωγή, η χρήση ή η πώλησή τους συνεπάγεται απαράδεκτο κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου και για το περιβάλλον.

Το υπερφθοροεξανο-1-σουλφονικό οξύ και τα άλατά του (PFHxS) προστέθηκαν στις 7 Ιουλίου 2017 στον κατάλογο των υποψήφιων ουσιών του REACH που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία ως «άκρως ανθεκτικές και άκρως βιοσυσσωρεύσιμες ουσίες» βάσει του άρθρου 57 στοιχείο ε) του κανονισμού REACH.

Υπάρχει όμως ένα ευρύτερο φάσμα ουσιών με ποικίλο μήκος αλυσίδας, στις οποίες μπορεί να περιλαμβάνονται υπερφθοροαλκυλοκαρβοξυλικά οξέα (συμπεριλαμβανομένου του PFOA), υπερφθοροαλκανικά σουλφονικά οξέα (συμπεριλαμβανομένου του PFOS), υπερφθοροαλκανικά σουλφινικά οξέα, φθοροτελομερείς αλκοόλες και υπερφθοροαλκανικά σουλφοναμίδια. Το PFOA και το PFOS είναι οι πιο κοινές από αυτές τις ουσίες, αλλά καθώς έχουν αντικατασταθεί από παρόμοιες υπερφθοριωμένες και πολυφθοριωμένες αλκυλιωμένες ουσίες (PFAS), πολλές από τις οποίες έχουν μικρότερες αλυσίδες, το PFOA και το PFOS

⁵⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1), εφεξής «ο κανονισμός REACH».

⁵⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 850/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τους έμμοнос οργανικούς ρύπους και την τροποποίηση της οδηγίας 79/117/ΕΟΚ (ΕΕ L 158 της 30.4.2004, σ. 7).

⁵⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1000 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2017, για την τροποποίηση του παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) όσον αφορά το υπερφθοροοκτανοϊκό οξύ (PFOA), τα άλατά του και τις συναφείς με αυτό ουσίες (ΕΕ L 150 της 14.6.2017, σ. 14).

ίσως να μην είναι πλέον αντιπροσωπευτικές αυτής της ομάδας ανθρωπογενών ανθεκτικών χημικών προϊόντων⁵⁷.

Δεν υπάρχει επί του παρόντος νομοθετική προσέγγιση που να ρυθμίζει ολόκληρη αυτή την ομάδα ουσιών και δεν υπάρχει οριστικός κατάλογος των διαθέσιμων ουσιών αυτής της ομάδας. Εντατικές έρευνες πάνω στις ουσίες PFAS έχουν διεξαχθεί στη Σουηδία⁵⁸. Ο Εθνικός Οργανισμός Τροφίμων της Σουηδίας συνιστά όρια για το πόσιμο νερό ως προς την παρουσία 11 ουσιών PFAS (PFBS, PFHxS, PFOS, 6:2 FTSA, PFBA, PFPeA, PFHxA, PFHpA, PFOA, PFNA και PFDA). Εάν το άθροισμα αυτών των 11 ουσιών PFAS υπερβαίνει τη συγκέντρωση των 0,09 µg/l, ο Οργανισμός συνιστά τη λήψη μέτρων το συντομότερο δυνατόν ώστε να μειωθεί η ρύπανση. Οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν θεσπίσει συνιστώμενα επίπεδα για την προστασία της υγείας, ύψους 0,07 µg/l για το PFOA/PFOS. Ο κατάλογος ουσιών προτεραιότητας που θεσπίζεται με την οδηγία 2008/105/EK⁵⁹ περιλαμβάνει το PFOS με τιμή 0,00065 µg/l. Αυτό δείχνει ότι μπορούν να επιτευχθούν παραμετρικές τιμές χαμηλότερες από εκείνες που συνιστά η ΠΟΥ. Καθώς οι ουσίες αυτές δεν θα πρέπει να απαντούν στο περιβάλλον, προτείνεται μια προληπτική προσέγγιση σύμφωνα με εκείνη που χρησιμοποιείται για τα φυτοφάρμακα στην οδηγία 98/83/EK. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή προτείνει τη ρύθμιση της ομάδας συνολικά, κατ' απόκλιση από τη σύσταση της ΠΟΥ για τιμή 4 µg/l (PFOA) και 0,4 µg/l (PFOS) για τις δύο μεμονωμένες ουσίες.

Η πρόταση συνίσταται στη ρύθμιση της ομάδας των PFAS, όπως ορίζονται από τον ΟΟΣΑ⁶⁰, και στην υπόδειξη μιας τιμής **0,1 µg/l για μεμονωμένες PFAS και 0,5 µg/l για τις PFAS συνολικά**, όπως γίνεται και με τα φυτοφάρμακα. Δεδομένου ότι οι τιμές αυτές είναι υψηλότερες από τις τιμές που αναφέρονται στη Σουηδία και στις Ηνωμένες Πολιτείες, η επίτευξή τους θα πρέπει να είναι εφικτή.

4. Ενδοκρινικοί διαταράκτες

Η ΠΟΥ δεν προτείνει τιμές καθοδήγησης για τους ενδοκρινικούς διαταράκτες (ΕΔ) αλλά προτείνει ότι, δεδομένου ότι οι υδρόβιοι οργανισμοί είναι πολύ πιο ευαίσθητοι στις επιδράσεις των οιστρογονικών διαταρακτών απ' ό,τι τα θηλαστικά, συμπεριλαμβανομένου του ανθρώπου, είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν προληπτικές τιμές αναφοράς κοντά στα υφιστάμενα ή πιθανά μελλοντικά πρότυπα περιβαλλοντικής ποιότητας για την προστασία των υδρόβιων οργανισμών. Η ΠΟΥ προτείνει τους τρεις παρακάτω αντιπροσωπευτικούς διαταράκτες και τις αντίστοιχες τιμές αναφοράς:

– **β-οιστραδιόλη:** 0,001 µg/l,

⁵⁷ Ένα παράδειγμα από τη Σουηδία δείχνει τη μείωση του PFOS στο νερό: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0013935117308976>

⁵⁸ <http://www.kemi.se/en/global/rapporter/2015/report-7-15-occurrence-and-use-of-highly-fluorinated-substances-and-alternatives.pdf>

⁵⁹ Οδηγία 2008/105/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/EOK, 83/513/EOK, 84/156/EOK, 84/491/EOK και 86/280/EOK και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84).

⁶⁰ https://www.oecd.org/env/ehs/risk-management/PFC_FINAL-Web.pdf

- **εννεύλοφαινόλη:** 0,3 µg/l και
- **δισφαινόλη A:** 0,01 µg/l.

Παρότι η ΠΟΥ ανέφερε ότι δεν υπάρχουν επί του παρόντος στοιχεία για κινδύνους για την υγεία από το πόσιμο νερό, το οποίο αποτελεί δευτερεύουσα πηγή έκθεσης, και ότι είναι απίθανο να υπάρχουν τέτοιοι κίνδυνοι, αποφασίστηκε να συμπεριληφθούν αυτές οι παράμετροι στην οδηγία με βάση την αρχή της προφύλαξης.

Η ΠΟΥ δεν συνιστά να συμπεριληφθεί το πλήρες φάσμα ενδοκρινικών διαταρακτών στον κατάλογο των παραμέτρων στο παράρτημα I της οδηγίας, γιατί θεωρεί ότι η συστηματική παρακολούθηση ολόκληρου του φάσματος των ουσιών αυτών θα είναι επί του παρόντος δύσκολη, δαπανηρή και αναποτελεσματική στην αποτροπή της μόλυνσης του πόσιμου νερού.

Οι τρεις ουσίες επελέγησαν ως δείκτες αναφοράς επειδή είναι γνωστό ότι απαντούν σε πηγές επιφανειακών υδάτων που επηρεάζονται από επεξεργασμένα λύματα και άλλες εκροές. Η β-οιστραδιόλη είναι φυσικό οιστρογόνο. Η γνώμη της επιστημονικής επιτροπής για την υγεία και τους περιβαλλοντικούς κινδύνους⁶¹ (SCHER) και ο αντίστοιχος φάκελος υποδεικνύουν τις ιδιότητες ενδοκρινικής διαταραχής ως τον βασικό μηχανισμό δράσης για τον υπολογισμό του προτύπου περιβαλλοντικής ποιότητας για την ουσία αυτή. Η SCHER υποστήριξε τον καθορισμό του προτύπου περιβαλλοντικής ποιότητας στα 0,4 ng/l, τιμή κοντά στην παραμετρική τιμή του 1 ng/l που προτείνεται για το πόσιμο νερό.

Η δισφαινόλη A χρησιμοποιείται ευρέως στην παρασκευή ορισμένων πλαστικών και εποξειδικών ρητινών. Σήμερα κατατάσσεται στην κατηγορία 1B των τοξικών για την αναπαραγωγή ουσιών βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008⁶². Κατόπιν προτάσεων από τις γαλλικές αρχές, αρχικά περιορίστηκε η χρήση της δισφαινόλης A στο χαρτί θερμικής εκτύπωσης στην ΕΕ (Δεκέμβριος 2016) και κατόπιν προστέθηκε η δισφαινόλη A στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών του REACH που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία με βάση την εναρμονισμένη ταξινόμησή της ως τοξική για την αναπαραγωγή 1B (Ιανουάριος 2017) και αργότερα με βάση και τις ιδιότητες ενδοκρινικής διαταραχής (Ιούνιος 2017).

Η εννεύλοφαινόλη είναι δομικό στοιχείο των αιθοξυαλκυλοφαινολών που χρησιμοποιούνται σε επιφανειοδραστικές ουσίες, αν και αυτές απαγορεύονται πλέον στην ΕΕ. Η εννεύλοφαινόλη υπόκειται επίσης σε περιορισμούς (παράρτημα XVII του κανονισμού REACH) και συμπεριελήφθη στον κατάλογο υποψήφιων ουσιών του REACH που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία με βάση τις ιδιότητες ενδοκρινικής διαταραχής (Ιούνιος 2013), και στον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με την οδηγία 2008/105/ΕΚ.

Ως εκ τούτου, προτείνεται να εφαρμοστούν οι τιμές που προτείνει η ΠΟΥ για αυτούς τους τρεις ενδοκρινικούς διαταράκτες. Καθώς η προσέγγιση της οδηγίας δεν προβλέπει «τιμές αναφοράς» και δεν καθορίζει τον σκοπό των παραμέτρων και των τιμών, προτείνεται η

⁶¹ https://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/docs/scher_o_131.pdf

⁶² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ L 353 της 31.12.2008, σ. 1).

συμπερίληψή τους στον κατάλογο παραμέτρων του παραρτήματος Ι. Επιπλέον, οι ενώσεις αυτές είναι σχετικά αδιάλυτες στον νερό και απομακρύνονται αποτελεσματικά με συμβατικές μεθόδους επεξεργασίας με προσρόφηση (π.χ. διήθηση όχθης, πήξη, οζονισμός, κόκκοι ενεργού άνθρακα). Ως εκ τούτου, οι ενώσεις θα αντιμετωπίζονται από την οδηγία όπως και όλες οι άλλες χημικές παράμετροι, δηλαδή, όπως αναφέρεται παραπάνω, οι φορείς ύδρευσης θα έχουν τη δυνατότητα να αφαιρέσουν τις παραμέτρους αυτές από τον κατάλογο των παραμέτρων προς παρακολούθηση, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, εφόσον μια εκτίμηση κινδύνου δείξει ότι είναι άνευ σημασίας.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η συμπερίληψη αυτών των τριών ενδοκρινικών διαταρακτών βάσει της οδηγίας είναι δικαιολογημένη με βάση την αρχή της προφύλαξης. Επιπλέον, υποστηρίζεται από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Η συμπερίληψη αυτών των ενώσεων θα συμβάλει επίσης στην προστασία της ανθρώπινης υγείας, ως μέρος του διευρυμένου καταλόγου παραμέτρων που περιγράφεται στην επιλογή 1.2 της εκτίμησης επιπτώσεων.

5. Χρώμιο και μόλυβδος

Η έκθεση της ΠΟΥ συνιστά τη διατήρηση της υφιστάμενης παραμετρικής τιμής **των 10 µg/l για τον μόλυβδο και των 50 µg/l για το ολικό χρώμιο**.

Η ΠΟΥ σημειώνει ότι ο μόλυβδος είναι μία από τις ελάχιστες ουσίες για τις οποίες είναι γνωστό ότι έχουν άμεσες επιπτώσεις στην υγεία μέσω του πόσιμου νερού και ως εκ τούτου οι συγκεντρώσεις θα πρέπει να είναι οι χαμηλότερες πρακτικά εφικτές. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή προτείνει τη μείωση της τιμής **στα 5 µg/l 10 έτη** μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας. Κατά τη διάρκεια αυτής της δεκαετούς μεταβατικής περιόδου θα διατηρηθεί η υφιστάμενη τιμή των 10 µg/l.

Η ΠΟΥ σημειώνει ότι η τιμή για το χρώμιο εξακολουθεί να βρίσκεται υπό εξέταση. Από τις συζητήσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη με πολλούς τοξικολόγους προτείνεται η θέσπιση χαμηλότερης τιμής για το χρώμιο, και ιδίως για την πιο τοξική μορφή του χρωμίου(VI). Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα εφαρμόσει για το χρώμιο την ίδια προσέγγιση όπως και για τον μόλυβδο. Προτείνει τη μείωση της τιμής κατά 50 % στα **25 µg/l μετά από μια μεταβατική περίοδο 10 ετών από την έναρξη ισχύος της οδηγίας**.

Η πρόταση προβλέπει επίσης την τακτική επανεξέταση του παραρτήματος Ι (όπου καθορίζονται αυτές οι παραμετρικές τιμές) και τη δυνατότητα τροποποίησης του παραρτήματος Ι βάσει της επιστημονικής προόδου. Κατά συνέπεια, υπάρχει δυνατότητα να καθοριστούν αυστηρότερες τιμές για τις δύο αυτές παραμέτρους πριν από την παρέλευση της δεκαετούς μεταβατικής περιόδου, εφόσον το επιβάλλουν οι μελλοντικές επιστημονικές εξελίξεις.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Άρθρο 1 – Στόχος

Το άρθρο αυτό παραμένει ως έχει.

Άρθρο 2 – Ορισμοί

Οι υφιστάμενοι ορισμοί διευκρινίστηκαν ελαφρώς και νέοι ορισμοί προστέθηκαν («φορείς ύδρευσης», «χώροι προτεραιότητας» και «ευπαθείς και περιθωριοποιημένες ομάδες»), σύμφωνα με τις διατάξεις της αναδιατύπωσης.

Η ΠΟΥ συνέστησε την προσθήκη ενός ορισμού για τους χώρους προτεραιότητας, προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή των νέων διατάξεων που αφορούν την εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής.

Άρθρο 3 – Εξαιρέσεις

Οι διατάξεις παραμένουν αμετάβλητες και απλώς επικαιροποιούνται οι παραπομπές στην οδηγία.

Άρθρο 4 – Γενικές υποχρεώσεις

Το άρθρο παραμένει σε μεγάλο βαθμό αμετάβλητο, οι αλλαγές αφορούν τυπικές τροποποιήσεις ή συντακτικές διευκρινίσεις.

Άρθρο 5 – Ποιοτικές προδιαγραφές

Το άρθρο παραμένει σε μεγάλο βαθμό αμετάβλητο, οι αλλαγές αφορούν τυπικές τροποποιήσεις ή συντακτικές διευκρινίσεις.

Άρθρο 6 – Σημείο τήρησης

Οι παράγραφοι 2 και 3 απαλείφονται αλλά, ως επί το πλείστον, έχουν συμπεριληφθεί στις νέες διατάξεις σχετικά με την εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής (νέο άρθρο 10).

Άρθρο 7 – Προσέγγιση βάσει κινδύνου για την ασφάλεια του νερού (νέο)

Το νέο αυτό άρθρο παρουσιάζει τη γενική προσέγγιση βάσει κινδύνου, λειτουργεί ως εισαγωγή για τα νέα άρθρα 8, 9 και 10 και θεσπίζει επίσης γενικές υποχρεώσεις για τις εκτιμήσεις κινδύνου (τακτικές επικαιροποιήσεις και επανεξετάσεις και χρονοδιαγράμματα για την κατάρτιση των εκτιμήσεων κινδύνου).

Άρθρο 8 – Εκτίμηση επικινδυνότητας στα υδατικά συστήματα που χρησιμοποιούνται για την άντληση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (νέο)

Αυτό το νέο άρθρο θεσπίζει υποχρεώσεις που σχετίζονται με τη διενέργεια εκτιμήσεων επικινδυνότητας, και συγκεκριμένα:

- προσδιορισμός θέσεων υδροληψίας,
- προσδιορισμός πηγών επικινδυνότητας και πηγών ρύπανσης,
- παρακολούθηση των παραμέτρων που είναι σημαντικές για τις προσδιορισμένες πηγές επικινδυνότητας και πηγές ρύπανσης. Πρέπει να παρακολουθούνται μόνον οι σχετικές παράμετροι ή οι σχετικοί ρύποι. Μεταξύ αυτών μπορεί να περιλαμβάνονται παράμετροι που ελέγχονται στη βρύση, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, αλλά και ρύποι ή ουσίες που ήδη παρακολουθούνται στα υδατικά συστήματα σύμφωνα με την οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα, ή και μικροπλαστικά. Τα μικροπλαστικά προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία, λόγω των δυσμενών επιδράσεών τους στο περιβάλλον, την υδρόβια ζωή και τη βιοποικιλότητα της θάλασσας και των γλυκών νερών, και

ενδεχομένως στην ανθρώπινη υγεία, καθώς το μικρό τους μέγεθος επιτρέπει την πρόσληψη και τη βιοσυσσωρεύσή τους στους οργανισμούς ή τοξικές επιδράσεις λόγω των πολύπλοκων μειγμάτων χημικών ουσιών από τις οποίες αποτελούνται τα σωματίδια αυτά.

Βάσει του προσδιορισμού και της παρακολούθησης των πηγών επικινδυνότητας, τα κράτη μέλη θα μπορούν να λάβουν τα εξής μέτρα:

- απαλλαγή των φορέων ύδρευσης, ή επιβολή στους φορείς ύδρευσης, υποχρέωσης για διεξαγωγή επιπρόσθετης επεξεργασίας και/ή παρακολούθησης,
- προληπτικά μέτρα για την προστασία της θέσης υδροληψίας,
- μέτρα μετριασμού για την αντιμετώπιση της πηγής της ρύπανσης, συμπεριλαμβανομένης της διενέργειας ερευνών για την κατανόηση των επιπτώσεων της ρύπανσης, π.χ. από μικροπλαστικά, πάνω στα υδατικά οικοσυστήματα και την ανθρώπινη υγεία, και για την ανεύρεση λύσεων για τον μετριασμό κάθε πιθανού κινδύνου.

Άρθρο 9 – Εκτίμηση κινδύνου στην παροχή (νέο)

Το άρθρο αυτό θεσπίζει υποχρεώσεις που σχετίζονται με τη διενέργεια εκτίμησης κινδύνου στην παροχή από τους φορείς ύδρευσης. Οι διατάξεις αυτές δεν είναι νέες, καθώς οι υποχρεώσεις είχαν ήδη θεσπιστεί το 2015 με την τροποποίηση του παραρτήματος II της οδηγίας. Ως εκ τούτου, μέρος του παραρτήματος II της οδηγίας 98/83/EK μετακινήθηκε σε αυτό το άρθρο 9. Το παράρτημα II μέρος Γ περιλαμβάνει πλέον μόνο τις τεχνικές προδιαγραφές για την προσαρμογή της συχνότητας παρακολούθησης των παραμέτρων που υπόκεινται σε εκτίμηση κινδύνου στην παροχή.

Άρθρο 10 – Εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής (νέο)

Αυτό το νέο άρθρο θεσπίζει υποχρεώσεις που σχετίζονται με τη διενέργεια εκτιμήσεων κινδύνου οικιακής διανομής, και συγκεκριμένα:

- εκτίμηση κινδύνων που συνδέονται με το σύστημα οικιακής διανομής, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων που συνδέονται με τα προϊόντα και τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό,
- παρακολούθηση των ακόλουθων παραμέτρων: μόλυβδος και *Legionella*. Η δεύτερη έχει υποδειχθεί από την ΠΟΥ ως το υδατογενές παθογόνο που προκαλεί το υψηλότερο νοσηρό φορτίο στην Ένωση. Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων συνιστά τη διενέργεια τακτικών ελέγχων και τη λήψη κατάλληλων μέτρων ελέγχου των τεχνητών υδατικών συστημάτων για την πρόληψη της εμφάνισης της νόσου των λεγεωναρίων σε τουριστικά καταλύματα, νοσοκομεία, κέντρα μακροχρόνιας περίθαλψης ή άλλες περιπτώσεις όπου υπάρχει κίνδυνος έκθεσης μεγάλων πληθυσμών υψηλού κινδύνου⁶³.

Με βάση την εκτίμηση κινδύνου και την παρακολούθηση, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα, όπως π.χ. εκπαίδευση των υδραυλικών, πληροφόρηση και συμβουλές προς τους ιδιοκτήτες κατοικιών, κατάλληλες τεχνικές επεξεργασίας σε συνεργασία με τους φορείς

⁶³ Έκθεση επιτήρησης «Legionnaires' disease in Europe 2015» (Νόσος των λεγεωναρίων στην Ευρώπη του 2015), δημοσιεύτηκε από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων στις 14 Ιουνίου 2017: <https://ecdc.europa.eu/sites/portal/files/documents/Legionnaires-disease-europe-2015.pdf>

ύδρευσης κ.λπ. Επιπλέον, το παρόν άρθρο καλύπτει εν μέρει πτυχές που εξετάζονταν στο πρώην άρθρο 10 (προϊόντα που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό) και εξασφαλίζει τη συνοχή με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011 που ορίζει ότι πρέπει να θεσπιστούν πρότυπα για δομικά προϊόντα που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό.

Άρθρο 11 – Παρακολούθηση (πρώην άρθρο 7)

Πρέπει να καταρτίζονται προγράμματα παρακολούθησης που καλύπτουν όλο το φάσμα υποχρεώσεων παρακολούθησης που απορρέουν από την παρούσα οδηγία. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν κατά πόσον τα προγράμματα παρακολούθησης θα πρέπει να καταρτίζονται από τις εθνικές αρχές ή να ανατίθενται, για παράδειγμα, στους φορείς ύδρευσης. Είναι όμως πιθανό ότι το μεγαλύτερο μέρος της παρακολούθησης θα διενεργείται από τους φορείς ύδρευσης, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η ποιότητα του νερού στη βρύση. Δεδομένου ότι εισάγονται νέες υποχρεώσεις που αφορούν εκτιμήσεις επικινδυνότητας (άρθρο 8) και εκτιμήσεις κινδύνου οικιακής διανομής (άρθρο 10), είναι αναγκαίο να αποσαφηνιστεί το παρόν άρθρο και η σχέση του με το παράρτημα II.

Οι παράγραφοι 1, 5 και 6 παραμένουν ως έχουν.

Η παράγραφος 2 τροποποιείται ώστε να αναφέρεται στην παρακολούθηση που πρέπει να εκτελείται βάσει των νέων άρθρων 8 και 9 (εκτιμήσεις επικινδυνότητας και εκτιμήσεις κινδύνου οικιακής διανομής) και στην τακτική παρακολούθηση των παραμέτρων που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρη Α και Β, σύμφωνα με το παράρτημα II. Στη δεύτερη περίπτωση, η παρακολούθηση μπορεί να προσαρμόζεται από τους φορείς ύδρευσης με βάση την εκτίμηση κινδύνου στην παροχή.

Η πρώην παράγραφος 4 (δυνατότητα έκδοσης κατευθυντήριων γραμμών για την παρακολούθηση) απαλείφεται καθώς θεωρείται περιττή. Η δυνατότητα τροποποίησης του παραρτήματος II (που αφορά τις προδιαγραφές παρακολούθησης) ωστόσο διατηρείται βάσει του άρθρου 18 παράγραφος 2 (με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις).

Άρθρο 12 – Επανορθωτικές ενέργειες και περιορισμοί χρήσεως (πρώην άρθρο 8)

Η παράγραφος 1 παραμένει ως έχει.

Η παράγραφος 2 τροποποιείται ώστε να αναφέρεται στον νέο κατάλογο παραμέτρων για την αξιολόγηση κινδύνου οικιακής διανομής, που προβλέπεται στο παράρτημα I μέρος Γ.

Η παράγραφος 3 τροποποιείται ώστε να διευκρινιστεί ότι η υπέρβαση των τιμών που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρη Α και Β θεωρείται αυτομάτως ενδεχόμενος κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία. Η διευκρίνιση αυτή κρίνεται αναγκαία καθώς σήμερα βρίσκονται σε εξέλιξη πολλές διαδικασίες επί παραβάσει βάσει της οδηγίας 98/83/ΕΚ.

Προστίθεται νέα παράγραφος 4 ώστε να αποσαφηνιστούν οι υποχρεώσεις που αφορούν την πληροφόρηση των καταναλωτών σε περιπτώσεις υπέρβασης των παραμετρικών τιμών και/ή δυνητικών κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία. Οι περισσότερες υποχρεώσεις υφίσταντο ήδη βάσει της οδηγίας 98/83/ΕΚ αλλά θεωρήθηκε αναγκαία η αποσαφήνιση και η συγκέντρωσή τους σε μία παράγραφο προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή τους, και πάλι δεδομένων των πολλών διαδικασιών επί παραβάσει που βρίσκονται σε εξέλιξη βάσει της οδηγίας 98/83/ΕΚ.

Η παράγραφος 5 παραμένει ως έχει.

Η πρώην παράγραφος 6 απαλείφεται καθώς θεωρείται περιττή.

Η πρώην παράγραφος 7 απαλείφεται καθώς το πρώην παράρτημα Ι μέρος Γ σχετικά με τις «ενδεικτικές παραμέτρους» έχει απαλειφθεί.

Οι υποχρεώσεις βάσει της πρώην παραγράφου 8 ενσωματώνονται στη νέα παράγραφο 4.

Πρώην άρθρο 9 – Παρεκκλίσεις

Το πρώην άρθρο 9 απαλείφεται. Η πολύπλοκη διαδικασία χορήγησης 3 παρεκκλίσεων διάρκειας 3 ετών δεν δικαιολογείται πλέον. Είχε προστεθεί αρχικά στην οδηγία προκειμένου να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να συμμορφωθούν με τις παραμετρικές τιμές που είχαν θεσπιστεί για πρώτη φορά το 1998. Το σύστημα έχει πλέον απλοποιηθεί, αλλά ακολουθείται το ίδιο σκεπτικό όπως και στην οδηγία 98/83/ΕΚ, σύμφωνα με το οποίο όταν σημειώνεται υπέρβαση μιας παραμετρικής τιμής σε κάποιο κράτος μέλος θα πρέπει να εφαρμόζεται το άρθρο 11 σχετικά με τις επανορθωτικές ενέργειες (απαγόρευση ή περιορισμός στη χρήση του νερού, πληροφόρηση των καταναλωτών, συμβουλές υγείας κ.λπ.). Δεν θα πρέπει να υπάρχει ανάγκη να εγκρίνεται επισήμως, μέσω απόφασης, η παραμετρική τιμή που υπερβαίνει την τιμή που ορίζεται στην οδηγία.

Πρώην άρθρο 10 – Εξασφάλιση της ποιότητας επεξεργασίας, εξοπλισμού και υλικών (απαλείφεται)

Το πρώην άρθρο 10 απαλείφεται, καθώς θεωρείται ότι δεν είναι πλέον απαραίτητο βάσει της οδηγίας 98/83/ΕΚ, και αντικαθίσταται εν μέρει από το νέο άρθρο 10 σχετικά με την εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής. Η αναγκαία εναρμόνιση θα πραγματοποιηθεί αντιθέτως βάσει της νομοθεσίας για την εσωτερική αγορά, με την έκδοση εντολών τυποποίησης στο πλαίσιο του κανονισμού για τα δομικά προϊόντα. Μέχρι να εκτελεστούν αυτές οι εντολές τυποποίησης και να δημοσιευτούν τα εναρμονισμένα πρότυπα στην Επίσημη Εφημερίδα, θα συνεχίσει να ισχύει το υφιστάμενο καθεστώς.

Άρθρο 13 – Πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης (νέο)

Πρόκειται για νέο άρθρο, που προήλθε κυρίως από τα αιτήματα της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών Right2Water και την απάντηση της Επιτροπής στην πρωτοβουλία αυτή. Το άρθρο προβλέπει δύο βασικές υποχρεώσεις:

- Πρώτον, υποχρέωση των κρατών μελών να βελτιώσουν την πρόσβαση και να προωθήσουν τη χρήση πόσιμου νερού μέσω μιας σειράς μέτρων, ορισμένα από τα οποία περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό (υπολογισμός του ποσοστού των ανθρώπων που δεν έχουν πρόσβαση σε πόσιμο νερό, πληροφόρησή τους για τις δυνατότητες σύνδεσης, ενθάρρυνση της χρήσης νερού βρύσης στα δημόσια κτίρια και τα εστιατόρια, διασφάλιση της διαθεσιμότητας εξοπλισμού για τη δωρεάν πρόσβαση σε νερό βρύσης στις περισσότερες πόλεις κ.λπ.).
- Δεύτερον, υποχρέωση των κρατών μελών να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της πρόσβασης στο πόσιμο νερό για τις ευπαθείς και περιθωριοποιημένες ομάδες. Όταν οι ομάδες αυτές δεν έχουν πρόσβαση σε νερό για ανθρώπινη κατανάλωση κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να τις ενημερώνουν γρήγορα για την ποιότητα του νερού που έχουν στη διάθεσή τους και να τους προσφέρουν τις απαραίτητες σχετικές συμβουλές υγείας.

Αυτό αναμένεται να συνεισφέρει στη δέσμευση που ανελήφθη με τον στόχο βιώσιμης ανάπτυξης 6 του ΟΗΕ και τη σχετική επιδίωξη «να επιτευχθεί καθολική και ισότιμη πρόσβαση

σε ασφαλές και οικονομικώς προσιτό πόσιμο νερό για όλους». Η έννοια της ισότιμης πρόσβασης στο νερό είναι συνήθως τρισδιάστατη, καθώς περιλαμβάνει τις γεωγραφικές διαφορές στις παρεχόμενες υπηρεσίες (π.χ. λόγω έλλειψης υποδομών), τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι ευπαθείς και περιθωριοποιημένες ομάδες (π.χ. πρόσφυγες, νομαδικές κοινότητες, άστεγοι και μειονοτικοί πολιτισμοί όπως οι Ρομά, οι Σίντι, οι Travellers, οι Καλέ, οι Gens du voyage κ.λπ., είτε μόνιμα εγκατεστημένοι είτε όχι) που επιθυμούν πρόσβαση στις υπηρεσίες ύδρευσης, και την οικονομική προσιτότητα. Ως προς την οικονομική προσιτότητα, κάθε πολιτική τιμολόγησης του νερού στην Ένωση οφείλει να λαμβάνει υπόψη την αρχή της ανάκτησης του κόστους και την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Επιτρέπεται επίσης στα κράτη μέλη, κατά την κατάρτιση διαφοροποιημένων τιμοκαταλόγων νερού, να λαμβάνουν υπόψη τις διακυμάνσεις των οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών του πληθυσμού. Ως εκ τούτου, η αρχή της ανάκτησης του κόστους δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν κοινωνικά τιμολόγια ή να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία των πληθυσμών σε κοινωνικοοικονομικά μειονεκτική θέση, επιπλέον στα μέτρα που προβλέπονται στο νέο άρθρο 13 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 14 – Πληροφόρηση του κοινού (νέο)

Το άρθρο αυτό αντικαθιστά εν μέρει το πρώην άρθρο 13 της οδηγίας 98/83/ΕΚ. Οι διατάξεις σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες είναι πιο λεπτομερείς, καθώς θεωρείται ότι η αυξημένη διαφάνεια θα ενισχύει την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στο πόσιμο νερό, μεταξύ άλλων στην ποιότητα, στον τρόπο παραγωγής και στη διαχείρισή του. Οι υποχρεώσεις είναι διττές:

- Πρώτον, η διασφάλιση της διαθεσιμότητας ορισμένων πληροφοριών στο διαδίκτυο, όπως καθορίζονται στο παράρτημα IV. Οι πληροφορίες στις οποίες έχει πρόσβαση ο καταναλωτής πρέπει να είναι συναφείς με την περιοχή ενδιαφέροντός του.
- Δεύτερο, η παροχή επιπλέον ορισμένων ειδικών πληροφοριών απευθείας στους καταναλωτές (για παράδειγμα μαζί με τα τιμολόγια τους), όπως π.χ. ο όγκος που καταναλώνουν και λεπτομέρειες σχετικά με τις τιμές και τη διάρθρωση του κόστους.

Άρθρο 15 – Πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής (νέο)

Το άρθρο αυτό αντικαθιστά εν μέρει το πρώην άρθρο 13 της οδηγίας 98/83/ΕΚ. Οι διατάξεις σχετικά με την υποβολή εκθέσεων έχουν απλοποιηθεί σε σχέση με τις παλαιότερες διατάξεις και αντικαθίστανται από ένα νέο σύστημα, το οποίο δεν περιλαμβάνει πραγματική υποβολή εκθέσεων. Έτσι διασφαλίζεται ότι το σύστημα θα γίνει αποτελεσματικότερο, καθώς θα αποφεύγονται οι μεγάλες καθυστερήσεις μεταξύ της ημερομηνίας αναφοράς των υποβαλλόμενων δεδομένων και της πραγματικής ημερομηνίας υποβολής.

Το άρθρο προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να δημιουργήσουν ένα σύνολο δεδομένων όπου θα συγκεντρώνονται μόνο στοιχεία σχετικά με το πόσιμο νερό βάσει της παρούσας οδηγίας: περιστατικά, υπερβάσεις των τιμών του παραρτήματος, εκτιμήσεις επικινδυνότητας και κινδύνου οικιακής διανομής, και μέτρα που λαμβάνονται για τη διασφάλιση της πρόσβασης σε νερό για ανθρώπινη κατανάλωση.

Τα σύνολα δεδομένων θα πρέπει να δημιουργούνται σύμφωνα με την οδηγία INSPIRE. Για τον σκοπό αυτόν προβλέπεται η υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος, ο οποίος θα είναι επιφορτισμένος και με την τακτική πρόσβαση στα δεδομένα και με την

υποβολή επισκοπήσεων της εφαρμογής της οδηγίας σε επίπεδο Ένωσης στην Επιτροπή, για χρήση και στο πλαίσιο των μελλοντικών αξιολογήσεων της οδηγίας (άρθρο 17).

Άρθρο 16 – Πρόσβαση στη δικαιοσύνη (νέο)

Πρόκειται για νέο άρθρο, που συμβαδίζει με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και εφαρμόζει τη Σύμβαση του Aarhus όσον αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Οι πολίτες και οι ΜΚΟ θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα νομικής επανεξέτασης των αποφάσεων που λαμβάνουν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 17 – Αξιολόγηση (νέο)

Αυτό το νέο άρθρο ορίζει το πλαίσιο για τις μελλοντικές αξιολογήσεις (κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών της Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας) της οδηγίας. Η πρώτη αξιολόγηση προβλέπεται να γίνει 12 έτη μετά την εφαρμογή της οδηγίας, ώστε να συγκεντρωθούν δεδομένα τουλάχιστον από 2 κύκλους εκτιμήσεων κινδύνου στην παροχή.

Άρθρο 18 – Αναθεώρηση των παραρτημάτων (πρώην άρθρο 11)

Το άρθρο αυτό αντικαθιστά το άρθρο 11 της οδηγίας 98/83/ΕΚ. Το άρθρο 11 προέβλεπε την αναθεώρηση των παραρτημάτων I, II και III της οδηγίας μέσω της παλαιότερης κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο. Προτείνεται η αντικατάσταση της διαδικασίας αυτής από κατ' εξουσιοδότηση πράξεις (για την τροποποίηση όλων των παραρτημάτων), πρόταση που συμφωνεί και με τη δέσμευση που ανέλαβαν τα θεσμικά όργανα με τη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 «να δώσουν ύψιστη προτεραιότητα στην ταχεία ευθυγράμμιση όλων των βασικών πράξεων που εξακολουθούν να αναφέρονται στην κανονιστική διαδικασία με έλεγχο».

Διατηρείται η τακτική επανεξέταση του παραρτήματος I, ώστε να διασφαλιστεί ότι αυτό θα συμβαδίζει με τις πιο πρόσφατες επιστημονικές εξελίξεις.

Άρθρο 19 – Άσκηση της εξουσιοδότησης (νέο)

Πρόκειται για νέο τυποποιημένο άρθρο σχετικά με την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

Άρθρο 20 – Διαδικασία επιτροπής (πρώην άρθρο 12)

Πρόκειται για νέο τυποποιημένο άρθρο σχετικά με την έκδοση εκτελεστικών πράξεων.

Πρώην άρθρο 13 — Ενημέρωση και εκθέσεις (απαλείφεται)

Το άρθρο απαλείφεται και αντικαθίσταται κατά το μεγαλύτερο μέρος από το νέο άρθρο 15.

Πρώην άρθρο 14 — Χρονοδιάγραμμα συμμόρφωσης (απαλείφεται)

Το άρθρο αυτό απαλείφεται, καθώς αφορούσε την παράταση της προθεσμίας (κατά 5 έτη) για την εφαρμογή της οδηγίας 98/83/ΕΚ από το 1998 έως το 2003. Το άρθρο αυτό έχει πλέον καταστεί άνευ αντικειμένου και συνεπώς θα πρέπει να απαλειφθεί.

Πρώην άρθρο 15 – Εξαιρετικές περιστάσεις (απαλείφεται)

Αυτό το άρθρο της οδηγίας 98/83/ΕΚ παρείχε στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να ζητούν επιπλέον χρόνο (μέχρι 6 έτη) από την Επιτροπή (επιπλέον των 5 ετών που προέβλεπε το

πρώην άρθρο 14) για να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με την οδηγία 98/83/ΕΚ. Το άρθρο αυτό έχει πλέον καταστεί άνευ αντικειμένου και συνεπώς θα πρέπει να απαλειφθεί.

Πρώην άρθρα 16 (Κατάργηση), 17 (Μεταγραφή στο εθνικό δίκαιο) και 18 (Έναρξη ισχύος)
Αυτά τα τρία άρθρα απαλείφονται και αντικαθίστανται από το επικαιροποιημένο τυποποιημένο κείμενο για την κατάργηση, τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο και την έναρξη ισχύος για τις αναδιατυπωμένες οδηγίες (πρβλ. νέα άρθρα 22, 23, 24).

Άρθρο 17 – Κυρώσεις (νέο)

Προστίθεται νέο τυποποιημένο άρθρο σχετικά με τις κυρώσεις.

Άρθρο 22 – Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

Το άρθρο αυτό ακολουθεί το τυποποιημένο υπόδειγμα.

Άρθρο 23 – Κατάργηση

Το άρθρο αυτό ακολουθεί το τυποποιημένο υπόδειγμα.

Άρθρο 24 – Έναρξη ισχύος

Το άρθρο αυτό ακολουθεί το τυποποιημένο υπόδειγμα. Προβλέπονται 20 ημέρες για την έναρξη ισχύος της οδηγίας από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα.

Άρθρο 25 – Αποδέκτες (πρώην άρθρο 19)

Το άρθρο αυτό παραμένει ως έχει.

Παράρτημα I

Μέρος Α

Το μέρος Α του παραρτήματος I αφορά παραμετρικές τιμές για μικροβιολογικές παραμέτρους. Κατόπιν σύστασης της ΠΟΥ, προστίθενται στον κατάλογο ορισμένες παράμετροι, και συγκεκριμένα τα σπόρια *Clostridium perfringens*, τα κολοβακτηριοειδή, η θολότητα (μεταφέρθηκε από το πρώην μέρος Γ «Ενδεικτικές παράμετροι») και οι σωματικοί κολιφάγοι.

Μέρος Β

Το μέρος Β του παραρτήματος I αφορά παραμετρικές τιμές για χημικές παραμέτρους. Κατόπιν σύστασης της ΠΟΥ ή με βάση την αρχή της προφύλαξης, έχουν προστεθεί αρκετές νέες παράμετροι (με τις αντίστοιχες παραμετρικές τιμές), και συγκεκριμένα: δισφαινόλη Α, χλωρικά ιόντα, χλωριώδη ιόντα, β-οιστραδιόλη, αλογονοοξικά οξέα, μικροκυστίνη, εννεύλοφαινόλη, PFAS (μεμονωμένες και συνολικές), ουράνιο.

Μέρος Γ

Το μέρος Γ του παραρτήματος I της οδηγίας 98/83/ΕΚ περιλάμβανε παλαιότερα ενδεικτικές παραμέτρους. Οι ενδεικτικές παράμετροι έχουν διαγραφεί από το παράρτημα I (πλην ορισμένων που μεταφέρθηκαν στο μέρος Α, όπως η θολότητα) και μεταφέρθηκαν στο παράρτημα IV που αφορά την πληροφόρηση των καταναλωτών. Το σκεπτικό είναι ότι οι

ενδεικτικές παράμετροι δεν παρέχουν πληροφορίες σχετικές με την υγεία αλλά πληροφορίες που ενδιαφέρουν τους καταναλωτές (όπως η γεύση, το χρώμα, τα επίπεδα ανιόντων και κατιόντων κ.λπ.).

Το νέο μέρος Γ του παραρτήματος Ι αφορά παραμέτρους που πρέπει να αξιολογούνται στο πλαίσιο της νέας εκτίμησης κινδύνου οικιακής διανομής (που προβλέπεται στο νέο άρθρο 10), και συγκεκριμένα τον μόλυβδο και τη *Legionella*.

Παράρτημα II

Μέρος Α – Γενικοί στόχοι και προγράμματα παρακολούθησης για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης

Το μέρος Α του παραρτήματος II αφορά γενικές υποχρεώσεις για τα προγράμματα παρακολούθησης και παραμένει σε μεγάλο βαθμό αμετάβλητο, με εξαίρεση την προσθήκη νέας αναφοράς στην επιχειρησιακή παρακολούθηση, μαζί με τη σχετική παράμετρο θολότητας. Αυτή προστέθηκε κατόπιν σύστασης της ΠΟΥ, καθώς η επιχειρησιακή παρακολούθηση προσφέρει γρήγορα πληροφορίες, σε καθημερινή βάση, ώστε να επιβεβαιώνεται ότι η επεξεργασία λειτουργεί σωστά.

Μέρος Β – Συχνότητες

Το μέρος Β του παραρτήματος II αφορά τη συχνότητα παρακολούθησης. Καθορίζονται δύο κατηγορίες παραμέτρων:

- 1) βασικές παράμετροι (*E. coli*, σπόρια *Clostridium perfringens* και σωματικοί κολιφάγοι), οι οποίες πρέπει πάντοτε να παρακολουθούνται στις συχνότητες που καθορίζονται στον πίνακα του μέρους Β και δεν επιτρέπεται να υπόκεινται σε εκτίμηση κινδύνου στην παροχή, και
- 2) όλες οι άλλες παράμετροι, οι οποίες πρέπει να παρακολουθούνται στις συχνότητες που καθορίζονται στον πίνακα του μέρους Β μέχρι να διενεργηθεί εκτίμηση κινδύνου στην παροχή, σύμφωνα με το μέρος Γ του ίδιου παραρτήματος.

Ο πίνακας συχνοτήτων στο μέρος Β έχει απλοποιηθεί και η σημείωση 3 (κάτω από τον πίνακα) διαγράφεται επειδή κατέστη περιττή.

Μέρος Γ – Εκτίμηση κινδύνου στην παροχή

Οι πρώτες παράγραφοι του μέρους Γ έχουν μεταφερθεί στο νέο άρθρο 9 σχετικά με την εκτίμηση κινδύνου στην παροχή. Το υπόλοιπο του μέρους Γ (προδιαγραφές για παρέκκλιση από τη συχνότητα παρακολούθησης όταν εκτελείται εκτίμηση κινδύνου στην παροχή), που προστέθηκε στην οδηγία 98/83/EK με την τροποποίηση του 2015, παραμένει κατά κύριο λόγο αμετάβλητο και οι ελάχιστες τροποποιήσεις αφορούν την τυπική ευθυγράμμιση της διατύπωσης με τη διατύπωση της υπόλοιπης οδηγίας.

Μέρος Δ – Μέθοδοι και σημεία δειγματοληψίας

Το μέρος αυτό, που προστέθηκε στην οδηγία 98/83/EK με την τροποποίηση του 2015, παραμένει κατά κύριο λόγο αμετάβλητο.

Παράρτημα III

Μέρος Α – Μικροβιολογικές παράμετροι για τις οποίες καθορίζονται οι μέθοδοι ανάλυσης

Οι πρώτες δύο παράγραφοι του μέρους Α απαλείφονται επειδή αφορούσαν τη δυνατότητα τροποποίησης του μέρους Α του παραρτήματος ΙΙΙ μέσω της κανονιστικής διαδικασίας με έλεγχο ενώ η δυνατότητα τροποποίησης του παραρτήματος ΙΙΙ μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων προβλέπεται ήδη στα άρθρα 18 και 19.

Ο κατάλογος των μεθόδων για μικροβιολογικές παραμέτρους έχει επικαιροποιηθεί για να αντιστοιχεί στις νέες μικροβιολογικές παραμέτρους που προστέθηκαν στο παράρτημα Ι μέρος Α.

Μέρος Β – Χημικές παράμετροι για τις οποίες καθορίζονται χαρακτηριστικά επιδόσεων

Το μέρος αυτό είχε επικαιροποιηθεί με την τροποποίηση της οδηγίας 98/83/ΕΚ το 2015. Την εποχή εκείνη είχαν προστεθεί 2 πίνακες, εκ των οποίων ο ένας περιλάμβανε τις προδιαγραφές που πρέπει να χρησιμοποιούνται έως το τέλος του 2019. Προτείνεται να διαγραφεί ο δεύτερος αυτός πίνακας με προδιαγραφές που ισχύουν μόνο μέχρι το τέλος του 2019 και να αφαιρεθεί μόνον ο πρώτος πίνακας.

Ο πίνακας με τον κατάλογο προδιαγραφών για τις χημικές παραμέτρους έχει επίσης επικαιροποιηθεί για να αντιστοιχεί στον νέο κατάλογο χημικών παραμέτρων που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Β.

Παράρτημα ΙV (νέο)

Το παράρτημα ΙV είναι ένα νέο παράρτημα το οποίο απαριθμεί τις πληροφορίες που πρέπει να είναι διαθέσιμες σε ιστότοπο για την πληροφόρηση των καταναλωτών. Για λόγους αναλογικότητας, ορισμένες πρόσθετες ειδικές πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται από τους πολύ μεγάλους φορείς ύδρευσης, συμπεριλαμβανομένων των ετήσιων στοιχείων σχετικά με τις συνολικές επιδόσεις του συστήματος ύδρευσης από άποψη αποδοτικότητας, των ποσοστών διαρροής και της ενεργειακής απόδοσης. Θεωρείται ότι η αυξημένη διαφάνεια θα συμβάλει στη βελτίωση της ενημέρωσης σχετικά με το ζήτημα και συνεπώς μπορεί να επηρεάσει τους φορείς ύδρευσης και τις αρχές των κρατών μελών ώστε να ασχοληθούν με το ζήτημα των απωλειών και των διαρροών νερού.

Πρώην παραρτήματα ΙV και V

Το παράρτημα ΙV αφορούσε τις προθεσμίες για τη μεταφορά της παλαιότερης οδηγίας 80/778/ΕΟΚ στο εθνικό δίκαιο (και λάμβανε υπόψη την προσχώρηση διάφορων κρατών μελών). Το παράρτημα V ήταν ο παλαιότερος πίνακας αντιστοιχιών μεταξύ της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ και της οδηγίας 98/83/ΕΚ. Τα παραρτήματα αυτά είναι πλέον άνευ αντικειμένου και απαλείφονται.

Παράρτημα V (νέο)

Το παράρτημα V (νέο) είναι ένα τυποποιημένο παράρτημα το οποίο παραθέτει την καταργούμενη οδηγία και τις διαδοχικές τροποποιήσεις της, καθώς και τις ημερομηνίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής της.

Παράρτημα VI (νέο)

Το παράρτημα VI είναι ο νέος πίνακας αντιστοιχιών μεταξύ της οδηγίας 98/83/ΕΟΚ και της νέας πρότασης αναδιατυπωμένης οδηγίας.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (αναδιατύπωση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ~~για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας~~, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1 ~~130~~ ~~παράγραφος 1~~,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

↓ νέο

(1) Η οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου³ έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα και ουσιαδώς⁴. Με την ευκαιρία νέων τροποποιήσεων, είναι σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας, η αναδιατύπωση της εν λόγω οδηγίας.

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 1 (προσαρμοσμένο)

~~ότι επιβάλλεται η προσαρμογή στην επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας του πόσιμου νερού⁵: ότι, με βάση την εμπειρία που αποκτήθηκε από την εφαρμογή της προαναφερόμενης οδηγίας, απαιτείται η εκπόνηση του ενδεδειγμένου ελαστικού και διαφανούς νομικού πλαισίου ώστε να μπορούν τα κράτη μέλη να επιλύουν τα προβλήματα τήρησης των~~

¹ EE C [...] της [...], σ. [...].

² EE C [...] της [...], σ. [...].

³ Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (EE L 330 της 5.12.1998, σ. 32).

⁴ Βλ. παράρτημα V.

⁵ EE L 229 της 30.8.1980, σ. 11· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

~~προδιαγραφών ότι, επιπλέον, η οδηγία αυτή θα πρέπει να επανεξετασθεί υπό το πρίσμα της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως της αρχής της επικουρικότητας~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 2
(προσαρμοσμένο)

~~έτι, παράλληλα με τις διατάξεις του άρθρου 3 Β της συνθήκης, που ορίζει ότι η δράση της Κοινότητας δεν υπερβαίνει να αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της συνθήκης, απαιτείται η αναθεώρηση της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ ώστε να καταστεί εφικτή η τήρηση των βασικών ποιοτικών και υγειονομικών παραμέτρων, παρέχοντας στα κράτη μέλη την ελευθερία να προσθέτουν και άλλες παραμέτρους, όπου χρειάζεται~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 3

~~έτι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η δράση της Κοινότητας πρέπει να υποστηρίζει και να συμπληρώνει τη δράση που αναλαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές στα κράτη μέλη~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 4

~~έτι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, οι φυσικές και κοινωνικοοικονομικές διαφορές μεταξύ των διαφόρων περιοχών της Ένωσης επιβάλλουν τη λήψη των περισσότερων αποφάσεων σχετικά με ελέγχους, αναλύσεις και μέτρα αντιμετώπισης των προβλημάτων, τήρησης των προδιαγραφών, σε τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, στο βαθμό κατά τον οποίο οι διαφορές αυτές δεν αφαιρούν την αξία της εγκαθίδρυσης του πλαισίου νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζεται στην παρούσα οδηγία~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 5

~~έτι επιβάλλεται η θέσπιση κοινοτικών προδιαγραφών για βασικές και προληπτικές ποιοτικές παραμέτρους σε θέματα υγείας, για το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, προκειμένου να καθορισθούν οι προς επίτευξη ελάχιστοι ποιοτικοί περιβαλλοντικοί στόχοι, σε συνδυασμό και με άλλα κοινοτικά μέτρα, ώστε να διατηρείται και να προωθείται η αειφόρος χρήση του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 6
(προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

(2) ⇒ Η οδηγία 98/83/ΕΚ θέσπισε το νομικό πλαίσιο για την προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις τυχόν μόλυνσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, διασφαλίζοντας ότι αυτό είναι υγιεινό και καθαρό. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επιδιώκει τον ίδιο στόχο. ⇐ ~~έτι, λόγω της σημασίας για την ανθρώπινη υγεία της ποιότητας του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση,~~ ☒ Για τον σκοπό αυτόν, ☒ επιβάλλεται να θεσπιστούν σε ☒ ενωσιακό ☒ κοινοτικό επίπεδο οι βασικές ποιοτικές προδιαγραφές ⇒ ελάχιστες απαιτήσεις ⇐ με τις οποίες πρέπει να συμμορφώνεται το νερό που προορίζεται για τον σκοπό αυτόν. ⇒ Τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι απαλλαγμένο από οποιουδήποτε μικροοργανισμού

και παράσιτα, καθώς και από ουσίες οι οποίες, σε ορισμένες περιπτώσεις, συνιστούν δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, και ότι πληροί τις εν λόγω ελάχιστες απαιτήσεις. ↩

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 7

~~ότι επιβάλλεται να συμπεριληφθεί και το νερό που χρησιμοποιείται στη βιομηχανία παραγωγής τροφίμων εκτός αν διαπιστώνεται ότι η χρησιμοποίηση τέτοιου νερού δεν επηρεάζει την υγιεινότητα του τελικού προϊόντος~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 8

~~ότι για να τηρούνται οι ποιοτικές προδιαγραφές για το πόσιμο νερό από τις επιχειρήσεις ύδρευσης, θα πρέπει να διασφαλιστεί με τα κατάλληλα μέτρα προστασίας η καθαρότητα των επιφανειακών και υπογείων υδάτων· ότι ο σκοπός αυτός μπορεί επίσης να εξασφαλισθεί με κατάλληλα μέτρα επεξεργασίας του νερού πριν από τη διάθεσή του~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 9
(προσαρμοσμένο)

~~ότι η συνοχή της ευρωπαϊκής πολιτικής για τα ύδατα προϋποθέτει την έκδοση κατάλληλης οδηγίας πλαισίου για τα ύδατα σε εύθετο χρόνο.~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 10
(προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

(3) ~~ότι~~ επιβάλλεται να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα φυσικά μεταλλικά νερά και τα νερά φαρμακευτικών ιδιοτήτων ~~αφού έχουν θεσπισθεί ειδικοί κανόνες για αυτούς τους τύπου νερού~~ ⇒ δεδομένου ότι τα συγκεκριμένα είδη νερού καλύπτονται από την οδηγία 2009/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶ και την οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁷ αντίστοιχα. Ωστόσο, η οδηγία 2009/54/EK αφορά τόσο τα φυσικά μεταλλικά νερά όσο και τα νερά πηγής, αλλά μόνον η πρώτη κατηγορία θα πρέπει να εξαιρεθεί από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Όπως ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο της οδηγίας 2009/54/EK, τα νερά πηγής θα πρέπει να πληρούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Στην περίπτωση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία και προορίζεται για πώληση ή που χρησιμοποιείται στην παραγωγή, την παρασκευή ή την επεξεργασία τροφίμων, το νερό θα πρέπει να συμμορφώνεται με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας έως το σημείο τήρησης (δηλαδή τη βρύση) και στη συνέχεια θα πρέπει να θεωρείται τρόφιμο,

⁶ Οδηγία 2009/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την εκμετάλλευση και τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών (αναδιτύπωση) (EE L 164 της 26.6.2009, σ. 45).

⁷ Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (EE L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

σύμφωνα με το άρθρο 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁸. ⇐

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 11

~~ότι χρειάζονται μέτρα για να μπορούν να επιτευχθούν όλες οι άμεσα σχετικές με την υγεία παράμετροι και άλλες παράμετροι, όπου διαπιστώνεται υποβάθμιση της ποιότητας· ότι επιπλέον τέτοια μέτρα θα πρέπει να συντονίζονται κατάλληλα με την εφαρμογή της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων⁹, και της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 1998 σχετικά με τη διάθεση στην αγορά βιοκτόνων προϊόντων¹⁰.~~

↓ νέο

- (4) Μετά την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών για το δικαίωμα στο νερό (Right2Water)¹¹, δρομολογήθηκε δημόσια διαβούλευση σε επίπεδο Ένωσης και πραγματοποιήθηκε αξιολόγηση βελτίωσης της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT) για την οδηγία 98/83/ΕΚ¹². Από την αξιολόγηση αυτή διαπιστώθηκε ότι απαιτείται επικαιροποίηση ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 98/83/ΕΚ. Προσδιορίστηκαν τέσσερις τομείς όπου προσφέρονται περιθώρια βελτίωσης, και συγκεκριμένα ο κατάλογος των παραμετρικών τιμών με βάση την ποιότητα, η περιορισμένη χρήση προσέγγισης βάσει κινδύνου, οι ασαφείς διατάξεις σχετικά με την πληροφόρηση των καταναλωτών, και οι αποκλίσεις που υπάρχουν μεταξύ των συστημάτων έγκρισης για τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το νερό που προορίζεται για κατανάλωση από τον άνθρωπο. Επιπλέον, η ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών για το δικαίωμα στο νερό υπέδειξε, ως ξεχωριστό πρόβλημα, το γεγονός ότι ένα μέρος του πληθυσμού, και ιδίως οι περιθωριοποιημένες ομάδες, δεν έχει πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, κάτι που αποτελεί επίσης δέσμευση στο πλαίσιο του στόχου βιώσιμης ανάπτυξης 6 του θεματολογίου 2030 του ΟΗΕ. Ένα τελευταίο ζήτημα που εντοπίστηκε είναι η γενικότερη έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τις διαρροές νερού, που οφείλονται σε ανεπάρκεια επενδύσεων στη συντήρηση και την ανανέωση των υποδομών ύδρευσης, όπως επισημαίνεται και στην ειδική έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τις υποδομές ύδρευσης¹³.
- (5) Το περιφερειακό γραφείο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (ΠΟΥ) για την Ευρώπη διεξήγαγε λεπτομερή επανεξέταση του καταλόγου των παραμέτρων και των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται στην οδηγία 98/83/ΕΚ προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον απαιτείται προσαρμογή του στην τεχνική και την

⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).

⁹ ~~ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/68/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 277 της 30.10.1996, σ. 25).~~

~~ΕΕ L 123 της 24.4.1998, σ. 1.~~

¹⁰ COM(2014) 177 final

¹¹ SWD(2016) 428 final

¹² SWD(2016) 428 final

¹³ Ειδική έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου SR 12/2017: «Εφαρμογή της οδηγίας για το πόσιμο νερό: παρά τη βελτίωση της ποιότητας του νερού και της πρόσβασης σε αυτό στη Βουλγαρία, την Ουγγαρία και τη Ρουμανία, εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές επενδυτικές ανάγκες».

επιστημονική πρόοδο. Τα αποτελέσματα της επανεξέτασης αυτής¹⁴ υποδεικνύουν πως θα πρέπει να γίνονται έλεγχοι για τα εντερικά παθογόνα βακτήρια και τη *Legionella*, θα πρέπει να προστεθούν έξι χημικές παράμετροι ή ομάδες παραμέτρων και θα πρέπει να εξετάζονται τρεις αντιπροσωπευτικές ενώσεις με δράση ενδοκρινικού διαταράκτη, με προφυλακτικές τιμές αναφοράς. Για τις τρεις από τις νέες παραμέτρους, βάσει της αρχής της προφύλαξης, θα πρέπει να καθοριστούν παραμετρικές τιμές που είναι αυστηρότερες από εκείνες που προτείνονται από την ΠΟΥ αλλά εξακολουθούν να είναι εφικτές. Η ΠΟΥ σημειώνει ότι οι συγκεντρώσεις του μολύβδου θα πρέπει να είναι οι χαμηλότερες ευλόγως εφικτές, ενώ η τιμή για το χρώμιο παραμένει υπό εξέταση από την ΠΟΥ· ως εκ τούτου, θα πρέπει να καθοριστεί μια μεταβατική περίοδος δέκα ετών προτού αυστηροποιηθούν οι τιμές για τις δύο αυτές παραμέτρους.

- (6) Η ΠΟΥ συνιστά επίσης τη χαλάρωση τριών παραμετρικών τιμών και τη διαγραφή πέντε παραμέτρων από τον κατάλογο. Ωστόσο, αυτές οι αλλαγές δεν θεωρούνται αναγκαίες καθώς η προσέγγιση βάσει κινδύνου, που θεσπίζει η οδηγία (ΕΕ) 2015/1787 της Επιτροπής¹⁵, επιτρέπει στους φορείς ύδρευσης να αφαιρούν μια παράμετρο από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Ήδη εφαρμόζονται τεχνικές επεξεργασίας για την επίτευξη αυτών των παραμετρικών τιμών.

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 12

~~ότι επιβάλλεται να καθορισθούν ιδιαίτερες παραμετρικές τιμές για ουσίες σημαντικές στην Κοινότητα, σε αρκετά αυστηρά επίπεδα ώστε να εξασφαλίζεται η επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 13

~~ότι οι παραμετρικές τιμές βασίζονται στην υπάρχουσα επιστημονική εμπειρία και ότι η αρχή της προληπτικής δράσης, ελήφθη επίσης υπόψη· ότι οι τιμές αυτές επιλέχθηκαν ώστε να εξασφαλίζεται η ασφαλής διά βίου κατανάλωση νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, επιτυγχάνοντας έτσι υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 14

~~ότι θα πρέπει να επιτευχθεί ισορροπία για την πρόληψη τόσο των μικροβιολογικών όσο και των χημικών κινδύνων· ότι, προς τούτο, και με βάση μελλοντική επανεξέταση των παραμετρικών τιμών, η κατάρτιση των παραμετρικών τιμών που θα εφαρμόζονται στο νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση θα πρέπει να βασίζεται σε κριτήρια δημόσιας υγείας και σε μέθοδο αξιολόγησης του κινδύνου~~

¹⁴ Έργο συνεργασίας για τις παραμέτρους του πόσιμου νερού, του περιφερειακού γραφείου της ΠΟΥ για την Ευρώπη: «Υποστήριξη της σύστασης για αναθεώρηση του παραρτήματος I της οδηγίας 98/83/EK του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (οδηγία για το πόσιμο νερό)», 11 Σεπτεμβρίου 2017.

¹⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2015/1787 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση των παραρτημάτων II και III της οδηγίας 98/83/EK του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 260 της 7.10.2015, σ. 6).

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 15

~~ότι, προς το παρόν, δεν υπάρχουν επαρκείς αποδείξεις στις οποίες θα μπορούσαν να βασισθούν παραμετρικές τιμές για τις χημικές ουσίες που διαταράσσουν τη λειτουργία των ενδοκρινών αδένων, ενδείνεται όμως η ανησυχία για τις πιθανές επιπτώσεις βλαβερών για την υγεία ουσιών στα ανθρώπινα όντα και στην άγρια ζωή~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 16

~~ότι ιδίως οι προδιαγραφές που παραρτήματος I βασίζονται γενικά στις κατευθυντήριες γραμμές της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την ποιότητα του πόσιμου νερού, καθώς και στη γνώμη της επιστημονικής συμβουλευτικής επιτροπής της Επιτροπής για την εξέταση της τοξικότητας και της οικοτοξικότητας των χημικών ουσιών~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 17
(προσαρμοσμένο)

(7) Όπου το κρίνουν σκόπιμο για να προστατεύουν την ανθρώπινη υγεία στο έδαφός τους, ~~ότι επιβάλλεται~~ τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να καθορίζουν τιμές ~~άλλων~~ πρόσθετων παραμέτρων μη συμπεριλαμβανομένων στο παράρτημα I, ~~όπου το κρίνουν σκόπιμο για να προστατεύουν την ανθρώπινη υγεία στο έδαφός τους~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 18
(προσαρμοσμένο)

~~ότι τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν τιμές για άλλες πρόσθετες παραμέτρους που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο για λόγους που αφορούν την εξασφάλιση της ποιότητας της παραγωγής, διανομής και επιθεώρησης του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 19

~~ότι, όταν τα κράτη μέλη κρίνουν απαραίτητο να θεσπίσουν προδιαγραφές αυστηρότερες από εκείνες που ορίζονται στο παράρτημα I μέρη Α και Β, ή προδιαγραφές για πρόσθετες παραμέτρους που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I αλλά είναι απαραίτητες για την προστασία της ανθρώπινης υγείας, κοινοποιούν τις εν λόγω προδιαγραφές στην Επιτροπή~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 20

~~ότι τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα, όταν θεσπίζουν ή διατηρούν αυστηρότερα μέσα προστασίας, να τηρούν τις αρχές και τους κανόνες της συνθήκης, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο~~

↓ νέο

(8) Στην οδηγία 98/83/EK, στοιχεία προληπτικού σχεδιασμού ασφάλειας και προσέγγισης βάσει κινδύνου είχαν ληφθεί υπόψη σε περιορισμένο μόνο βαθμό. Τα πρώτα στοιχεία μιας προσέγγισης βάσει κινδύνου έχουν εισαχθεί ήδη το 2015 με την οδηγία (ΕΕ)

2015/1787, με την οποία τροποποιήθηκε η οδηγία 98/83/EK ώστε να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από τα προγράμματα παρακολούθησης που έχουν θεσπίσει, υπό την προϋπόθεση ότι διενεργούνται αξιόπιστες εκτιμήσεις κινδύνου οι οποίες μπορούν να βασίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ για την ποιότητα του πόσιμου νερού¹⁶. Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, στις οποίες περιγράφεται το λεγόμενο «σχέδιο για την ασφάλεια των υδάτων», σε συνδυασμό με το πρότυπο EN 15975-2 που αφορά την ασφάλεια της τροφοδοσίας πόσιμου νερού, είναι διεθνώς αναγνωρισμένες αρχές στις οποίες βασίζεται η παραγωγή, η διανομή, η παρακολούθηση και η ανάλυση των παραμέτρων του νερού που προορίζεται για κατανάλωση από τον άνθρωπο. Αυτές θα πρέπει να διατηρηθούν στην παρούσα οδηγία. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρχές αυτές δεν θα περιορίζονται σε πτυχές παρακολούθησης, προκειμένου να αφιερώνεται χρόνος και πόροι στους σημαντικούς κινδύνους και σε οικονομικώς αποδοτικά μέτρα στην πηγή της ρύπανσης, και προκειμένου να αποφεύγονται οι αναλύσεις και οι εργασίες σε ζητήματα ήσσονος σημασίας, είναι σκόπιμο να εισαχθεί μια προσέγγιση βασισμένη εξολοκλήρου στην εκτίμηση κινδύνου, καθ' όλο το μήκος της εφοδιαστικής αλυσίδας, από τη θέση υδροληψίας και το δίκτυο διανομής μέχρι τη βρύση. Η προσέγγιση αυτή θα πρέπει να αποτελείται από τρεις συνιστώσες: πρώτον, εκτίμηση της επικινδυνότητας που συνδέεται με τη θέση υδροληψίας («εκτίμηση επικινδυνότητας»), από το κράτος μέλος και σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες και το εγχειρίδιο σχεδίων για την ασφάλεια των υδάτων, της ΠΟΥ¹⁷. δεύτερον, δυνατότητες προσαρμογής της παρακολούθησης στους κυριότερους κινδύνους («εκτίμηση κινδύνου στην παροχή»), από τον φορέα ύδρευσης· και τρίτον, εκτίμηση των ενδεχόμενων κινδύνων που απορρέουν από τα οικιακά δίκτυα διανομής (π.χ. *Legionella* ή μόλυβδος) («εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής»), από το κράτος μέλος. Οι εκτιμήσεις αυτές θα πρέπει να επανεξετάζονται τακτικά, μεταξύ άλλων και ενόψει απειλών από ακραία καιρικά φαινόμενα που συνδέονται με το κλίμα, γνωστών μεταβολών στις ανθρώπινες δραστηριότητες στη θέση υδροληψίας ή ως αντίδραση σε περιστατικά που συνδέονται με την πηγή νερού. Η προσέγγιση βάσει κινδύνου διασφαλίζει τη διαρκή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των φορέων ύδρευσης.

- (9) Η εκτίμηση επικινδυνότητας θα πρέπει να είναι προσανατολισμένη προς την ελάττωση του βαθμού επεξεργασίας που χρειάζεται για να παραχθεί νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, π.χ. μέσω περιορισμού των πιέσεων που οδηγούν σε μόλυνση των υδατικών συστημάτων από τα οποία λαμβάνεται το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εντοπίζουν πηγές επικινδυνότητας και πιθανές πηγές ρύπανσης αυτών των υδατικών συστημάτων και να παρακολουθούν τους ρύπους που θεωρούν σημαντικούς, π.χ. εξαιτίας της διαπιστωμένης επικινδυνότητάς τους (όπως τα μικροπλαστικά, τα νιτρικά άλατα, τα φυτοφάρμακα ή οι φαρμακευτικές ουσίες που αναφέρονται στην οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁸), εξαιτίας της φυσικής παρουσίας τους στη θέση

¹⁶ Guidelines for drinking water quality (Κατευθυντήριες γραμμές για την ποιότητα του πόσιμου νερού), τέταρτη έκδοση, Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, 2011 http://www.who.int/water_sanitation_health/publications/2011/dwq_guidelines/en/index.html

¹⁷ Water Safety Plan Manual: step-by-step risk management for drinking water suppliers (Εγχειρίδιο σχεδίων για την ασφάλεια των υδάτων: διαχείριση κινδύνου βήμα προς βήμα για τους φορείς παροχής πόσιμου νερού), Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, 2009, http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/75141/1/9789241562638_eng.pdf

¹⁸ Οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

υδροληψίας (π.χ. αρσενικό) ή εξαιτίας πληροφοριών που λαμβάνονται από τους φορείς ύδρευσης (για παράδειγμα, απότομη αύξηση μιας ορισμένης παραμέτρου στο μη επεξεργασμένο νερό). Αυτές οι παράμετροι θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ως δείκτες για την ανάληψη δράσεων από τις αρμόδιες αρχές με σκοπό την ελάττωση των πιέσεων επί των υδατικών συστημάτων, όπως για παράδειγμα μέτρων πρόληψης ή μετριασμού (συμπεριλαμβανομένων και ερευνών για τον προσδιορισμό των επιπτώσεων των πιέσεων αυτών στην υγεία, όπου απαιτείται), ώστε να προστατευτούν αυτά τα υδατικά συστήματα και να αντιμετωπιστεί η πηγή της ρύπανσης, σε συνεργασία με τους φορείς ύδρευσης και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς.

- (10) Όσον αφορά την εκτίμηση επικινδυνότητας, η οδηγία 2000/60/EK επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προσδιορίσουν τα υδατικά συστήματα που χρησιμοποιούνται για τη λήψη νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, να τα παρακολουθούν και να λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα ώστε να αποφεύγεται η υποβάθμιση της ποιότητάς τους, προκειμένου να μειωθεί το επίπεδο επεξεργασίας καθαρισμού που απαιτείται για την παραγωγή νερού κατάλληλου για κατανάλωση από τον άνθρωπο. Προκειμένου να αποφευχθούν οι αλληλεπικαλύψεις υποχρεώσεων, κατά τη διεξαγωγή της εκτίμησης επικινδυνότητας τα κράτη μέλη θα πρέπει να αξιοποιούν την παρακολούθηση που διενεργείται βάσει των άρθρων 7 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK και του παραρτήματος V της ίδιας οδηγίας, καθώς και τα μέτρα που περιλαμβάνονται στα οικεία προγράμματα μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2000/60/EK.

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 21
(προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

- (11) ~~Οι~~ Οι παραμετρικές τιμές που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης πρέπει να τηρούνται στο σημείο όπου το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση διατίθεται στον κατάλληλο καταναλωτή. ⇒ Ωστόσο, η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης μπορεί να επηρεάζεται από το σύστημα οικιακής διανομής. Η ΠΟΥ σημειώνει ότι, εντός της Ένωσης, η *Legionella* είναι υπεύθυνη για υψηλότερη επιβάρυνση της υγείας από κάθε άλλον υδατογενή παθογόνο παράγοντα. Ο παράγοντας αυτός μεταδίδεται διαμέσου των συστημάτων παροχής θερμού ύδατος και μέσω της εισπνοής, π.χ. κατά το ντους. Ως εκ τούτου, είναι προφανές ότι συνδέεται με το σύστημα οικιακής διανομής. Δεδομένου ότι η επιβολή μονομερούς υποχρέωσης παρακολούθησης όλων των ιδιωτικών και δημόσιων χώρων για τον συγκεκριμένο παθογόνο παράγοντα θα συνεπαγόταν παράλογα υψηλό κόστος, το ζήτημα αυτό προσφέρεται περισσότερο για αντιμετώπιση μέσω εκτίμησης κινδύνου οικιακής διανομής. Κατά την εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής θα πρέπει να λαμβάνονται επιπλέον υπόψη και οι δυνητικοί κίνδυνοι που προκύπτουν από τα προϊόντα και τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Κατά συνέπεια, η εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής θα πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την επικέντρωση της παρακολούθησης σε χώρους υψηλής προτεραιότητας, την εκτίμηση των κινδύνων που προκύπτουν από το οικιακό σύστημα διανομής και τα σχετικά προϊόντα και υλικά, και την επαλήθευση των επιδόσεων των προϊόντων δομικών κατασκευών που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης βάσει των αντίστοιχων δηλώσεων επιδόσεων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁹. Μαζί με τη δήλωση επιδόσεων θα πρέπει να παρέχονται τα στοιχεία που αναφέρονται στα άρθρα 31 και 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰. Με βάση την εκτίμηση αυτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν, μεταξύ άλλων, ότι εφαρμόζονται τα ενδεδειγμένα μέτρα ελέγχου και διαχείρισης (π.χ. για περιπτώσεις εστιών νόσων), σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ²¹, και ότι τυχόν μετανάστευση ουσιών από τα προϊόντα δομικών κατασκευών δεν συνιστά κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Ωστόσο, με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011, στις περιπτώσεις όπου τα μέτρα αυτά συνεπάγονται περιορισμούς στην ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων και υλικών εντός της Ένωσης, οι περιορισμοί αυτοί θα πρέπει να δικαιολογούνται δεόντως και να είναι αυστηρώς αναλογικοί, και να μη συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκριμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών. ↩

↓ νέο

- (12) Οι διατάξεις της οδηγίας 98/83/ΕΚ σχετικά με τη διασφάλιση της ποιότητας της επεξεργασίας, του εξοπλισμού και των υλικών δεν κατόρθωσαν να εξαλείψουν τα εμπόδια της εσωτερικής αγοράς όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία δομικών προϊόντων που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Εξακολουθούν να ισχύουν εθνικές εγκρίσεις προϊόντων, με διαφορετικές απαιτήσεις στα διάφορα κράτη μέλη. Αυτό συνεπάγεται δυσκολίες και κόστος για τους κατασκευαστές που επιθυμούν να διαθέσουν τα προϊόντα τους στην αγορά σε ολόκληρη την Ένωση. Η αποτελεσματική άρση των τεχνικών φραγμών θα επιτευχθεί μόνο με τη θέσπιση εναρμονισμένων τεχνικών προδιαγραφών για τα δομικά προϊόντα που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011. Ο εν λόγω κανονισμός επιτρέπει την ανάπτυξη ευρωπαϊκών προτύπων για την εναρμόνιση των μεθόδων αξιολόγησης των δομικών προϊόντων που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, και για τη θέσπιση οριακών επιπέδων και κλάσεων σε σχέση με το επίπεδο απόδοσης ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού. Για τον σκοπό αυτόν, αίτημα τυποποίησης με το οποίο ζητήθηκε συγκεκριμένη εργασία τυποποίησης στον τομέα της υγιεινής και της ασφάλειας για προϊόντα και υλικά που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011 συμπεριλήφθη στο πρόγραμμα εργασιών τυποποίησης του 2017²² και ένα σχετικό πρότυπο πρόκειται να εκδοθεί μέχρι το 2018. Η δημοσίευση αυτού του εναρμονισμένου προτύπου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα διασφαλίσει την ορθολογική λήψη αποφάσεων για τη θέση σε κυκλοφορία ή τη διάθεση στην αγορά ασφαλών δομικών προϊόντων που έρχονται σε επαφή με νερό

¹⁹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 305/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση εναρμονισμένων όρων εμπορίας δομικών προϊόντων και για την κατάργηση της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 88 της 4.4.2011, σ. 5).

²⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1).

²¹ «Legionella and the prevention of Legionellosis» (Η Legionella και η πρόληψη της νόσου των λεγεωναριών), Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, 2007, http://www.who.int/water_sanitation_health/emerging/legionella.pdf

²² SWD(2016) 185 final

ανθρώπινης κατανάλωσης. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις σχετικά με τον εξοπλισμό και τα υλικά που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης θα πρέπει να διαγραφούν, να αντικατασταθούν εν μέρει από διατάξεις που συνδέονται με την εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής και να συμπληρωθούν με τα σχετικά εναρμονισμένα πρότυπα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 305/2011.

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 22

~~«... ότι η ποιότητα του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση μπορεί να επηρεάζεται από το σύστημα κατ' οίκον διανομής: ότι, επιπλέον, αναγνωρίζεται ότι η ευθύνη για το σύστημα κατ' οίκον διανομής και τη συντήρησή του, δεν μπορεί να βαρύνει τα κράτη μέλη»~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 23
(προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

- (13) Το κάθε κράτος μέλος οφείλει να διασφαλίσει ότι θα θεσπιστούν προγράμματα ελέγχου ~~«... ότι θα πρέπει να θεσπισθούν προγράμματα ελέγχου από κάθε κράτος μέλος για το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση σχετικά με την τήρηση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, επί ότι τέτοια προγράμματα ελέγχου θα πρέπει να είναι τα ενδεδειγμένα για τις τοπικές ανάγκες και να τηρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις ελέγχου που θεσπίζονται στην παρούσα οδηγία»~~ ⇒ Το μεγαλύτερο μέρος του έργου παρακολούθησης που πραγματοποιείται για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας διενεργείται από φορείς ύδρευσης. Θα πρέπει να αφήνεται κάποιος βαθμός ευελιξίας στους φορείς ύδρευσης όσον αφορά τις παραμέτρους που αυτοί παρακολουθούν για τους σκοπούς της εκτίμησης κινδύνου στην παροχή. Εάν κάποια παράμετρος δεν ανιχνεύεται, οι φορείς ύδρευσης θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ελαττώνουν τη συχνότητα παρακολούθησης ή και να διακόπτουν εντελώς την παρακολούθηση της συγκεκριμένης παραμέτρου. Η εκτίμηση κινδύνου στην παροχή θα πρέπει να εφαρμόζεται για τις περισσότερες παραμέτρους. Ωστόσο, ένας βασικός κατάλογος παραμέτρων θα πρέπει πάντοτε να παρακολουθείται με μια ορισμένη ελάχιστη συχνότητα. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κατά κύριο λόγο διατάξεις σχετικά με τη συχνότητα παρακολούθησης για τους σκοπούς των ελέγχων συμμόρφωσης, και περιλαμβάνει περιορισμένες μόνο διατάξεις για την παρακολούθηση για επιχειρησιακούς σκοπούς. Ενδέχεται να χρειάζεται πρόσθετη παρακολούθηση για επιχειρησιακούς σκοπούς ώστε να διασφαλιστεί η ορθή λειτουργία της επεξεργασίας του νερού, κατά την κρίση των φορέων ύδρευσης. Σε αυτό το πλαίσιο, οι φορείς ύδρευσης μπορούν να ανατρέξουν στις κατευθυντήριες οδηγίες και στο εγχειρίδιο σχεδίων για την ασφάλεια των υδάτων που εκδίδει η ΠΟΥ. ⇐

↓ νέο

- (14) Η προσέγγιση βάσει κινδύνου θα πρέπει να εφαρμοστεί σταδιακά από όλους τους φορείς ύδρευσης, συμπεριλαμβανομένων των μικρών φορέων, καθώς η αξιολόγηση της οδηγίας 98/83/ΕΚ υπέδειξε ελλείψεις στην εφαρμογή της από τους εν λόγω φορείς, οφειλόμενες ενίοτε στο κόστος από τη διεξαγωγή περιττών δραστηριοτήτων παρακολούθησης. Όταν ακολουθείται η προσέγγιση βάσει κινδύνου, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα θέματα ασφάλειας.

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 24

~~ότι οι χρησιμοποιούμενες για την ποιοτική ανάλυση του νερού μέθοδοι όταν αυτό προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση θα πρέπει να είναι τέτοιες ώστε να εξασφαλίζεται η αξιοπιστία και συγκρισιμότητα των λαμβανομένων αποτελεσμάτων~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 25
(προσαρμοσμένο)

⇒ νέο

(15) ~~ότι~~ Τα οικεία κράτη μέλη θα πρέπει, σε περίπτωση μη τήρησης των προδιαγραφών της παρούσας οδηγίας, να προβαίνουν ⇒ αμέσως ⇐ στη διερεύνηση των αιτιών και να εξασφαλίζουν ότι αναλαμβάνεται η ενδεδειγμένη επανορθωτική ~~ενέργεια δράση~~ ώστε να αποκαθίσταται το ταχύτερο δυνατό η ποιότητα του νερού. ☒ Στις περιπτώσεις όπου η παροχή νερού συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, θα πρέπει να απαγορεύεται η παροχή ή να περιορίζεται η χρήση τέτοιου νερού. ☒ ⇒ Επιπλέον, είναι επίσης σημαντικό να διευκρινιστεί ότι η μη τήρηση των ελάχιστων απαιτήσεων για τις τιμές που αφορούν μικροβιολογικές και χημικές παραμέτρους θα πρέπει να θεωρείται αυτομάτως από τα κράτη μέλη δυνητικός κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία. ⇐ ☒ Στις περιπτώσεις όπου απαιτείται κάποια επανορθωτική ενέργεια για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 191 παράγραφος 2 της Συνθήκης, θα πρέπει να δίνεται προτεραιότητα σε ενέργειες που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα στην πηγή του. ☒

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 26
(προσαρμοσμένο)

~~ότι είναι βασικής σημασίας η πρόληψη ενδεχόμενων κινδύνων για τη δημόσια υγεία προερχομένων από μολυσμένο νερό· ότι θα πρέπει να διακόπτεται η παροχή ή να περιορίζεται η χρήση τέτοιου νερού~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 27

~~ότι, σε περίπτωση μη τήρησης μιας παραμέτρου ενδεικτικής σημασίας, τα οικεία κράτη μέλη εξετάζουν αν η εν λόγω μη τήρηση δημιουργεί κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία· ότι θα πρέπει να αναλαμβάνουν επανορθωτική δράση προκειμένου να αποκατασταθεί η ποιότητα του νερού όπου αυτό είναι απαραίτητο για την προστασία της ανθρώπινης υγείας~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 28
(προσαρμοσμένο)

~~ότι όπου απαιτείται κάποια επανορθωτική δράση για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 130 Ρ παράγραφος 2 της συνθήκης, θα πρέπει να δίδεται προτεραιότητα σε δράσεις που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα στην πηγή του~~

- (16) ⇒ Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να έχουν πλέον το δικαίωμα ~~↳ ότι, υπό ορισμένες συνθήκες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπεται να χορηγούν παρεκκλίσεις από την παρούσα οδηγία.~~ ⇒ Οι παρεκκλίσεις χρησιμοποιήθηκαν αρχικά για να δοθεί στα κράτη μέλη μια περίοδος έως και εννέα ετών προκειμένου να επιλύουν περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με κάποια μη παραμετρική τιμή. Η διαδικασία αυτή αποδείχθηκε επαχθής τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για την Επιτροπή. Επιπλέον, σε ορισμένες περιπτώσεις οδήγησε σε καθυστερήσεις στην εκτέλεση επανορθωτικών ενεργειών καθώς η δυνατότητα χορήγησης παρέκκλισης θεωρήθηκε μεταβατική περίοδος. Η πρόβλεψη για τη χορήγηση παρεκκλίσεων θα πρέπει συνεπώς να διαγραφεί. Για λόγους προστασίας της ανθρώπινης υγείας, όποτε σημειώνεται υπέρβαση παραμετρικής τιμής θα πρέπει να εφαρμόζονται αμέσως οι διατάξεις σχετικά με τις επανορθωτικές ενέργειες χωρίς τη δυνατότητα χορήγησης παρέκκλισης από την παραμετρική τιμή. Οι παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 98/83/EK και εξακολουθούν να ισχύουν κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας θα πρέπει ωστόσο να συνεχίσουν να ισχύουν μέχρι τη λήξη της παρέκκλισης, χωρίς να ανανεωθούν. ~~↳ ότι, επιπλέον, απαιτείται η εκπόνηση του κατάλληλου πλαισίου για τις εν λόγω παρεκκλίσεις, με την επιφύλαξη ότι η παρέκκλιση δεν ενέχει ενδεχόμενους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία και ότι η υδροδότηση για την ανθρώπινη κατανάλωση της σχετικής περιοχής δεν είναι δυνατόν να διατηρηθεί με κανένα άλλο εύλογο τρόπο.~~

- (17) Στην απάντησή της στην ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών Right2Water²³ το 2014, η Επιτροπή κάλεσε τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν την πρόσβαση σε ένα ελάχιστο επίπεδο ύδρευσης για όλους τους πολίτες, σύμφωνα με τις συστάσεις της ΠΟΥ. Επιπλέον, δεσμεύτηκε να συνεχίσει «να βελτιώνει την πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό [...] για το σύνολο του πληθυσμού μέσω περιβαλλοντικών πολιτικών»²⁴. Αυτό συνάδει με τον στόχο βιώσιμης ανάπτυξης 6 του ΟΗΕ και τη σχετική επιδίωξη «να επιτευχθεί καθολική και ισότιμη πρόσβαση σε ασφαλές και οικονομικώς προσιτό πόσιμο νερό για όλους». Η έννοια της ισότιμης πρόσβασης καλύπτει ένα ευρύ φάσμα πτυχών, όπως η διαθεσιμότητα (π.χ. για γεωγραφικούς λόγους, λόγω έλλειψης υποδομών ή λόγω ιδιαίτερων περιστάσεων για ορισμένα μέρη του πληθυσμού), η ποιότητα, η αποδοχή ή η οικονομικώς προσιτή πρόσβαση. Όσον αφορά την οικονομική προσιτότητα του νερού, είναι σημαντικό να υπενθυμιστεί ότι, κατά τον καθορισμό των τιμολογίων νερού σύμφωνα με την αρχή της ανάκτησης του κόστους που ορίζεται στην οδηγία 2000/60/EK, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να συνεκτιμούν τις διαφορές στις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες του πληθυσμού και μπορούν, επομένως, να θεσπίζουν κοινωνικά τιμολόγια ή να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία των πληθυσμών που βρίσκονται σε μειονεκτική κοινωνικοοικονομική θέση. Η παρούσα οδηγία ασχολείται ειδικά με τις πτυχές της πρόσβασης στο νερό που σχετίζονται με την ποιότητα και τη διαθεσιμότητα. Προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα αυτά, στο πλαίσιο της απάντησης στην ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών και για την υποστήριξη της υλοποίησης της αρχής 20 του ευρωπαϊκού πυλώνα

²³ COM(2014)177 final

²⁴ COM(2014)177 final, σ. 12.

κοινωνικών δικαιωμάτων²⁵ που δηλώνει ότι «κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες καλής ποιότητας, στις οποίες περιλαμβάνεται η ύδρευση», θα πρέπει να ζητηθεί από τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν το ζήτημα της πρόσβασης στο νερό σε εθνικό επίπεδο, με κάποιον βαθμό διακριτικής ευχέρειας ως προς το ακριβές είδος των μέτρων που θα εφαρμοστούν. Αυτό μπορεί να γίνει μέσω δράσεων που αποσκοπούν, μεταξύ άλλων, στη βελτίωση της πρόσβασης όλων των ανθρώπων σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, παραδείγματος χάριν με τοποθέτηση ψυκτών ελεύθερης πρόσβασης στις πόλεις, και στην προώθηση της χρήσης του μέσω ενίσχυσης της δωρεάν παροχής νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στα δημόσια κτίρια και τα εστιατόρια.

- (18) Στο ψήφισμά του σχετικά με τη συνέχεια της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών Right2Water²⁶, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε από τα κράτη μέλη «να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες των ευάλωτων ομάδων της κοινωνίας»²⁷. Οι ιδιαίτερες συνθήκες μειονοτικών ομάδων, όπως οι Ρομά, οι Σίντι, οι Travellers, οι Καλέ, οι Gens du voyage κ.λπ., είτε μόνιμα εγκατεστημένων είτε όχι –ιδίως η έλλειψη πρόσβασης σε πόσιμο νερό– αναγνωρίστηκαν επίσης στην έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του πλαισίου της ΕΕ για τις εθνικές στρατηγικές ένταξης των Ρομά²⁸ και στη σύσταση του Συμβουλίου για αποτελεσματικά μέτρα ένταξης των Ρομά στα κράτη μέλη²⁹. Με βάση αυτό το γενικότερο πλαίσιο, τα κράτη μέλη ενδείκνυται να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις ευάλωτες και περιθωριοποιημένες ομάδες, λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η πρόσβαση των ομάδων αυτών σε νερό. Χωρίς να θίγεται το δικαίωμα των κρατών μελών να ορίζουν τα ίδια τις ομάδες αυτές, θα πρέπει να περιλαμβάνονται σε αυτές τουλάχιστον οι πρόσφυγες, οι νομαδικές κοινότητες και οι άστεγοι, καθώς και μειονοτικές ομάδες όπως οι Ρομά, οι Σίντι, οι Travellers, οι Καλέ, οι Gens du voyage κ.λπ., είτε μόνιμα εγκατεστημένες είτε όχι. Τέτοια μέτρα για την εξασφάλιση της πρόσβασης, επαφιόμενα στην κρίση των κρατών μελών, θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν την παροχή εναλλακτικών συστημάτων ύδρευσης (ατομικές συσκευές επεξεργασίας), την παροχή νερού μέσω υδροφόρων (φορητών και δεξαμενών) και την εξασφάλιση των αναγκαίων υποδομών για τους καταυλισμούς.

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 30

~~ότι, επειδή κατά την παρασκευή ή τη διανομή νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, μπορεί να χρησιμοποιούνται ορισμένες ουσίες ή ορισμένα υλικά, απαιτείται η θέσπιση κανόνων που θα διέπουν τη χρήση τους κατά τρόπο ώστε να αποφεύγονται ενδεχόμενες ανεπιθύμητες δράσεις για την ανθρώπινη υγεία·~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 31

~~ότι η επιστημονική και τεχνική πρόοδος μπορεί να απαιτήσει τη γρήγορη προσαρμογή των τεχνικών απαιτήσεων που προβλέπονται στα παραρτήματα II και III· ότι, περαιτέρω, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των μέτρων που απαιτούνται για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να~~

²⁵ Διοργανική διακήρυξη για τον ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων (2017/C 428/09) της 17ης Νοεμβρίου 2017 (ΕΕ C 428 της 13.12.2017, σ. 10).

²⁶ P8_TA(2015)0294

²⁷ P8_TA(2015)0294, παράγραφος 62.

²⁸ COM(2014) 209 final

²⁹ Σύσταση του Συμβουλίου (2013/C 378/01), της 9ης Δεκεμβρίου 2013, για αποτελεσματικά μέτρα ένταξης των Ρομά στα κράτη μέλη (ΕΕ C 378 της 24.12.2013, σ. 1).

~~προβλεφθεί διαδικασία με βάση την οποία η Επιτροπή θα μπορεί να θεσπίσει προσαρμογές αυτής της φύσεως με την επικουρία μιας επιτροπής αποτελούμενης από εκπροσώπους των κρατών μελών~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 32

~~ότι θα πρέπει οι καταναλωτές να ενημερώνονται κατά τον κατάλληλο και ενδεδειγμένο τρόπο σχετικά με την ποιότητα του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, για κάθε παρέκκλιση που υιοθετείται από τα κράτη μέλη, καθώς και για κάθε επανορθωτική δράση που αναλαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές· ότι, επιπλέον, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνικές και στατιστικές ανάγκες της Επιτροπής και το δικαίωμα όλων των πολιτών στην πλήρη ενημέρωση σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 33

~~ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και για καθορισμένες γεωγραφικές περιοχές, τα κράτη μέλη μπορεί να χρειασθούν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για να συμμορφωθούν με ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας~~

↓ 1998/83 αιτιολογική σκέψη 34
(προσαρμοσμένο)

~~ότι η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να επηρεάζει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που αφορούν τις προθεσμίες μεταγραφής στην εθνική νομοθεσία, ή τις προθεσμίες εφαρμογής, που αναφέρονται στο παράρτημα IV,~~

↓ νέο

(19) Το 7ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2020 «Ευημερία εντός των ορίων του πλανήτη μας»³⁰ προβλέπει ότι το κοινό πρέπει να έχει πρόσβαση σε σαφείς πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον σε εθνικό επίπεδο. Η οδηγία 98/83/EK περιλάμβανε προβλέψεις μόνο για την παθητική πρόσβαση σε πληροφορίες, και ως εκ τούτου ήταν αρκετό για τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι οι πληροφορίες θα ήταν διαθέσιμες. Οι εν λόγω διατάξεις θα πρέπει, επομένως, να αντικατασταθούν ώστε να διασφαλιστεί ότι θα υπάρχουν εύκολα προσβάσιμες ενημερωμένες πληροφορίες, για παράδειγμα σε δικτυακό τόπο ο υπερσύνδεσμος προς τον οποίο θα διανέμεται ενεργά. Οι ενημερωμένες πληροφορίες δεν θα πρέπει να περιλαμβάνουν μόνο τα αποτελέσματα των προγραμμάτων παρακολούθησης αλλά και πρόσθετες πληροφορίες ενδεχομένως χρήσιμες για το κοινό, όπως πληροφορίες σχετικά με τους δείκτες (σίδηρος, σκληρότητα, άλατα κ.λπ.) που συχνά επηρεάζουν την αντίληψη των καταναλωτών για το νερό της βρύσης. Για τον λόγο αυτόν, οι ενδεικτικές παράμετροι της οδηγίας 98/83/EK που δεν παρείχαν πληροφορίες σχετικές με την υγεία θα πρέπει να αντικατασταθούν από διαδικτυακές πληροφορίες πάνω στις παραμέτρους αυτές. Για τους πολύ μεγάλους φορείς ύδρευσης, πρόσθετες πληροφορίες για την ενεργειακή απόδοση, τη διαχείριση, τη διακυβέρνηση, τη διάρθρωση κόστους και την εφαρμοζόμενη επεξεργασία, μεταξύ άλλων, θα πρέπει να υπάρχουν επίσης διαθέσιμες

³⁰ Απόφαση αριθ. 1386/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, σχετικά με γενικό ενωσιακό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2020 «Ευημερία εντός των ορίων του πλανήτη μας» (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 171).

στο διαδίκτυο. Θεωρείται ότι η βελτίωση της πληροφόρησης των καταναλωτών και της διαφάνειας θα βοηθήσουν στην αύξηση της εμπιστοσύνης των πολιτών στο νερό που τους παρέχεται. Αυτό, με τη σειρά του, αναμένεται να οδηγήσει στην αύξηση της χρήσης του νερού της βρύσης, με αποτέλεσμα τη μείωση των πλαστικών απορριμμάτων και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, και με θετικό αντίκτυπο για τον μετριασμό των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και για το περιβάλλον εν γένει.

(20) Για τους ίδιους λόγους, και για να έχουν οι καταναλωτές μεγαλύτερη επίγνωση των συνεπειών της κατανάλωσης νερού, θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν (για παράδειγμα μαζί με το τιμολόγιό τους ή μέσω έξυπνων εφαρμογών) πληροφορίες σχετικά με τον όγκο που καταναλώνουν, τη διάρθρωση του κόστους του τιμολογίου που χρεώνονται από τον φορέα ύδρευσης, συμπεριλαμβανομένων των μεταβλητών και των πάγιων δαπανών, καθώς και σχετικά με την τιμή ανά λίτρο νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η σύγκριση με την τιμή του εμφιαλωμένου νερού.

(21) Οι αρχές που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό των τιμολογίου νερού, και συγκεκριμένα η ανάκτηση κόστους για τις υπηρεσίες ύδρευσης και η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», περιγράφονται στην οδηγία 2000/60/ΕΚ. Ωστόσο, η οικονομική βιωσιμότητα της παροχής υπηρεσιών ύδρευσης δεν είναι εξασφαλισμένη σε όλες τις περιπτώσεις, γεγονός που οδηγεί ενίοτε σε ανεπαρκείς επενδύσεις στη συντήρηση των υποδομών ύδρευσης. Χάρη στη βελτίωση των τεχνικών παρακολούθησης, διαπιστώνονται ολοένα και περισσότερο τα ποσοστά διαρροών – που οφείλονται κατά κύριο λόγο σε αυτή την ανεπάρκεια επενδύσεων– και θα πρέπει να ενθαρρύνονται οι προσπάθειες μείωσης των απωλειών νερού σε επίπεδο Ένωσης, ώστε να βελτιώνεται η αποδοτικότητα των υποδομών ύδρευσης. Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, το πρόβλημα αυτό θα πρέπει να αντιμετωπιστεί μέσω της αύξησης της διαφάνειας και της πληροφόρησης των καταναλωτών σχετικά με τα ποσοστά διαρροών και την ενεργειακή απόδοση.

(22) Η οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³¹ αποσκοπεί στη διασφάλιση του δικαιώματος πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη σύμβαση του Aarhus. Περιλαμβάνει γενικές υποχρεώσεις που αφορούν τόσο την παροχή πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες κατόπιν αιτήματος όσο και την ενεργητική διάδοση τέτοιων πληροφοριών. Η οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³² έχει και αυτή ευρύ αντικείμενο, καθώς καλύπτει την ανταλλαγή χωρικών πληροφοριών, στις οποίες περιλαμβάνονται και σύνολα δεδομένων πάνω σε διάφορα περιβαλλοντικά ζητήματα. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αφορούν την πρόσβαση σε πληροφορίες και σε συστήματα ανταλλαγής δεδομένων θα συμπληρώνουν τις εν λόγω οδηγίες και δεν θα συνιστούν χωριστό νομικό καθεστώς. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την παροχή πληροφόρησης στο κοινό και σχετικά με τις πληροφορίες πάνω στην παρακολούθηση της υλοποίησης δεν θα πρέπει να θίγουν τις οδηγίες 2003/4/ΕΚ και 2007/2/ΕΚ.

(23) Η οδηγία 98/83/ΕΚ δεν θέσπιζε υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων για τους μικρούς φορείς ύδρευσης. Προκειμένου να διορθωθεί αυτό, και για να αντιμετωπιστεί η

³¹ Οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26).

³² Οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE) (ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1).

ανάγκη για πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή και τη συμμόρφωση, θα πρέπει να θεσπιστεί ένα νέο σύστημα σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να δημιουργήσουν, να ενημερώνουν και να διαθέτουν στην Επιτροπή και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος σύνολα δεδομένων που θα περιέχουν μόνο τα συναφή δεδομένα, όπως η υπέρβαση παραμετρικών τιμών και τυχόν περιστατικά ορισμένης σοβαρότητας. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα διασφαλιστεί ότι ο διοικητικός φόρτος για όλους τους φορείς θα παραμείνει όσο το δυνατόν πιο περιορισμένος. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η κατάλληλη υποδομή για την πρόσβαση του κοινού, την υποβολή στοιχείων και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να βασίσουν τις σχετικές προδιαγραφές δεδομένων στην οδηγία 2007/2/ΕΚ και τις εκτελεστικές πράξεις αυτής.

- (24) Τα στοιχεία που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη δεν είναι απαραίτητα μόνο για σκοπούς ελέγχου της συμμόρφωσης, αλλά και για να είναι η Επιτροπή σε θέση να παρακολουθεί και να αξιολογεί τις επιδόσεις της νομοθεσίας σε σχέση με τους στόχους που επιδιώκει, ώστε να υποβοηθείται κάθε μελλοντική αξιολόγηση της νομοθεσίας σύμφωνα με την παράγραφο 22 της διοργανικής συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016³³. Στο πλαίσιο αυτό, χρειάζονται συναφή δεδομένα που θα επιτρέψουν την καλύτερη αξιολόγηση της αποδοτικότητας, της αποτελεσματικότητας, της σημασίας και της προστιθέμενης αξίας της οδηγίας για την ΕΕ και, ως εκ τούτου, χρειάζεται να θεσπιστούν κατάλληλοι μηχανισμοί υποβολής στοιχείων που να μπορούν να χρησιμεύουν και ως δείκτες για κάθε μελλοντική αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας.
- (25) Σύμφωνα με την παράγραφο 22 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, η Επιτροπή οφείλει να διενεργήσει αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας εντός ορισμένης προθεσμίας από την ημερομηνία που τάσσεται για τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο. Η αξιολόγηση αυτή θα πρέπει να βασίζεται στην εμπειρία που αποκτήθηκε και στα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν κατά την εφαρμογή της οδηγίας, καθώς και πάνω σε σχετικά επιστημονικά, αναλυτικά και επιδημιολογικά στοιχεία και σε τυχόν διαθέσιμες συστάσεις της ΠΟΥ.
- (26) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία επιδιώκει να προαγάγει τις αρχές που αφορούν την υγειονομική περίθαλψη, την πρόσβαση σε υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, την προστασία του περιβάλλοντος και την προστασία των καταναλωτών.
- (27) Όπως έχει κρίνει κατ' επανάληψη το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα ήταν ασύμβατο με τον δεσμευτικό χαρακτήρα που το άρθρο 288 τρίτο εδάφιο της Συνθήκης προσδίδει στις οδηγίες, το να αποκλείεται, κατ' αρχήν, η δυνατότητα επίκλησης από τους ενδιαφερόμενους μιας υποχρέωσης που επιβάλλεται από οδηγία. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο στην περίπτωση μιας οδηγίας που αποσκοπεί στην προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις τυχόν μόλυνσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τη σύμβαση του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα³⁴, οι ενδιαφερόμενοι πολίτες πρέπει να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη προκειμένου να συμβάλλουν στην

³³ EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

³⁴ EE L 124 της 17.5.2005, σ. 4.

προστασία του δικαιώματος διαβίωσης σε περιβάλλον κατάλληλο για την προσωπική υγεία και ευημερία. Εξάλλου, όταν μεγάλος αριθμός ατόμων υφίσταται «ομαδική ζημία» εξαιτίας των ίδιων παράνομων πρακτικών που σχετίζονται με παραβιάσεις των δικαιωμάτων που παρέχει η παρούσα οδηγία, τα άτομα αυτά θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα χρήσης μηχανισμών συλλογικής έννομης προστασίας, όπου έχουν δημιουργηθεί τέτοιοι μηχανισμοί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τη σύσταση 2013/396/ΕΕ της Επιτροπής³⁵.

- (28) Για την προσαρμογή της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο ή για τον καθορισμό απαιτήσεων παρακολούθησης στο πλαίσιο της εκτίμησης επικινδυνότητας και της εκτίμησης κινδύνου οικιακής διανομής, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης, η εξουσία έκδοσης πράξεων για την τροποποίηση των παραρτημάτων I έως IV της παρούσας οδηγίας. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Ειδικότερα, για να εξασφαλιστεί ισότιμη συμμετοχή στην εκπόνηση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, οι οποίοι έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που χειρίζονται την εκπόνηση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων. Επιπλέον, η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο παράρτημα I μέρος Γ σημείωση 10 της οδηγίας 98/83/ΕΚ, για τον καθορισμό συχνοτήτων ελέγχου και μεθόδων παρακολούθησης για ραδιενεργές ουσίες, είναι πλέον άνευ αντικειμένου λόγω της έκδοσης της οδηγίας 2013/51/Ευρατόμ του Συμβουλίου³⁶ και θα πρέπει επομένως να διαγραφεί. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο παράρτημα III μέρος Α δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 98/83/ΕΚ σχετικά με τροποποιήσεις της οδηγίας δεν είναι πλέον απαραίτητη και θα πρέπει να διαγραφεί.
- (29) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ομοιόμορφες συνθήκες για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή για την επιλογή της μορφής και των τρόπων παρουσίασης των πληροφοριών για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης σε όλα τα πρόσωπα που τροφοδοτούνται με τέτοιο νερό, καθώς και για την επιλογή της μορφής και των τρόπων παρουσίασης των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται από τα κράτη μέλη και να συγκεντρώνονται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁷.

³⁵ Σύσταση της Επιτροπής, της 11ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές αρχές εφαρμοστέες στους μηχανισμούς συλλογικών αγωγών παράλειψης και αποζημίωσης στα κράτη μέλη όσον αφορά παραβιάσεις αναγνωριζόμενων από το ενωσιακό δίκαιο δικαιωμάτων (ΕΕ L 201 της 26.7.2013, σ. 60).

³⁶ Οδηγία 2013/51/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, περί θεσπίσεως απαιτήσεων προστασίας της υγείας του πληθυσμού από ραδιενεργές ουσίες που περιέχονται στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 296 της 7.11.2013, σ. 12).

³⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (30) Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων της οδηγίας 2008/99/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁸, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις επιβλητές κυρώσεις για τυχόν παραβάσεις των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι κυρώσεις αυτές πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (31) Η οδηγία 2013/51/Ευρατόμ θεσπίζει ειδικές ρυθμίσεις για την παρακολούθηση των ραδιενεργών ουσιών στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θεσπίζει παραμετρικές τιμές για τη ραδιενέργεια.
- (32) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, συγκεκριμένα η προστασία της ανθρώπινης υγείας, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη αλλά μπορεί μάλλον, λόγω της κλίμακας και των συνεπειών της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (33) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που συνιστούν ουσιώδη τροποποίηση σε σύγκριση με τις προϋπάρχουσες οδηγίες. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται κατ' ουσία απορρέει από τις προϋπάρχουσες οδηγίες.
- (34) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που παρατίθενται στο παράρτημα V μέρος Β,

↓ 1998/83 (προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχος

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.
2. Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις που οφείλονται στη μόλυνση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, μέσω της εξασφάλισης ότι είναι υγιεινό και καθαρό.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

³⁸ Οδηγία 2008/99/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου (ΕΕ L 328 της 6.12.2008, σ. 28).

1. «νερό ανθρώπινης κατανάλωσης»: ~~είναι~~ το νερό, είτε στη φυσική του κατάσταση είτε μετά από επεξεργασία, που προορίζεται για πόση, μαγείρευμα, προπαρασκευή \Rightarrow ή παραγωγή \Leftarrow τροφής, ή άλλες οικιακές χρήσεις, \Rightarrow είτε σε δημόσιους είτε σε ιδιωτικούς χώρους \Leftarrow , ανεξάρτητα από την προέλευσή του και από το αν παρέχεται από δίκτυο διανομής, \boxtimes αν παρέχεται \boxtimes από βυτίο, ή \Rightarrow προκειμένου για νερά πηγής, αν εμφιαλώνεται \Leftarrow ~~σε φιάλες ή δοχεία.~~

~~β) το νερό που χρησιμοποιείται στις επιχειρήσεις παραγωγής τροφίμων για την παρασκευή, επεξεργασία, συντήρηση ή εμπορία προϊόντων ή ουσιών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, εκτός αν οι αρμόδιες εθνικές αρχές κρίνουν ότι η ποιότητα του νερού δεν μπορεί να επηρεάσει την υγιεινή των τροφίμων στην τελική τους μορφή.~~

2. «οικιακά συστήματα διανομής»: οι σωληνώσεις, τα εξαρτήματα και οι συσκευές που έχουν εγκατασταθεί μεταξύ των βρυσών που συνήθως χρησιμοποιούνται για ανθρώπινη κατανάλωση \Rightarrow είτε σε δημόσιους είτε σε ιδιωτικούς χώρους \Leftarrow και του δικτύου διανομής, αλλά μόνον εφόσον αυτά δεν υπάγονται στην ευθύνη του φορέα ύδρευσης, υπό την ιδιότητά του αυτή \Rightarrow , σύμφωνα με τη σχετική εθνική νομοθεσία \Leftarrow .

↓ νέο

3. «φορέας ύδρευσης»: οντότητα που παρέχει τουλάχιστον 10 m^3 νερού ανθρώπινης κατανάλωσης ανά ημέρα κατά μέσο όρο.

4. «μικρός φορέας ύδρευσης»: φορέας ύδρευσης που παρέχει λιγότερα από 500 m^3 ανά ημέρα ή εξυπηρετεί λιγότερα από 5 000 άτομα.

5. «μεγάλος φορέας ύδρευσης»: φορέας ύδρευσης που παρέχει τουλάχιστον 500 m^3 ανά ημέρα ή εξυπηρετεί τουλάχιστον 5 000 άτομα.

6. «πολύ μεγάλος φορέας ύδρευσης»: φορέας ύδρευσης που παρέχει τουλάχιστον $5 000 \text{ m}^3$ ανά ημέρα ή εξυπηρετεί τουλάχιστον 50 000 άτομα.

7. «χώροι προτεραιότητας»: μεγάλοι χώροι με πολλούς χρήστες που ενδέχεται να εκτεθούν σε κινδύνους που συνδέονται με το νερό, όπως νοσοκομεία, ιδρύματα υγειονομικής περίθαλψης, κτίρια με εγκαταστάσεις διαμονής, σωφρονιστικά ιδρύματα και εγκαταστάσεις κάμπινγκ, όπως αυτά προσδιορίζονται από τα κράτη μέλη.

8. «ευπαθείς και περιθωριοποιημένες ομάδες»: άνθρωποι απομονωμένοι από την κοινωνία λόγω διακρίσεων ή λόγω αδυναμίας χρήσης δικαιωμάτων, πόρων ή ευκαιριών, οι οποίοι είναι πιο εκτεθειμένοι σε μια σειρά πιθανών κινδύνων που αφορούν την υγεία, την ασφάλεια, την έλλειψη παιδείας, τη συμμετοχή σε επιβλαβείς πρακτικές ή άλλους κινδύνους, σε σύγκριση με την υπόλοιπη κοινωνία.

↓ 1998/83 (προσαρμοσμένο)

Άρθρο 3

Εξαιρέσεις

1. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) στο φυσικό μεταλλικό νερό που αναγνωρίζεται ως τέτοιο από την αρμόδια αρχή, όπως αναφέρεται στην ~~τις αρμόδιες εθνικές αρχές, σύμφωνα με την οδηγία 80/777/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την εκμετάλλευση και τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών~~³⁹ οδηγία 2009/54/ΕΚ.

↓ 1998/83

- β) στο νερό που θεωρείται φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα κατά την έννοια της οδηγίας ~~65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φάρμακα~~⁴⁰ οδηγίας 2001/83/ΕΚ.

↓ 1998/83

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας:
- α) το νερό που προορίζεται αποκλειστικά για σκοπούς για τους οποίους οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η ποιότητα του νερού δεν επηρεάζει, άμεσα ή έμμεσα, την υγεία των ενδιαφερόμενων καταναλωτών·
- β) το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που λαμβάνεται από συγκεκριμένη πηγή με παροχή κάτω των 10 m³ ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετεί κάτω από 50 άτομα, εκτός εάν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας.
3. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τις εξαιρέσεις της παραγράφου 2 στοιχείο β) εξασφαλίζουν ότι ο ενδιαφερόμενος πληθυσμός ενημερώνεται σχετικά καθώς και για κάθε ενέργεια που μπορεί να αναληφθεί για να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία από τις δυσμενείς επιπτώσεις που οφείλονται στη μόλυνση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Επιπλέον, όταν ένας ενδεχόμενος κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία λόγω της ποιότητας του νερού αυτού είναι προφανής, πρέπει να παρέχονται αμέσως οι κατάλληλες οδηγίες στον ενδιαφερόμενο πληθυσμό.

↓ 1998/83 (προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

Άρθρο 4

Γενικές υποχρεώσεις

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεών τους δυνάμει άλλων ~~κοινοτικών~~ ενωσιακών διατάξεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι υγιεινό και καθαρό. Για τους σκοπούς των ελαχίστων απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, το νερό

³⁹ ~~EE L 229 της 30.8.1980, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/70/ΕΚ (EE L 299 της 23.11.1996, σ. 26).~~

⁴⁰ ~~EE L 22 της 9.2.1965, σ. 369· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/39/ΕΟΚ (EE L 214 της 30.8.1993, σ. 22).~~

ανθρώπινης κατανάλωσης είναι υγιεινό και καθαρό εφόσον ☒ πληροί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις ☒ :

α) είναι απαλλαγμένο μικροοργανισμών και παρασίτων, και οποιωνδήποτε ουσιών που, σε ορισμένους αριθμούς και συγκεντρώσεις, αποτελούν ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία: ~~κκκ~~

β) πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις του παραρτήματος I μέρη Α και Β:

~~και εφόσον, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 5 έως 8 και 10, τα κράτη μέλη λαμβάνουν, σύμφωνα με τη συνθήκη,~~

γ) ☒ τα κράτη μέλη έχουν λάβει ☒ όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης συμμορφώνεται ☒ συμμορφωθούν ☒ προς τις απαιτήσεις ⇒ που παρατίθενται στα άρθρα 5 έως 12 ⇐ της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας δεν οδηγούν, σε καμιά περίπτωση, σε άμεση ή έμμεση υποβάθμιση της σημερινής ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, ~~στο μέτρο που αυτό αφορά την προστασία της ανθρώπινης υγείας~~, ούτε σε αύξηση της ρύπανσης του νερού που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ~~πόσιμου~~ νερού ⇒ ανθρώπινης κατανάλωσης ⇐ .

Άρθρο 5

Ποιοτικές προδιαγραφές

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τιμές για τις παραμέτρους του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα I ☒ , τέτοιες ώστε να είναι τουλάχιστον εξίσου αυστηρές με τις τιμές που καθορίζονται εκεί ☒ .

~~2. Οι τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν πρέπει να είναι λιγότερο αυστηρές από τις τιμές του παραρτήματος I. Όσον αφορά τις παραμέτρους του παραρτήματος I μέρος Γ, οι τιμές καθορίζονται μόνον για λόγους παρακολούθησης και για την τήρηση των υποχρεώσεων του άρθρου 8.~~

~~2.3.~~ Τα κράτη μέλη καθορίζουν τιμές για πρόσθετες παραμέτρους που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I όταν το επιβάλλει η προστασία της δημόσιας υγείας στο εθνικό τους έδαφος ή σε μέρος αυτού. Οι καθοριζόμενες τιμές ~~θα πρέπει να~~ πληρούν, τουλάχιστον, τις απαιτήσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 6

Σημείο τήρησης

~~1.~~ Οι παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 ⇒ για τις παραμέτρους που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρη Α και Β ⇐ πρέπει να τηρούνται:

α) για το νερό που παρέχεται από δίκτυο διανομής, στο σημείο, εντός του κτιρίου ή της κτιριακής εγκατάστασης, στο οποίο βγαίνει από τις βρύσες που χρησιμοποιούνται συνήθως για ανθρώπινη κατανάλωση·

β) για το νερό που παρέχεται από βυτίο, στο σημείο όπου το νερό βγαίνει από το βυτίο·

γ) για \Rightarrow το νερό πηγής \Leftarrow νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία προς πώληση, στο σημείο στο οποίο το νερό τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία.

δ) για το νερό που χρησιμοποιείται σε επιχείρηση παραγωγής τροφίμων, στο σημείο όπου το νερό χρησιμοποιείται στην επιχείρηση.

2. Στην περίπτωση του νερού της παραγράφου 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη τεικμαίρεται ότι πληρούν τις υποχρεώσεις του παρόντος άρθρου, του άρθρου 4 και του άρθρου 8 παράγραφος 2, εφόσον είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, οφείλεται στο οικιακό σύστημα διανομής ή στη συντήρησή του, εξαιρουμένων των κτιρίων και κτιριακών εγκαταστάσεων όπου το νερό παρέχεται στο κοινό, όπως στα σχολεία, τα νοσοκομεία και τα εστιατόρια.

3. Όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 2, και υπάρχει κίνδυνος ότι το νερό της παραγράφου 1 στοιχείο α), δεν ανταποκρίνεται στις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν παρόλα ταύτα ότι:

α) είτε λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα ώστε να μειωθεί ή να εξαλειφθεί ο κίνδυνος μη τήρησης των παραμετρικών τιμών, όπως η παροχή οδηγιών στους ιδιοκτήτες σχετικά με κάθε ενδεχόμενη επανορθωτική ενέργεια που θα μπορούσαν να αναλάβουν ή/και

λαμβάνονται άλλα μέτρα, όπως κατάλληλες τεχνικές επεξεργασίας, προκειμένου να μεταβληθεί η φύση ή οι ιδιότητες του νερού πριν από τη διάθεσή του ώστε να μειωθεί ή να εξαλειφθεί ο κίνδυνος ότι το νερό δεν ανταποκρίνεται στις παραμετρικές τιμές μετά τη διάθεση

και

β) οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές ενημερώνονται δεόντως και λαμβάνουν οδηγίες για ενδεχόμενες πρόσθετες επανορθωτικές ενέργειες που θα πρέπει να αναλάβουν.

↓ νέο

Άρθρο 7

Προσέγγιση βάσει κινδύνου για την ασφάλεια του νερού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η προμήθεια, η επεξεργασία και η διανομή του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης υπόκειται σε προσέγγιση με βάση τον κίνδυνο, αποτελούμενη από τα ακόλουθα στοιχεία:

α) εκτίμηση επικινδυνότητας στα υδατικά συστήματα που χρησιμοποιούνται για την άντληση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 8·

β) εκτίμηση κινδύνου στην παροχή, διενεργούμενη από τους φορείς ύδρευσης με σκοπό την παρακολούθηση της ποιότητας του νερού που αυτοί παρέχουν, σύμφωνα με το άρθρο 9 και το παράρτημα II μέρος Γ·

γ) εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής, σύμφωνα με το άρθρο 10.

2. Εκτιμήσεις επικινδυνότητας θα έχουν διενεργηθεί μέχρι την [3 έτη από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο]. Επανεξετάζονται κάθε 3 έτη και επικαιροποιούνται όποτε κρίνεται απαραίτητο.

3. Εκτιμήσεις κινδύνου στην παροχή διενεργούνται από τους πολύ μεγάλους και τους μεγάλους φορείς ύδρευσης μέχρι την [3 έτη από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο] και από τους μικρούς φορείς ύδρευσης μέχρι την [6 έτη από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο]. Επανεξετάζονται ανά τακτά διαστήματα και το αργότερο κάθε 6 έτη και επικαιροποιούνται όποτε κρίνεται απαραίτητο.
4. Εκτιμήσεις κινδύνου οικιακής διανομής θα έχουν διενεργηθεί μέχρι την [3 έτη από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο]. Επανεξετάζονται κάθε 3 έτη και επικαιροποιούνται όποτε κρίνεται απαραίτητο.

Άρθρο 8

Εκτίμηση επικινδυνότητας στα υδατικά συστήματα που χρησιμοποιούνται για την άντληση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 6 και 7 της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διενεργείται εκτίμηση επικινδυνότητας που καλύπτει τα υδατικά συστήματα που χρησιμοποιούνται για την άντληση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και από τα οποία λαμβάνονται περισσότερα από 10 m³ ανά ημέρα κατά μέσο όρο. Η εκτίμηση επικινδυνότητας περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) προσδιορισμός και γεωγραφικά στοιχεία αναφοράς όλων των σημείων υδροληψίας στα υδατικά συστήματα που καλύπτονται από την εκτίμηση επικινδυνότητας·
 - β) χαρτογράφηση των ζωνών ασφαλείας, εφόσον έχουν καθοριστεί τέτοιες ζώνες σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK, και των προστατευόμενων περιοχών που αναφέρονται στο άρθρο 6 της εν λόγω οδηγίας·
 - γ) προσδιορισμός των πηγών επικινδυνότητας και των πιθανών πηγών ρύπανσης που επηρεάζουν τα υδατικά συστήματα που καλύπτονται από την εκτίμηση επικινδυνότητας. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2000/60/EK, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τις σημαντικές πιέσεις που συλλέγονται σύμφωνα με το σημείο 1.4 του παραρτήματος II της εν λόγω οδηγίας·
 - δ) τακτική παρακολούθηση, στα υδατικά συστήματα που καλύπτονται από την εκτίμηση επικινδυνότητας, των σχετικών ρύπων που επιλέγονται από τους ακόλουθους καταλόγους:
 - i) παράμετροι που απαριθμούνται στα μέρη Α και Β του παραρτήματος I της παρούσας οδηγίας·
 - ii) ρύποι υπόγειων υδάτων που παρατίθενται στο παράρτημα I της οδηγίας 2006/118/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴¹, καθώς και ρύποι και δείκτες ρύπανσης για τους οποίους έχουν θεσπιστεί

⁴¹ Οδηγία 2006/118/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση (ΕΕ L 372 της 27.12.2006, σ. 19).

ανώτερες αποδεκτές τιμές από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το παράρτημα II της εν λόγω οδηγίας.

- iii) ουσίες προτεραιότητας και ορισμένες άλλες ρυπογόνες ουσίες που παρατίθενται στο παράρτημα I της οδηγίας 2008/105/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴².
- iv) άλλοι σχετικοί ρύποι, όπως τα μικροπλαστικά, ή συγκεκριμένοι ρύποι λεκανών απορροής ποταμών που έχουν καθοριστεί από τα κράτη μέλη με βάση την επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2000/60/EK, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τις σημαντικές πιέσεις που συλλέγονται σύμφωνα με το σημείο 1.4 του παραρτήματος II της εν λόγω οδηγίας.

Τα κράτη μέλη επιλέγουν μεταξύ των σημείων i) έως iv) για την παρακολούθηση των παραμέτρων, των ουσιών ή των ρύπων που θεωρούνται σημαντικόι/-ές με βάση τις πηγές επικινδυνότητας που έχουν προσδιοριστεί στο στοιχείο γ) ή με βάση πληροφορίες που λαμβάνονται από τους φορείς ύδρευσης σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Για την τακτική παρακολούθηση, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης.

2. Οι φορείς ύδρευσης που παρακολουθούν το μη επεξεργασμένο νερό τους για σκοπούς επιχειρησιακής παρακολούθησης υποχρεούνται να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές σχετικά με τις τάσεις μεταβολής και με τυχόν ασυνήθιστες συγκεντρώσεις των παρακολουθούμενων παραμέτρων, ουσιών ή ρύπων.
3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στους φορείς ύδρευσης που χρησιμοποιούν το υδατικό σύστημα που εξετάζεται στην εκτίμηση επικινδυνότητας τα αποτελέσματα της παρακολούθησης που διενεργήθηκε βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο δ) και μπορούν, με βάση αυτά τα αποτελέσματα παρακολούθησης:
 - α) να απαιτήσουν από τους φορείς ύδρευσης να διενεργήσουν επιπρόσθετη παρακολούθηση ή επεξεργασία ορισμένων παραμέτρων.
 - β) να επιτρέψουν στους φορείς ύδρευσης να ελαττώσουν τη συχνότητα παρακολούθησης ορισμένων παραμέτρων χωρίς να απαιτηθεί η διεξαγωγή εκτίμησης κινδύνου στην παροχή, εφόσον οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν βασικές παραμέτρους υπό την έννοια του παραρτήματος II μέρος Β σημείο 1 και εφόσον δεν υπάρχει ευλόγως αναμενόμενος παράγοντας που να μπορεί να προκαλέσει υποβάθμιση της ποιότητας του νερού.
4. Στις περιπτώσεις όπου επιτρέπεται σε έναν φορέα ύδρευσης να ελαττώσει τη συχνότητα παρακολούθησης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), τα κράτη μέλη συνεχίζουν να παρακολουθούν τακτικά τις εν λόγω παραμέτρους στο υδατικό σύστημα που καλύπτεται από την εκτίμηση επικινδυνότητας.

⁴² Οδηγία 2008/105/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84).

5. Με βάση τις πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 και που συγκεντρώνονται βάσει της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα ακόλουθα μέτρα σε συνεργασία με τους φορείς ύδρευσης και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς, ή διασφαλίζουν ότι λαμβάνονται τα μέτρα αυτά από τους φορείς ύδρευσης:

- α) προληπτικά μέτρα για τη μείωση του απαιτούμενου επιπέδου επεξεργασίας και για τη διαφύλαξη της ποιότητας των υδάτων, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ·
- β) μέτρα μετριασμού, τα οποία κρίνονται αναγκαία με βάση την παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο δ) για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση της πηγής ρύπανσης.

Τα κράτη μέλη επανεξετάζουν τακτικά κάθε τέτοιο μέτρο.

Άρθρο 9

Εκτίμηση κινδύνου στην παροχή

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι φορείς ύδρευσης διενεργούν εκτίμηση κινδύνου στην παροχή, με δυνατότητα προσαρμογής της συχνότητας παρακολούθησης οποιασδήποτε από τις παραμέτρους που παρατίθενται στο παράρτημα I μέρη Α και Β και δεν αποτελούν βασικές παραμέτρους σύμφωνα με το παράρτημα II μέρος Β, ανάλογα με την παρουσία τους στο μη επεξεργασμένο νερό.

Για τις εν λόγω παραμέτρους, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι φορείς ύδρευσης έχουν τη δυνατότητα να αποκλίνουν από τις συχνότητες δειγματοληψίας που καθορίζονται στο παράρτημα II μέρος Β, σύμφωνα με τις προδιαγραφές που ορίζονται στο παράρτημα II μέρος Γ.

Για τον σκοπό αυτόν, οι φορείς ύδρευσης υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τα αποτελέσματα της εκτίμησης επικινδυνότητας που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας και τα αποτελέσματα της παρακολούθησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 και με το άρθρο 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

2. Οι εκτιμήσεις κινδύνου στην παροχή εγκρίνονται από τις αρμόδιες αρχές.

Άρθρο 10

Εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διενεργείται εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) εκτίμηση των δυνητικών κινδύνων που συνδέονται με τα συστήματα οικιακής διανομής και με τα σχετικά προϊόντα και υλικά, και του κατά πόσον αυτά επηρεάζουν την ποιότητα του νερού στο σημείο όπου αυτό εκρέει από τις βρύσες που χρησιμοποιούνται συνήθως για κατανάλωση νερού από τον άνθρωπο, ιδίως στα σημεία παροχής νερού στο κοινό σε χώρους προτεραιότητας·

β) τακτική παρακολούθηση των παραμέτρων που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Γ, στους χώρους όπου θεωρείται υψηλότερος ο δυνητικός κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία. Οι σχετικές παράμετροι και χώροι παρακολούθησης επιλέγονται με βάση την εκτίμηση που διενεργείται σύμφωνα με το στοιχείο α).

Όσον αφορά την τακτική παρακολούθηση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν στρατηγική παρακολούθησης η οποία να επικεντρώνεται στους χώρους προτεραιότητας:

γ) επαλήθευση του γεγονότος ότι οι επιδόσεις των δομικών προϊόντων που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι ικανοποιητικές, σε σχέση με τα ουσιώδη χαρακτηριστικά που συνδέονται με τη βασική απαίτηση για τα δομικά έργα η οποία προσδιορίζεται στο παράρτημα Ι σημείο 3 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011.

2. Όταν τα κράτη μέλη κρίνουν, βάσει της εκτίμησης που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), ότι υπάρχει κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία από το σύστημα οικιακής διανομής ή από τα σχετικά προϊόντα και υλικά, ή όταν η παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β) αποδεικνύει ότι οι παραμετρικές τιμές που ορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Γ δεν πληρούνται, τα κράτη μέλη:

α) λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την εξάλειψη ή τον περιορισμό του κινδύνου μη συμμόρφωσης με τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Γ:

β) λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι η μετανάστευση ουσιών ή χημικών προϊόντων από τα δομικά προϊόντα που χρησιμοποιούνται στην παρασκευή ή τη διανομή του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης δεν ενέχουν ούτε άμεσους ούτε έμμεσους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία:

γ) λαμβάνουν άλλα μέτρα, παραδείγματος χάρη κατάλληλες τεχνικές επεξεργασίας, σε συνεργασία με τους φορείς ύδρευσης, προκειμένου να τροποποιηθεί η φύση ή οι ιδιότητες του νερού προτού αυτό παρασχεθεί, ώστε να εξαλειφθεί ή να μειωθεί ο κίνδυνος μη συμμόρφωσης με τις παραμετρικές τιμές μετά την παροχή:

δ) πληροφορούν και συμβουλεύουν δεόντως τους καταναλωτές σχετικά με τις συνθήκες κατανάλωσης και χρήσης του νερού και σχετικά με τυχόν ενέργειες για την αποφυγή της επανεμφάνισης του κινδύνου:

ε) οργανώνουν κατάρτιση για υδραυλικούς και άλλους επαγγελματίες που ασχολούνται με τα συστήματα οικιακής διανομής και με την εγκατάσταση δομικών προϊόντων:

στ) προκειμένου για τη *Legionella*, εξασφαλίζουν την εφαρμογή αποτελεσματικών μέτρων ελέγχου και διαχείρισης για την πρόληψη και την αντιμετώπιση τυχόν εστιών της νόσου.

↓ 1998/83 (προσαρμοσμένο)

Άρθρο 117

Παρακολούθηση

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι παρακολουθείται τακτικά η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, προκειμένου να ελέγχεται αν το διατιθέμενο στους καταναλωτές νερό πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, και ιδίως τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5. ~~Θα πρέπει να λαμβάνονται~~ Λαμβάνονται δείγματα τα οποία ~~υπ~~ είναι αντιπροσωπευτικά της ποιότητας του νερού που καταναλίσκεται καθόλη τη διάρκεια του έτους. Επιπλέον, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ο έλεγχος της αποτελεσματικής απολύμανσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, όταν αυτή αποτελεί μέρος της διαδικασίας επεξεργασίας ή διανομής του νερού και ότι οποιαδήποτε επιμόλυνση από υποπροϊόντα απολύμανσης συγκροτείται σε όσο το δυνατόν πιο χαμηλά όρια, χωρίς να διακυβεύεται η απολύμανση.

↓ 1998/83
⇒ νέο

2. Για την τήρηση των υποχρεώσεων της παραγράφου 1, ~~οι αρμόδιες αρχές καταρτίζουν~~ κατάλληλα προγράμματα παρακολούθησης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης ⇒ καταρτίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II μέρος A ⇐. Τα εν λόγω προγράμματα παρακολούθησης ~~πρέπει να πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις του παραρτήματος Η~~ ⇒ συνίστανται στα ακόλουθα στοιχεία: ⇐

↓ νέο

- α) παρακολούθηση των παραμέτρων που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρη Α και Β, και των παραμέτρων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, σύμφωνα με το παράρτημα II και, όταν έχει διενεργηθεί εκτίμηση κινδύνου στην παροχή, σύμφωνα με το άρθρο 9·
- β) παρακολούθηση των παραμέτρων που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρος Γ για τους σκοπούς της εκτίμησης κινδύνου οικιακής διανομής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
- γ) παρακολούθηση για τους σκοπούς της εκτίμησης επικινδυνότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο δ).

↓ 1998/83

3. Τα σημεία δειγματοληψίας καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές και πρέπει να συμμορφούνται με τις σχετικές απαιτήσεις του παραρτήματος II μέρος Δ.

↓ 596/2009 άρθρο 1 και
παράρτημα 2 σημείο 2

~~4. Για την παρακολούθηση κατά το παρόν άρθρο, μπορούν να καθορίζονται κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με τη διαχειριστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 12 παράγραφος 2.~~

↓ 1998/83 (προσαρμοσμένο)

~~45.~~ ~~α)~~ Τα κράτη μέλη πρέπει να τηρούν τις προδιαγραφές ανάλυσεως παραμέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα III , σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

~~α)β)~~ ~~α)~~ Αντί των μεθόδων που αναφέρονται στο παράρτημα III μέρος ~~A1~~, είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται εναλλακτικές μέθοδοι ανάλυσης εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι τα λαμβανόμενα αποτελέσματα είναι τουλάχιστον εξίσου αξιόπιστα με εκείνα των μεθόδων που έχουν προκαθοριστεί · για τον σκοπό αυτόν, διαβιβάζονται ~~Τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν εναλλακτική μέθοδο διαβιβάζουν~~ στην Επιτροπή όλα τα σχετικά στοιχεία που αφορούν τη μέθοδο αυτή και την ισοδυναμία της·

~~β)~~ ~~γ)~~ Για τις παραμέτρους του παραρτήματος III ~~μέρη 2 και 3~~ μέρος B, είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται οποιαδήποτε μέθοδος ανάλυσης εφόσον τηρούνται οι απαιτήσεις ~~των μερών αυτών που παρατίθενται εκεί.~~

~~56.~~ Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διενεργείται συμπληρωματική κατά περίπτωση παρακολούθηση για τις ουσίες και τους μικροοργανισμούς για τους οποίους δεν καθορίζεται παραμετρική τιμή σύμφωνα με το άρθρο 5, όταν υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι οι ουσίες ή οι οργανισμοί αυτοί ενδέχεται να υπάρχουν σε ποσότητες ή αριθμούς που αποτελούν ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

↓ 1998/83

Άρθρο ~~12~~

Επανορθωτικές ενέργειες και περιορισμοί χρήσεως

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διερευνάται αμέσως κάθε παράλειψη της τήρησης των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 ώστε να εντοπίζονται τα αίτια.
2. Εάν, παρά τα μέτρα που λαμβάνονται για να τηρηθούν οι υποχρεώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1, το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης εξακολουθεί να μην πληροί τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, ~~και με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 2,~~ τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι αναλαμβάνονται, το ταχύτερο δυνατόν, οι απαιτούμενες επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητάς του, και δίνουν προτεραιότητα στην εφαρμογή τους, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη τον βαθμό υπέρβασης των σχετικών παραμετρικών τιμών και τον ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

↓ νέο

Σε περίπτωση μη τήρησης των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Γ, οι επανορθωτικές ενέργειες περιλαμβάνουν τα μέτρα που παρατίθενται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως στ).

↓ 1998/83 (προσαρμοσμένο)

⇒ νέο

3. Ανεξαρτήτως του αν έχει σημειωθεί ή όχι ~~η~~ μη τήρηση των παραμετρικών τιμών, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι απαγορεύεται η παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης το οποίο αποτελεί ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία ή ότι περιορίζεται η χρήση του ή ότι αναλαμβάνονται ~~οι όποιες απαιτούμενες~~ όλες οι άλλες επανορθωτικές ενέργειες που απαιτούνται για να προστατευτεί η ανθρώπινη υγεία. ~~Στις περιπτώσεις αυτές, οι καταναλωτές ενημερώνονται άμεσα σχετικά και τους παρέχονται οι αναγκαίες οδηγίες.~~

↓ νέο

Τα κράτη μέλη θεωρούν αυτομάτως ότι κάθε περίπτωση μη τήρησης των ελάχιστων απαιτήσεων για τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρη A και B συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

4. Στις περιπτώσεις που περιγράφονται στις παραγράφους 2 και 3, τα κράτη μέλη λαμβάνουν το συντομότερο δυνατόν όλα τα ακόλουθα μέτρα:
- α) ειδοποιούν όλους τους θιγόμενους καταναλωτές για τον δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, καθώς και για τα αίτια του, για την υπέρβαση της παραμετρικής τιμής και για τις επανορθωτικές ενέργειες που έχουν αναληφθεί, συμπεριλαμβανομένης της απαγόρευσης, των περιορισμών ή άλλων ενεργειών·
 - β) παρέχουν, και επικαιροποιούν τακτικά, τις απαραίτητες συμβουλές προς τους καταναλωτές σχετικά με τις συνθήκες κατανάλωσης και χρήσης του νερού, με ιδιαίτερη μέριμνα για τις δυνητικά ευπαθείς ομάδες·
 - γ) ενημερώνουν τους καταναλωτές όταν εξακριβωθεί ότι έχει πάψει να υφίσταται δυνητικός κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία και τους πληροφορούν ότι έχει αποκατασταθεί η κανονική παροχή.

↓ 1998/83 (προσαρμοσμένο)

45. Οι αρμόδιες αρχές ή άλλοι αρμόδιοι φορείς αποφασίζουν ποιές ενέργειες δυνάμει της παραγράφου 3 θα ~~πρέπει να~~ αναληφθούν, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία οι οποίοι θα προέκυπταν από τυχόν διακοπή της παροχής ή περιορισμό της χρήσης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

~~5. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν κατευθύνσεις για να επικουρούν τις αρμόδιες αρχές κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παραγράφου 4.~~

~~6. Σε περίπτωση μη τήρησης των παραμετρικών τιμών ή των προδιαγραφών του παραρτήματος I μέρος Γ, τα κράτη μέλη εξετάζουν κατά πόσον αυτή η μη τήρηση~~

~~δημιουργεί κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού εφόσον αυτό απαιτείται για την προστασία της ανθρώπινης υγείας.~~

~~7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν αναλαμβάνονται επανορθωτικές ενέργειες, οι καταναλωτές ενημερώνονται σχετικά εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών είναι άνευ σημασίας.~~

Άρθρο 9

Παρέκλισεις

~~1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν παρεκκλίσεις από τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Β ή που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, μέχρι ενός ανώτατου ορίου που καθορίζουν τα ίδια, εφόσον η παρέκλιση δεν συνεπάγεται πιθανό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και εφόσον η παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στη συγκεκριμένη περιοχή δεν μπορεί να εξασφαλισθεί με άλλον εύλογο τρόπο. Οι παρεκκλίσεις πρέπει να είναι όσο το δυνατόν μικρότερης διάρκειας και δεν πρέπει να υπερβαίνουν την τριετία προς το τέλος της οποίας πρέπει να πραγματοποιείται επανεξέταση προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον έχει σημειωθεί ικανοποιητική πρόοδος. Όταν τα κράτη μέλη προτίθενται να παραχωρήσουν δεύτερη παρέκλιση, γνωστοποιούν την επανεξέταση και τους λόγους για την απόφασή τους για παραχώρηση δεύτερης παρέκκλισης, στην Επιτροπή. Αυτή η δεύτερη παρέκλιση δεν πρέπει επίσης να υπερβαίνει την τριετία.~~

~~2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν στην Επιτροπή αίτηση για τρίτη παρέκλιση για περίοδο που δεν υπερβαίνει την τριετία. Η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με την αίτηση αυτή εντός τριών μηνών.~~

~~3. Στις παρεκκλίσεις που παραχωρούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2, διευκρινίζονται τα ακόλουθα:~~

~~α) ο λόγος της παρέκκλισης~~

~~β) η συγκεκριμένη παράμετρος, τα σχετικά αποτελέσματα της προηγούμενης παρακολούθησης, και η ανώτατη επιτρεπόμενη τιμή βάσει της παρέκκλισης~~

~~γ) η γεωγραφική περιοχή, η ημερησίως παρεχόμενη ποσότητα νερού, ο θιγόμενος πληθυσμός, καθώς και κατά πόσον ή όχι θίγεται κάποια αφορώμενη επιχείρηση παραγωγής τροφίμων~~

~~δ) ένα κατάλληλο σύστημα παρακολούθησης, με αυξημένη συχνότητα παρακολούθησης, εφόσον απαιτείται~~

~~ε) η σύνοψη του προγράμματος των απαιτούμενων επανορθωτικών ενεργειών, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται χρονοδιάγραμμα εργασιών, εκτίμηση κόστους και διατάξεις για την επανεξέταση~~

~~στ) η αιτούμενη διάρκεια της παρέκκλισης.~~

~~4. Εάν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η μη τήρηση της παραμετρικής τιμής είναι άνευ σημασίας και εφόσον, με τις επανορθωτικές ενέργειες που αναλαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2, είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα εντός 30 το πολύ ημερών, δεν απαιτείται η εφαρμογή των απαιτήσεων της παραγράφου 3.~~

~~Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές ή άλλοι αρμόδιοι φορείς καθορίζουν μόνον την ανώτατη επιτρεπόμενη τιμή της συγκεκριμένης παραμέτρου καθώς και τον επιτρεπόμενο χρόνο για την αντιμετώπιση του προβλήματος.~~

~~5. Η προσφυγή στην παράγραφο 4 δεν είναι πλέον δυνατή αν η μη τήρηση μιας παραμετρικής τιμής για συγκεκριμένη παροχή νερού παρουσιάστηκε για περισσότερες από 30 ημέρες συνολικά κατά τη διάρκεια των δώδεκα προηγούμενων μηνών.~~

~~6. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τις παρεκκλίσεις του παρόντος άρθρου εξασφαλίζουν ότι ο θιγόμενος από την παρέκκλιση αυτή πληθυσμός ενημερώνεται αμέσως και με τον κατάλληλο τρόπο για την παρέκκλιση και τους όρους της. Επιπλέον, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εφόσον απαιτείται, παρέχονται οδηγίες σε συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες για τις οποίες η παρέκκλιση ενδέχεται να δημιουργήσει ειδικούς κινδύνους.~~

~~Οι υποχρεώσεις αυτές δεν ισχύουν στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 4, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν διαφορετικά.~~

~~7. Με την εξαίρεση των παρεκκλίσεων που παρέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 4, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή εντός δύο μηνών για τις παρεκκλίσεις που αφορούν ατομική παροχή άνω των 1 000 m³ ημερησίως κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν άνω των 5 000 ατόμων, παρέχοντας και τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 3.~~

~~8. Το παρόν άρθρο δεν ισχύει για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης το οποίο διατίθεται προς πώληση σε φιάλες ή δοχεία.~~

~~Άρθρο 10~~

~~Εξασφάλιση της ποιότητας επεξεργασίας, εξοπλισμού και υλικών~~

~~Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι κάθε ουσία ή κάθε υλικό νέων εγκαταστάσεων που χρησιμοποιείται για την παρασκευή ή τη διανομή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και οι προσμείξεις που προέρχονται από αυτές τις ουσίες ή υλικά νέων εγκαταστάσεων δεν παραμένουν στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης σε συγκεντρώσεις μεγαλύτερες από εκείνες που απαιτούνται για τους σκοπούς της χρήσης τους και δεν υποβαθμίζουν, άμεσα ή έμμεσα, την προστασία της ανθρώπινης υγείας, όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία· τα ερμηνευτικά έγγραφα και οι τεχνικές προδιαγραφές, δυνάμει του άρθρου 3 και του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών⁴³, πρέπει να τηρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.~~

⁴³ ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 12· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/68/ΕΟΚ (ΕΕ L 220 της 30.8.1993, σ. 1).

Άρθρο 13

Πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να βελτιωθεί η πρόσβαση όλων σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης και να προωθηθεί η χρήση του στο έδαφός τους. Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνονται όλα τα ακόλουθα:
 - α) προσδιορισμός των ατόμων που δεν έχουν πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, και των αιτιών αυτής της αδυναμίας πρόσβασης (παραδείγματα: χάρη, τα μέλη ευπαθών και περιθωριοποιημένων ομάδων), αξιολόγηση των δυνατοτήτων βελτίωσης της πρόσβασης για τα άτομα αυτά και πληροφόρησή τους σχετικά με τις δυνατότητες σύνδεσης στο δίκτυο ύδρευσης ή σχετικά με εναλλακτικούς τρόπους πρόσβασης σε τέτοιο νερό·
 - β) εγκατάσταση και συντήρηση εξοπλισμού εσωτερικών και εξωτερικών χώρων για την ελεύθερη πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης σε δημόσιους χώρους·
 - γ) προώθηση της χρήσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης με τους εξής τρόπους:
 - i) έναρξη εκστρατειών ενημέρωσης των πολιτών σχετικά με την ποιότητα του νερού αυτού·
 - ii) προώθηση της παροχής τέτοιου νερού από τις δημόσιες διοικήσεις και στα δημόσια κτίρια·
 - iii) προώθηση της δωρεάν παροχής τέτοιου νερού από εστιατόρια, καντίνες και υπηρεσίες τροφοδοσίας.
2. Βάσει των πληροφοριών που συγκεντρώνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της πρόσβασης των ευπαθών και περιθωριοποιημένων ομάδων σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.

Στην περίπτωση που οι ομάδες αυτές δεν έχουν πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, τα κράτη μέλη τις πληροφορούν αμέσως για την ποιότητα του νερού που αυτές χρησιμοποιούν και για τις δράσεις που μπορούν να αναληφθούν ώστε να αποφευχθούν οι δυσμενείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία από τυχόν μόλυνση του νερού αυτού.

Άρθρο 14

Πληροφόρηση του κοινού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι επαρκείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης διατίθενται, μέσω του διαδικτύου, σε όλα τα υδρευόμενα άτομα, σύμφωνα με το παράρτημα IV.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλα τα υδρευόμενα άτομα λαμβάνουν τακτικά, και τουλάχιστον μία φορά ανά έτος, στην καταλληλότερη μορφή (για παράδειγμα μαζί με το τιμολόγιό τους ή μέσω έξυπνων εφαρμογών), χωρίς να χρειαστεί να τις ζητήσουν, τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) πληροφορίες για τη διάρθρωση του κόστους του τιμολογίου που χρεώνεται ανά κυβικό μέτρο νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για τις πάγιες και τις μεταβλητές δαπάνες και πληροφοριών για τα ακόλουθα τουλάχιστον στοιχεία:
 - i) μέτρα που λαμβάνονται από τους φορείς ύδρευσης για τους σκοπούς της εκτίμησης επικινδυνότητας σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 5·
 - ii) επεξεργασία και διανομή του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·
 - iii) συλλογή και επεξεργασία υγρών αποβλήτων·
 - iv) μέτρα που ελήφθησαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 13, στην περίπτωση που οι φορείς ύδρευσης έχουν λάβει τέτοια μέτρα·
- β) τιμή του παρεχόμενου νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, ανά λίτρο και ανά κυβικό μέτρο·
- γ) όγκο που καταναλώνεται από το νοικοκυριό, τουλάχιστον ανά έτος ή ανά περίοδο χρέωσης, μαζί με τις ετήσιες τάσεις μεταβολής της κατανάλωσης·
- δ) σύγκριση της ετήσιας κατανάλωσης νερού του νοικοκυριού με τη μέση κατανάλωση των νοικοκυριών της ίδιας κατηγορίας·
- ε) σύνδεσμο προς ιστότοπο όπου παρέχονται οι πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα IV.

Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό της μορφής και των τρόπων παρουσίασης των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται βάσει του πρώτου εδαφίου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 20 παράγραφος 2.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 ισχύουν με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/EK και 2007/2/EK.

Άρθρο 15

Πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής

1. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2003/4/EK και της οδηγίας 2007/2/EK, τα κράτη μέλη, με την υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος, θα πρέπει:

- α) να δημιουργήσουν, μέχρι την ... [6 έτη μετά την καταληκτική ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο], και να επικαιροποιούν ανά 6 έτη στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων που περιέχει πληροφορίες για τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 13 και για το ποσοστό του πληθυσμού τους που έχει πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης·
- β) να δημιουργήσουν, μέχρι την ... [3 έτη μετά την καταληκτική ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο], και να επικαιροποιούν ανά 3 έτη στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων με τις εκτιμήσεις επικινδυνότητας και τις εκτιμήσεις κινδύνου οικιακής διανομής που διενεργούνται σύμφωνα με

τα άρθρα 8 και 10 αντίστοιχα, συμπεριλαμβανομένων και των ακόλουθων στοιχείων:

- i) σημεία υδροληψίας που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α)·
 - ii) αποτελέσματα παρακολούθησης που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β)· και
 - iii) συνοπτικές πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 5 και του άρθρου 10 παράγραφος 2·
- γ) να δημιουργήσουν, και να επικαιροποιούν ετησίως στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων που περιλαμβάνει τα αποτελέσματα παρακολούθησης σε περιπτώσεις υπέρβασης των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρη Α και Β, τα οποία έχουν συγκεντρωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 11, και πληροφορίες σχετικά με τις επανορθωτικές ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 12·
- δ) να δημιουργήσουν, και να επικαιροποιούν ετησίως στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων που περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τυχόν περιστατικά που αφορούν το πόσιμο νερό και τα οποία προκάλεσαν δυνητικούς κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία, ανεξάρτητα από το κατά πόσον σημειώθηκε μη τήρηση των παραμετρικών τιμών, και τα οποία διήρκεσαν περισσότερες από 10 συνεχόμενες ημέρες και επηρέασαν τουλάχιστον 1 000 άτομα, μαζί με τις αιτίες των περιστατικών αυτών και τις επανορθωτικές ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 12.

Όπου είναι δυνατόν, χρησιμοποιούνται υπηρεσίες χωρικών δεδομένων όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 της οδηγίας 2007/2/EK για την παρουσίαση αυτών των συνόλων δεδομένων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η Επιτροπή, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων έχουν πρόσβαση στα σύνολα δεδομένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος δημοσιεύει και επικαιροποιεί μια επισκόπηση που καλύπτει ολόκληρη την Ένωση, με βάση τα στοιχεία που συλλέγονται από τα κράτη μέλη, σε τακτική βάση ή κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής.

Η ενωσιακή επισκόπηση περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, δείκτες εκροών, αποτελέσματα και επιπτώσεις της παρούσας οδηγίας, χάρτες επισκόπησης ολόκληρης της Ένωσης και εκθέσεις επισκόπησης ανά κράτος μέλος.

4. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που διευκρινίζουν τη μορφή και τους τρόπους παρουσίασης των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερών απαιτήσεων σχετικά με τους δείκτες, τους ενωσιακούς χάρτες επισκόπησης και τις εκθέσεις επισκόπησης ανά κράτος μέλος, που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

Οι εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 20 παράγραφος 2.

Άρθρο 16

Πρόσβαση στη δικαιοσύνη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή οι ενώσεις, οργανώσεις ή ομάδες τους, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, έχουν πρόσβαση σε διαδικασία προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου ή άλλου ανεξάρτητου και αμερόληπτου οργάνου που έχει συσταθεί νομοθετικώς, προκειμένου να αμφισβητήσουν την ουσιαστική ή τη διαδικαστική νομιμότητα αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που σχετίζονται με την εφαρμογή των άρθρων 4, 5, 12, 13 και 14, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) έχουν επαρκές συμφέρον·
 - β) επικαλούνται προσβολή δικαιώματος, εάν αυτό απαιτείται ως προϋπόθεση από τη διοικητική δικονομία του οικείου κράτους.
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν σε ποιο στάδιο είναι δυνατόν να προσβάλλονται αποφάσεις, πράξεις ή παραλείψεις.
3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τι αποτελεί επαρκές συμφέρον και τι προσβολή δικαιώματος, κατά τρόπο που συνάδει με τον στόχο να παρέχεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Προς τούτο, το συμφέρον κάθε μη κυβερνητικής οργάνωσης που υποστηρίζει την προστασία του περιβάλλοντος και πληροί τις απαιτήσεις του εθνικού δικαίου θεωρείται επαρκές για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α).

Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β), οι οργανώσεις αυτές θεωρείται επίσης ότι έχουν δικαιώματα που μπορούν να προσβληθούν.
4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν αποκλείουν τη δυνατότητα μιας προκαταρκτικής διαδικασίας προσφυγής ενώπιον διοικητικής αρχής και δεν θίγουν την απαίτηση να εξαντλούνται οι διοικητικές διαδικασίες προσφυγής πριν από την προσφυγή σε διαδικασία δικαστικού ελέγχου, εάν υφίσταται τέτοιου είδους απαίτηση κατά την εθνική νομοθεσία.
5. Κάθε διαδικασία προσφυγής που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 4 είναι αμερόληπτη, δίκαιη, έγκαιρη και όχι απαγορευτικά δαπανηρή.
6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τίθενται στη διάθεση του κοινού πληροφορίες σχετικά με την πρόσβαση στις διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες προσφυγής.

Άρθρο 17

Αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας, μέχρι την [12 έτη μετά την καταληκτική ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο]. Η αξιολόγηση αυτή βασίζεται, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) την εμπειρία που αποκτήθηκε από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·
 - β) τα σύνολα δεδομένων που δημιούργησαν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1, και τις ενωσιακές επισκοπήσεις που συντάσσονται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 3·

- γ) σχετικά επιστημονικά, αναλυτικά και επιδημιολογικά δεδομένα·
- δ) συστάσεις της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, εφόσον υπάρχουν.
2. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης, η Επιτροπή δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην απόδοση της παρούσας οδηγίας όσον αφορά τις ακόλουθες πτυχές:
- α) την προσέγγιση βάσει κινδύνου, που περιγράφεται στο άρθρο 7·
- β) τις διατάξεις που αφορούν την πρόσβαση στο νερό, που προβλέπονται στο άρθρο 13·
- γ) τις διατάξεις σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στο κοινό βάσει του άρθρου 14 και του παραρτήματος IV.

↓ 1998/83 (προσαρμοσμένο)

Άρθρο ~~1844~~

Αναθεώρηση ~~☒~~ και τροποποίηση ~~☒~~ των παραρτημάτων

1. Τουλάχιστον ανά πενταετία, η Επιτροπή αναθεωρεί το παράρτημα I, υπό το πρίσμα της επιστημονικής και τεχνικής προόδου ~~και υποβάλλει, εφόσον χρειάζεται, προτάσεις τροπολογιών σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 189 F της συνθήκης.~~

↓ νέο

Με βάση τις εκτιμήσεις επικινδυνότητας και τις εκτιμήσεις κινδύνου οικιακής διανομής των κρατών μελών οι οποίες περιλαμβάνονται στα σύνολα δεδομένων που δημιουργούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 15, η Επιτροπή επανεξετάζει το παράρτημα II και εκτιμά κατά πόσον απαιτείται προσαρμογή του προκειμένου να θεσπιστούν νέες προδιαγραφές παρακολούθησης για τους σκοπούς των εν λόγω εκτιμήσεων κινδύνου.

↓ 596/2009 άρθρο 1 και παράρτημα 2 σημείο 2

~~2. Τουλάχιστον ανά πενταετία, η Επιτροπή προσαρμόζει τα παραρτήματα II και III στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο.~~

~~Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 12 παράγραφος 3.~~

↓ νέο

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 19 για την τροποποίηση των παραρτημάτων I έως IV, όταν είναι αναγκαίο, προκειμένου να προσαρμοστούν στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο ή να καθοριστούν απαιτήσεις παρακολούθησης για τους σκοπούς της εκτίμησης επικινδυνότητας και της εκτίμησης κινδύνου οικιακής διανομής κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και του άρθρου 10 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Άρθρο 19

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσία έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 ανατίθεται στην Επιτροπή επ' αόριστον από την [ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης επιφέρει τη λήξη της εξουσιοδότησης που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.
4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης η Επιτροπή συμβουλευεται τους εμπειρογνώμονες που ορίζει κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Μόλις η Επιτροπή εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
6. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 18 παράγραφος 2 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

↓ 1882/2003 άρθρο 2 και
παράρτημα II σημείο 29
(προσαρμοσμένο)
⇒ νέο

Άρθρο ~~2012~~

☒ Διαδικασία επιτροπής ☒

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. ☒ Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011. ☒
2. Στις περιπτώσεις που γίνεται ~~αναφορά στο παρόν άρθρο~~ ~~μνεία της παρούσας παραγράφου~~, ⇒ εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 ⇐

~~εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ⁴⁴, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.~~

~~Η περίοδος που προβλέπεται από το άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.~~

↓ 596/2009 άρθρο 1 και
παράρτημα 2 σημείο 2

~~3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4, και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.~~

↓ 1998/83

~~Άρθρο 13~~

~~Ενημέρωση και εκθέσεις~~

~~1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι παρέχονται στους καταναλωτές κατάλληλες και ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.~~

~~2. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1990, σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος⁴⁵, κάθε κράτος μέλος δημοσιεύει ανά τριετία έκθεση για την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης με στόχο την ενημέρωση των καταναλωτών. Η πρώτη από τις εκθέσεις αυτές καλύπτει τα έτη 2002, 2003 και 2004. Κάθε έκθεση αφορά, τουλάχιστον, τις ατομικές παροχές νερού που υπερβαίνουν τα 1 000 m³ ημερησίως κατά μέσον όρο, ή εξυπηρετούν άνω των 5 000 ατόμων, καλύπτει τρία ημερολογιακά έτη και δημοσιεύεται πριν από το τέλος του ημερολογιακού έτους που έπεται της περιόδου στην οποία αναφέρεται.~~

~~3. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τις εκθέσεις τους στην Επιτροπή εντός δύο μηνών από τη δημοσίευσή τους.~~

↓ 596/2009 άρθρο 1 και
παράρτημα 2 σημείο 2

~~4. Η μορφή και οι ελάχιστες απαιτούμενες πληροφορίες για τις εκθέσεις κατά την παράγραφο 2 καθορίζονται λαμβανομένων ιδιαιτέρως υπόψη των μέτρων κατά το άρθρο 3 παράγραφος 2, στο άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3, στο άρθρο 7 παράγραφος 2, στο άρθρο 8, στο άρθρο 9 παράγραφοι 6 και 7 και στο άρθρο 15 παράγραφος 1, και, εφόσον απαιτείται, τροποποιούνται με τη διαχειριστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 12 παράγραφος 2.~~

⁴⁴ ~~Απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των επιμέρους ρυθμίσεων της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί στην Επιτροπή (ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23).~~

⁴⁵ ~~ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 56.~~

↓ 1998/83

~~5. Η Επιτροπή εξετάζει τις εκθέσεις των κρατών μελών και, ανά τριετία, δημοσιεύει συγκεφαλαιωτική έκθεση για την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στην Κοινότητα. Η έκθεση αυτή δημοσιεύεται εντός εννέα μηνών από την παραλαβή των εκθέσεων των κρατών μελών.~~

↓ 596/2009 άρθρο 1 και
παράρτημα 2 σημείο 2

~~6. Μαζί με την πρώτη έκθεση για την παρούσα οδηγία, κατά την παράγραφο 2, τα κράτη μέλη συντάσσουν επίσης έκθεση η οποία υποβάλλεται στην Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα τα οποία έλαβαν ή σχεδιάζουν να λάβουν για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 3 και του παραρτήματος I μέρος Β σημείωση 10. Η Επιτροπή θα υποβάλει, ανάλογα με την περίπτωση, πρόταση για τη διάρθρωση της έκθεσης αυτής, σύμφωνα με τη διαχειριστική διαδικασία η οποία ορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2.~~

↓ 1998/83

~~Άρθρο 14~~

~~Χρονοδιάγραμμα συμμόρφωσης~~

~~Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης ανταποκρίνεται προς την παρούσα οδηγία εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της, με την επιφύλαξη των σημειώσεων 2, 4 και 10 του παραρτήματος I μέρος Β.~~

~~Άρθρο 15~~

~~Εξαιρητικές περιστάσεις~~

~~1. Σε εξαιρητικές περιστάσεις και για συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές, τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν ειδική αίτηση στην Επιτροπή για περίοδο μεγαλύτερη από αυτήν που προβλέπεται στο άρθρο 14. Η πρόσθετη περίοδος δεν πρέπει να υπερβαίνει την τριετία προς το τέλος της οποίας πρέπει να πραγματοποιείται επανεξέταση που διαβιβάζεται στην Επιτροπή η οποία μπορεί, βάσει της επανεξέτασης αυτής, να παραχωρήσει δεύτερη πρόσθετη περίοδο τριών το πολύ ετών. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που διατίθεται προς πώληση σε φιάλες ή δοχεία.~~

~~2. Στην προαναφερόμενη αίτηση, η οποία πρέπει να αιτιολογείται δεόντως, εκτίθενται οι δυσκολίες που συναντώνται και περιλαμβάνονται, τουλάχιστον, όλες οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 3.~~

↓ 596/2009 άρθρο 1 και
παράρτημα 2 σημείο 2

~~3. Η αίτηση εξετάζεται σύμφωνα με τη διαχειριστική διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2.~~

↓ 1998/83

~~4. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το παρόν άρθρο εξασφαλίζουν ότι ο πληθυσμός τον οποίο αφορά η αίτηση ενημερώνεται αμέσως και με κατάλληλο τρόπο για την έκβαση της αίτησης. Επιπλέον, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εφόσον απαιτείται, παρέχονται οδηγίες σε συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες για τις οποίες η αίτηση ενδέχεται να δημιουργήσει ειδικούς κινδύνους.~~

↓ νέο

Άρθρο 21

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβιάσεων των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την επιβολή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν, μέχρι την ... [2 έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας], τους εν λόγω κανόνες και μέτρα στην Επιτροπή και ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση που τα αφορά.

↓ 1998/83 (προσαρμοσμένο)

Άρθρο ~~17~~ 22

Μεταφορά ~~Μεταγραφή~~ στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με τα άρθρα 2 και 5 έως 21 και τα παραρτήματα I έως IV, μέχρι την ... [2 έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας] ~~την παρούσα οδηγία εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά~~ Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων .

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, ~~αναφέρονται~~ περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από ~~παρόμοια αναφορά~~ τέτοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι παραπομπές στις οδηγίες που καταργούνται από την παρούσα οδηγία, οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θεωρούνται παραπομπές στην παρούσα οδηγία. ~~Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται~~ Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή ~~τα κείμενα των~~ το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο ~~16~~ 23

Κατάργηση

1. Η οδηγία ~~80/778/ΕΟΚ~~ 98/83/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από τις πράξεις που παρατίθενται στο παράρτημα V μέρος Α, καταργείται από την [επόμενη ημέρα από την ημερομηνία που καθορίζεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 22 παράγραφος 1] ~~πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η κατάργηση αυτή δεν θίγει τις υποχρεώσεις~~ με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο ~~μεταγραφής της στην εθνική νομοθεσία και εφαρμογής της~~ των οδηγιών , όπως προβλέπεται στο παράρτημα ~~IV~~ μέρος Β.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ~~ως~~ παραπομπές στην παρούσα οδηγία σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος VI.

~~Αφ' ης στιγμής ένα κράτος μέλος θέσει σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την παρούσα οδηγία και λάβει τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 14, όσον αφορά την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στο κράτος μέλος αυτό, εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία και όχι η οδηγία 80/778/ΕΟΚ.~~

↓ νέο

2. Οι παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 98/83/ΕΚ και εξακολουθούν να ισχύουν κατά την [καταληκτική ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο] θα συνεχίσουν να ισχύουν μέχρι τη λήξη τους. Δεν επιτρέπεται η ανανέωσή τους.

↓ 1998/83 (προσαρμοσμένο)

Άρθρο ~~18~~ 24

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της *Ευρωπαϊκής Ένωσης* .

Άρθρο ~~25~~ 19

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος